

ความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา
สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ENGINEERING EDUCATION STUDENTS' OPINIONS TOWARD TEACHING
PROFESSIONAL FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

อพ.
๑ 686 ก

เลขหมู่ ๑๐๖๕
เลขทะเบียน 130973
วัน,เดือน,ปี 1 9 พ.ค. 2557

b. 12605392
i.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2555

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเฉพาะที่ขอขานุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ENGINEERING EDUCATION STUDENTS' OPINIONS TOWARD TEACHING
PROFESSIONAL FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE IN INDUSTRIAL EDUCATION IN ELECTRONICS
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2012

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการ **KMITL-2012-ED-M-232-123** อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2012

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาสาขาวิชา
ครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

นักศึกษา

นายอำนาจ วงศ์ศุภชัยนิมิต

รหัสประจำตัว

51064303

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

อิเล็กทรอนิกส์

พ.ศ.

2555

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รศ.กิติพงศ์ มะโน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.สมชาย หมื่นสายญาติ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามแขนงวิชาและเพศ ใน 5 ด้าน คือ ด้านสถานภาพวิชาชีพครู ด้านลักษณะความเป็นครู ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน และด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2554 จำนวน 75 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบและแบบมาตราส่วนประมาณค่า การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยคิดค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที และความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมมีความเห็นต่อวิชาชีพครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านผู้เรียน ด้านลักษณะความเป็นครู ด้านสถานภาพวิชาชีพครู ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู
2. นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ที่เรียนแขนงวิชาต่างกัน มีความเห็นต่อวิชาชีพครู ไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ที่มีเพศต่างกัน มีความเห็นต่อวิชาชีพครู ด้านสถานภาพวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Engineering Education Students' Opinions toward Teaching Professional Faculty of Industrial Education King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
Student	Mr. Amnaj Wongsupachainimit
Student ID.	51064303
Degree	Master of Science in Industrial Education
Program	Electronics
Year	2012
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Kitipong Mano
Thesis Co-Advisor	Dr. Somchai Maunsaiyat

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and to compare Engineering Education students' opinions toward teaching professional Faculty of Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang in five aspects as in : teaching profession status, teacher's characteristics, instructional process, students and expectations for the teaching profession. The students were classified by academic fields and genders. The population of this research were 75 engineering education students, Faculty of Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang during the academic year of 2011. The tool used for data collection was a questionnaire using checklists and rating scales. Data were analyzed through computer program using percentage, mean, standard deviation, t-test and one-way ANOVA.

The result of this research revealed that

1. Students of Engineering Education overall expressed high level of opinions to teaching professional. The mean could be arranged based on the rating from higher to lower, which were students, teacher's characteristics, teaching profession status, instructional process, and expectations for the teaching profession.
2. Students of Engineering Education with different fields, had no difference opinions to teaching professional.
3. Students of Engineering Education with different genders, had significant difference at 0.05 among teaching profession status.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ ประสบความสำเร็จได้ด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รศ.กิติพงษ์ มะโน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.สมชาย หมื่นสายญาติ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งท่านทั้งสองได้สละเวลาอันมีค่าเอาใจใส่ติดตามดูแลการทำงานในการจัดทำ งานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน และท่านทั้งสองยังเป็นอาจารย์ที่ทุ่มเทในการให้ความรู้ แนวคิด คำปรึกษาที่เป็น ประโยชน์ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งทำให้วิทยานิพนธ์ ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่สละ เวลาอันมีค่าตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัย ทั้งยังได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ และทรงคุณค่ายิ่งต่อการทำวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้ กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในขั้นตอนสุดท้ายจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความ ถูกต้องสมบูรณ์ และคณาจารย์ทุกท่านที่เป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอด ประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า ตลอดจนกลุ่มเพื่อนๆ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาอิเล็กทรอนิกส์ รุ่นที่ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง ทุกท่านที่ไม่สามารถกล่าวนามได้หมด ที่คอยเป็นกำลังใจเสมอมาโดยตลอด และ ขอขอบคุณนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่กรุณาตอบแบบสอบถามด้วยความเต็มใจเป็นอย่างยิ่ง ทำให้ วิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และพี่น้อง ที่เป็นกำลังใจสำคัญในการทำ วิทยานิพนธ์เล่มนี้ สำหรับคุณงามความดี และคุณค่าอันใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ข้าพเจ้าขอมอบ เป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ตลอดจนครูอาจารย์ และบุคคลที่เคารพรักทุกท่าน

อำนาจ วงศ์ศุภชัยนิมิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง	VI
สารบัญรูป.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.6 คำนียามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี).....	5
2.2 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	7
2.3 วิชาชีพครู.....	10
2.4 การวิจัยเชิงสำรวจ.....	23
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	29
3.1 ประชากร.....	29
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.....	37
4.2 ความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.....	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ระหว่างแขนงวิชา และเพศ.....	56
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	58
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	58
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	61
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	66
บรรณานุกรม.....	67
ภาคผนวก.....	71
ภาคผนวก ก หนังสือราชการ.....	72
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	79
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม.....	85
ประวัติผู้เขียน.....	89

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	29
3.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	32
4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	37
4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยภาพรวม	40
4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านสถานภาพวิชาชีพครู.....	41
4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านลักษณะความเป็นครู.....	41
4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านกระบวนการเรียนการสอน.....	42
4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านผู้เรียน.....	43
4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู....	44
4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา โดยภาพรวม ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามแขนงวิชา.....	44
4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านสถานภาพวิชาชีพครู จำแนกตามแขนงวิชา.....	45
4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านลักษณะความเป็นครู จำแนกตามแขนงวิชา.....	46
4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านกระบวนการเรียนการสอน จำแนกตามแขนงวิชา.....	47
4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านผู้เรียน จำแนกตามแขนงวิชา.....	48
4.13 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู จำแนกตามแขนงวิชา.....	49
4.14 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ในภาพรวม ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ.....	50
4.15 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านสถานภาพวิชาชีพครู จำแนกตามเพศ.....	51
4.16 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านลักษณะความเป็นครู จำแนกตามเพศ.....	52
4.17 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านกระบวนการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ.....	53
4.18 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านผู้เรียน จำแนกตามเพศ.....	54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.19 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู จำแนกตามเพศ.....	55
4.20 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา จำแนกตามแขนงวิชา โดยภาพรวม.....	56
4.21 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา จำแนกตามเพศโดยภาพรวม....	57
4.22 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ด้านสถานภาพวิชาชีพครู.....	57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
1.1 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
3.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อาชีพครูเป็นวิชาชีพที่ให้บริการทางด้านการศึกษา หรือมีอาชีพในการสอนนักเรียนเกี่ยวกับวิชาความรู้ หลักการคิด การอ่าน รวมถึงการปฏิบัติและแนวทางในการทำงาน โดยวิธีการสอนจะแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานความรู้ ความสามารถ และเป้าหมายของนักเรียนแต่ละคน อาชีพครูมีความสำคัญต่อสังคมและประเทศชาติ ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการจัดการศึกษาก็คือครู ซึ่งเป็นบุคคล ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ทั้งนี้เพราะสังคมและประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้ามั่นคง และเป็นไปในรูปแบบโดยอ้อมขึ้นกับคุณภาพและวิธีการที่บุคคลในสังคมได้รับการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญ ครูที่ดี หรือมีคุณภาพนั้นไม่ได้หมายความว่า จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ทางวิชาการเพียงอย่างเดียวเท่านั้น จะต้องประกอบด้วย ความรู้ความสามารถหลายๆ ด้าน และองค์ประกอบอื่นๆ เช่น ทักษะการสอน เจตคติที่ดีต่ออาชีพครู เป็นต้น “ดังนั้นผู้สอนจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทมาก เพราะผู้สอนเป็นผู้ที่มีอิทธิพล เสริมสร้างความคิด พัฒนาสติปัญญา ความเชื่อ ทศศาค่านิยม ตลอดจนวิถีทางในการดำเนินชีวิตแก่ผู้เรียน เพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มั่นคงและเจริญก้าวหน้าในทุกๆ ด้าน ทั้งนี้ผู้สอนจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ศิษย์ และสั่งสอนอบรมลูกศิษย์ให้มีคุณธรรม จริยธรรม” (สุริยพร ดิษฐ์สุวรรณ. 2553)

วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง คนที่จะมาเป็นครูจะต้องมีภูมิรู้ ภูมิธรรม และภูมิปัญญา การเสริมสร้างประสบการณ์หรือเทคนิคการสอนขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องมุ่งหวังให้ผู้เรียน ทำอย่างไรให้ผู้เรียนเข้าใจ ตระหนัก และเห็นคุณค่าของการเรียน และผู้เรียนสามารถบอกตนเองได้ว่าเรียนไปเพื่ออะไร เรียนรู้ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ สามารถนำมาพัฒนาระบบการคิดให้กับเด็กได้อย่างสร้างสรรค์ เปิดโลกทัศน์ในการเรียนโดยใช้สื่ออย่างหลากหลาย วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่มีบทบาทมากในการพัฒนาคนและพัฒนาชาติ ในอดีต ครู คือ ปุชนิยบุคคลของสังคม เป็นผู้ที่ยึดพร้อมซึ่งความฉลาดรอบรู้ คู่กับคุณธรรมความดี เป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการสืบสาน และถ่ายทอดความรู้และความดีจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งของสังคม เป็นแบบอย่างของคนทั่วไปในด้านความประพฤติและคุณธรรม วิชาชีพครูจึงเป็นวิชาชีพที่คาดหวังจากสังคมสูงขึ้นไปเรื่อยๆ ต้องมีความรับผิดชอบ มีการเตรียมตัวตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม ครูซึ่งเป็นวิชาชีพที่ยิ่งใหญ่ เป็นวิชาชีพที่มีคุณค่าต่อทุกๆ คน เพราะไม่ว่าใคร ก็ต้องเคยผ่านการเรียน เคยมีครูบาอาจารย์ที่เคยสั่งสอนประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้มาตั้งแต่เด็กๆ จึงเป็นอาชีพที่ทุกคนต้องให้ความเคารพ และให้ความนับถือ เป็นอย่างมาก

คุณภาพของความเป็นครูนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยองค์ประกอบสำคัญหลายประการ นอกเหนือจากความรู้ ความสามารถแล้ว ปัจจัยสำคัญเบื้องต้นประการหนึ่งก็คือ ความคิดเห็นต่อวิชาชีพครู เพราะคุณภาพของการสอนจะเป็นไปในรูปแบบใดนั้น ความสำคัญส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นต่ออาชีพของผู้สอน และความคิดเห็นของผู้สอนย่อมมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กด้วย ซึ่งผู้ที่จะประกอบวิชาชีพครู หากมีความคิดเห็นที่ดีต่อวิชาชีพครูแล้ว ย่อมจะเป็นรากฐานที่จะช่วยให้การประกอบอาชีพครูเป็นไปได้อย่างดี มีความสุข และก่อประโยชน์ให้กับผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายในทางกลับกันหากผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูมีความคิดเห็นที่ไม่ดีต่อวิชาชีพแล้ว ย่อมเกิดผลกระทบที่ไม่ดีไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย เช่นกัน ดังที่ คราธโวทล์, บลูม, และมาเซีย (อ้างใน ปาร์วินา ฉิ่งกังวานชัย. 2545 : 2) ได้ให้ความสำคัญของทัศนคติ โดยกำหนดให้ทัศนคติเป็นจุดมุ่งหมายประการหนึ่งของการเรียนการสอน คือ ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาอารมณ์ ความรู้สึก และค่านิยมให้เกิดขึ้นภายหลังการศึกษา อันเป็นขั้นตอนสู่การนำไปเป็นนิสัยของบุคคล และต้องอาศัยเวลานานในการปลูกฝัง

ในปัจจุบันมีสถานศึกษาที่เปิดสอนวิชาเกี่ยวกับครุมาภมาย แต่ถ้าจะแบ่งบุคคลที่เข้ารับการศึกษานี้ในด้านนี้น่าจะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ด้วยกันคือ กลุ่มที่มีความต้องการที่เป็นครูเพราะมีใจรักในอาชีพนี้จริง ๆ กับอีกกลุ่มก็คือ กลุ่มที่เข้ามาศึกษาเนื่องจากภาวะบังคับ ซึ่งแน่นอนว่าบุคคลทั้งสองกลุ่มนี้จะมีเจตคติต่ออาชีพครูที่แตกต่างกัน แล้วเมื่อได้เข้ารับการศึกษาวงอาชีพครูนี้ทั้งสองกลุ่มจะได้รับการถ่ายทอดความรู้ และการจัดประสบการณ์ที่มีต่ออาชีพครูได้ เพราะเชื่อกันว่าเจตคติสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงกันได้ และการเรียนการสอนมีส่วนช่วยในการสร้างเจตคติได้ ดังที่ ออลพอร์ท (Allport. 1940 : 271) กล่าวว่า การเรียนมีส่วนช่วยในการสร้างทัศนคติได้มาก เพราะทัศนคติได้มาจากประสบการณ์ต่างๆ ถ้าประสบการณ์เป็นไปในทางที่ดี ประสบความสำเร็จ ทัศนคติจะก่อตัวขึ้นในทางที่ดีหรือทางบวก

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นแหล่งผลิตครูสายอาชีพระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (5 ปี) 5 หลักสูตร สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม สาขาวิชาครุศาสตร์การออกแบบ สาขาวิชาครุศาสตร์สภาพแวดล้อมภายใน สาขาวิชาสถาปัตยกรรม และสาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร โดยรับผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าที่กระทรวงศึกษาธิการรับรอง เพื่อเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรดังกล่าว หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้กำหนดไว้ว่า เพื่อผลิตบัณฑิตด้านครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีความรู้และทักษะทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ที่มีคุณธรรม จริยธรรม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และรักษาสิ่งแวดล้อม ให้สามารถปฏิบัติงานในสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา อาชีวศึกษา และการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาครัฐและเอกชน (สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 2549 : 2) สำหรับครุนี้ความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่ง เพราะถ้าครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่ดีต่ออาชีพของตนแล้ว ย่อมจะทำให้ปฏิบัติงานของตนเองได้ดี และมีความภูมิใจ มีความสุขในการเป็นครู ในทางตรงกันข้ามถ้าหากว่าครุมีความคิดเห็นที่ไม่ดีต่อการประกอบอาชีพครูแล้ว ก็ย่อมไม่มีความพอใจในการที่จะประกอบอาชีพครู

จึงอาจกล่าวได้ว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูที่ดีมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในการประกอบอาชีพครู เพราะจะเป็นปัจจัยที่ช่วยให้ครูปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและมีความภูมิใจในอาชีพของตนเอง ดังที่ Serenson (อ้างใน เบญจมาภรณ์ ช้อยเครือ. 2543 : 1) กล่าวว่า เจตคติต่อวิชาชีพของครุนี้เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญยิ่ง เพราะคุณภาพของการสอนจะเป็นไปในรูปใดนั้น ความสำคัญส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับเจตคติต่ออาชีพของผู้สอน และเจตคติของผู้สอนย่อมมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต มีความคิดเห็นต่อวิชาชีพครุมากน้อยเพียงใด ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ทางคณะตั้งไว้หรือไม่ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน และการคัดเลือกผู้ที่จะเข้าศึกษาต่อ ตามความเหมาะสมต่อไป ด้านการคำ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามแขนงวิชา และเพศ

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม มีความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน จำแนกตามแขนงวิชา และเพศ

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้ยึดกรอบแนวคิดจากการวิจัยของ เยาวดี ราชชัยกุล และศิริชัย กาญจนวาสิ (2523) ครอบคลุมลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. ด้านสถานภาพวิชาชีพครู
2. ด้านลักษณะความเป็นครู
3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน
4. ด้านผู้เรียน
5. ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากร

การวิจัยมุ่งที่จะศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5 สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ชั้นปีที่ 4 และปีที่ 5 ที่เรียนแขนงวิชาโทรคมนาคม แขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์ และแขนงวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 มีจำนวนทั้งสิ้น 75 คน

1.5.2 ตัวแปรต้น

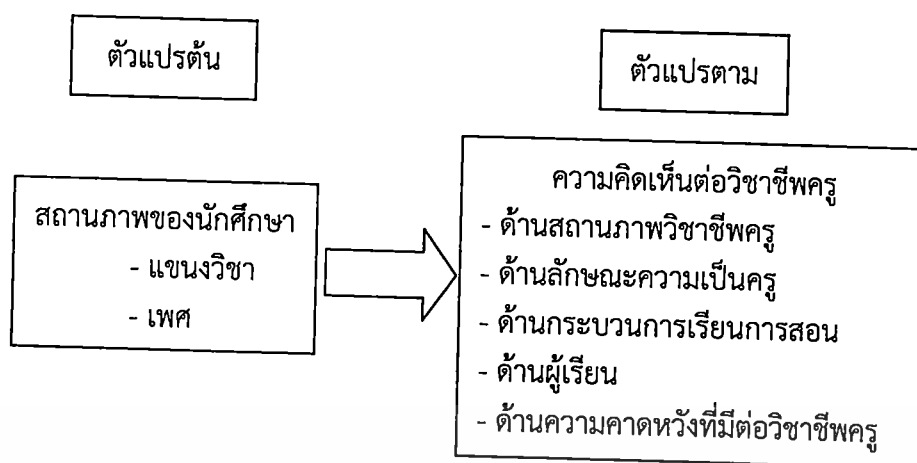
1.5.2.1 แขนงวิชา ประกอบด้วย แขนงวิชาโทรคมนาคม แขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์ และ แขนงวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์

1.5.2.2 เพศ ประกอบด้วย เพศชาย และเพศหญิง

1.5.3 ตัวแปรตาม

ความคิดเห็นต่อวิชาชีพครู 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานภาพวิชาชีพครู ด้านลักษณะความเป็นครู ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน และด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมดังรูปที่ 1.1

เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 1.1 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.6.1 ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ ความคิด การตัดสินใจ ของนักศึกษาแต่ละบุคคลที่มีต่อวิชาชีพครู โดยแสดงออกจากการตอบคำถามในแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

1.6.2 วิชาชีพครู หมายถึง วิชาชีพทางการศึกษาสำหรับบุคคลที่ทำหน้าที่หลักทางด้าน การสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ตลอดจนการให้บริการสนับสนุน การศึกษา หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอนในสถานศึกษา

1.6.3 ความคิดเห็นต่อวิชาชีพครู หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อที่มีต่อวิชาชีพครู ซึ่งแฝงอยู่ในแต่ละบุคคลและพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมใดๆ ต่อสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ในลักษณะของการ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ยอมรับ หรือไม่ยอมรับ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 และ ปีที่ 5 แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพภาพวิชาชีพครู ด้านลักษณะความเป็นครู ด้านกระบวนการ เรียนการสอน ด้านผู้เรียน และด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู

1.6.4 ด้านสภาพภาพวิชาชีพครู หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อฐานะทางสังคม เกียรติยศ ความน่าเชื่อถือ คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

1.6.5 ด้านลักษณะความเป็นครู หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อบุคลิกภาพ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของครู

1.6.6 ด้านกระบวนการเรียนการสอน หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อวิธีการจัดการเรียน การสอน การวัดและประเมินผล การเปิดโอกาสให้กับผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน การสอน ของครู

1.6.7 ด้านผู้เรียน หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อการประพฤติปฏิบัติตน การแสดงออก และ ท่าทีของครูที่มีต่อผู้เรียน

1.6.8 ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อเกียรติยศ ศักดิ์ศรี และความมั่นคงในการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต

1.6.9 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 และ ชั้นปีที่ 5 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทำวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัยโดยแยกหัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี)
- 2.2 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
- 2.3 วิชาชีพครู
- 2.4 การวิจัยเชิงสำรวจ
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี)

สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) ใน 4 แขนงวิชา คือ แขนงวิชาโทรคมนาคม แขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์ แขนงวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และแขนงวิชาการวัดคุมทางอุตสาหกรรม รับผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าที่กระทรวงศึกษาธิการรับรองเข้าศึกษาต่อ โดยการจัดหลักสูตรเป็นไปตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรี พ.ศ. 2549 และข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548

องค์ประกอบของหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชาต่างๆ ดังนี้

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ได้แก่ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาภาษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความรอบรู้กว้างขวาง มีความเข้าใจธรรมชาติของตนเองและผู้อื่น และสังคม สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารได้อย่างดี มีคุณธรรมและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้

2. หมวดวิชาชีพเฉพาะ แบ่งเป็นกลุ่มวิชาชีพครูและกลุ่มวิชาชีพวิศวกรรม

กลุ่มวิชาชีพครู เป็นวิชาชีพของการเป็นครูที่ให้ความรู้อย่างกว้างขวาง และให้มีความคิดลึกซึ้งทางการศึกษา เข้าใจสภาพแวดล้อมของสังคม สามารถไตร่ตรองแก้ไขปัญหาอย่างมีเหตุผล เสริมสร้างบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีความภูมิใจและศรัทธาต่อวิชาชีพ ประกอบวิชาชีพอย่างมีคุณธรรม ประกอบด้วยวิชาชีพครูทั่วไป วิชาชีพครูเฉพาะ และวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้หลักวิชาครู และมีประสบการณ์สอนอย่างเพียงพอที่จะเป็นครูอย่างมีประสิทธิภาพ นักศึกษาที่เรียนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาครุศาสตร์วิศวกรรมทุกแขนงวิชา ต้องเรียนวิชาชีพครูไม่น้อยกว่า 50 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาชีพวิศวกรรม จัดเพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนเนื้อหาวิชาชีพวิศวกรรม ประกอบด้วย วิชาพื้นฐานวิศวกรรม และวิชาชีพเฉพาะแขนงวิชา เพื่อให้มีความรู้อย่างกว้างขวางในแขนงนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. หมวดวิชาเลือกเสรี เปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาใดก็ได้ ที่สนใจและวิชานั้นๆ มีเปิดสอนในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมหรือคณะอื่นๆ ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4. หลักสูตร

4.1 จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร 173 หน่วยกิต

4.2 โครงสร้างหลักสูตร

ก. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	33	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์	15	หน่วยกิต
บังคับเรียน	15	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	6	หน่วยกิต
เลือกเรียนกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	3	หน่วยกิต
เลือกเรียนกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	3	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาภาษา	12	หน่วยกิต
บังคับเรียน	9	หน่วยกิต
เลือกเรียน	3	หน่วยกิต
ข. หมวดวิชาเฉพาะ	134	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาชีพครู	50	หน่วยกิต
วิชาชีพครูทั่วไป	27	หน่วยกิต
บังคับเรียน	21	หน่วยกิต
เลือกเรียน	6	หน่วยกิต
วิชาชีพครูเฉพาะ	11	หน่วยกิต
วิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	12	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาชีพวิศวกรรม	84	หน่วยกิต
วิชาพื้นฐานวิศวกรรม	21	หน่วยกิต
วิชาชีพเฉพาะแขนงวิชา	63	หน่วยกิต
บังคับเรียน	48	หน่วยกิต
บังคับเรียนทุกแขนงวิชา	18	หน่วยกิต
บังคับเรียนเฉพาะแขนงวิชา	30	หน่วยกิต
เลือกเรียน	15	หน่วยกิต
โดยแบ่งออกเป็น 4 แขนงวิชาดังนี้		
1) แขนงวิชาโทรคมนาคม		
2) แขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์		
3) แขนงวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์		
4) แขนงวิชาการวัดคุมทางอุตสาหกรรม		
การฝึกงานไม่น้อยกว่า 270 ชั่วโมง		
ค. หมวดวิชาเลือกเสรี	6	หน่วยกิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

2.2.1 ความหมายของความคิดเห็น

ลาวัวฌ์ จักรานูว์ฌัน (2540: 9) จากการศึกษาความหมายของความคิดเห็นต่างๆ ที่กล่าวไว้แล้วนั้น สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงความรู้สึกของแต่ละบุคคลในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการพูด การเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลเป็นส่วนประกอบในการพิจารณา ซึ่งความคิดเห็นนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าหากมีหลักฐานข้อเท็จจริงปรากฏ

อุทัย ทิรัญโต (2519: 81) ให้ความเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นของแต่ละคนมีหลายระดับ คือ อย่างผิวเผินก็มี อย่างลึกซึ้งก็มี สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคติ นั้น เป็นความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งและติดตัวไปเป็นเวลานาน เป็นความคิดเห็นทั่วไป ไม่เฉพาะอย่างซึ่งมีประจำตัวของบุคคลความคิดเห็นเฉพาะอย่างและมีอยู่เป็นระยะเวลาอันสั้น เรียกว่า Opinion เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่งที่ไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐาน ที่เพียงพอต่อการพิสูจน์ มีความรู้แห่งอารมณ์น้อยและเกิดขึ้นได้ง่าย แต่ก็สลายได้เร็ว

ก๊อต (ศิริพร ไกรประสิทธิ์. 2545: 20 ; อ้างอิงจาก Good) ได้ให้คำจำกัดความของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ ความคิด หรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้อง

มอร์แกน และ คิง (อรวรรณ ชินพัฒนาวานิช. 2546: 10 ; อ้างอิงจาก Morgan ; & King. 1971: 750) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการยอมรับคำพูดเกิดขึ้นโดยทัศนคติ

ชาลี ฮาย์เดนิส (ปิยรัตน์ วงศ์ไทย. 2542 ; อ้างอิงจาก Chales, A. Heidenrich. 1970: 116) ให้ความหมายของความคิดเห็น (Opinion) ว่า เป็นความเชื่อหรือทัศนคติ ซึ่งบางครั้งอาจมีความรู้สึกเลื่อนรางในข้อเท็จจริงของตน และไม่มีความรู้สึกแรงกล้า ถึงกับจะพิสูจน์ข้อเสนอนั้นๆ ได้เป็นแต่เพียงว่าตนยอมรับข้อเสนอ นั้น เพราะรู้สึก หรือดูเหมือนว่า มันจะเป็นอย่างนั้น ซึ่งใน (A Dictionary of General Psychology) ความหมายไว้เป็นข้อๆ ดังนี้

(1) เป็นความเชื่อหรือทัศนคติซึ่งแต่ละบุคคลก่อขึ้น (Forms) มาจากความรู้สึกหรือการตัดสินใจใจความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับ หรือไม่ยอมรับในข้อเสนอหนึ่ง

(2) การตัดสินใจหรือความเชื่อมันจะรวมไปถึงความคาดหวัง (Expectation) หรือการคาดคะเน (Prediction) ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมหรือเหตุการณ์

(3) การแสดงออกเป็นถ้อยคำจากทัศนคติ (Attitude)

และใน A Comprehensive Dictionary of Psychology and Psychoanalytic Terms (Horace, B. English ; & Ava, English. 1958: 358 – 359) ได้บรรยายไว้อย่างน่าสนใจว่า เป็นความเชื่อที่บุคคล มีความรู้สึกโดยปราศจากข้อผูกพันทางอารมณ์หรือการตัดสินใจและแสดงออกมาอย่างเปิดเผยถึงแม้ว่าจะไม่ปรากฏหลักฐานเป็นที่ยอมรับว่า น่าเชื่อถือก็ตาม ซึ่งสามารถจะแสดงออกมาเป็นถ้อยคำภายใต้สถานการณ์ที่เหมาะสม อย่างน้อยที่สุดสำหรับบุคคลหนึ่ง ข้อสันนิฐานในเรื่องของจุดมุ่งหมายของความคิดเห็นนั้น เด่นชัดกว่าจุดมุ่งหมายของทัศนคติ ถึงแม้บางครั้งจุดมุ่งหมายอาจหลอกตัวเองอยู่บ้าง (ความคิดเห็นส่วนมากจะนำข้อเท็จจริง การตัดสินใจที่ถูกต้อง และโครงสร้างของบุคลิกภาพออกมามากกว่าที่จะยึดมั่นบนข้อสมมติโดยทั่วไป) แต่ถึงว่าอิทธิพลเหล่านี้ จะมาจากแรงจูงใจ หรือการตัดสินใจก็ตาม ความคิดเห็นก็ยังเป็นคำกล่าวถึงเรื่องราวที่คลุมไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถึงความรู้บางอย่าง และข้อสรุปของหลักบางแห่งความจริงพอประมาณอีกประการหนึ่ง มันอาจจะ เป็นความฝันล้วนๆ ที่นึกขึ้นเองอย่างไม่มีเหตุผลก็ได้จากคำจำกัดความดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านเจตคติ ความเชื่อ การตัดสินใจ ความนึกคิด ความรู้สึก และวิจารณญาณ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด การเขียนและอีกมากมาย โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลเป็นส่วนประกอบในการพิจารณา

2.2.2 ประโยชน์ของความคิดเห็น

(1) ประสบการณ์ บุคคลจะมีความคิดเห็นที่ดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่มีต่อสิ่ง นั้นๆ ในลักษณะใด หากบุคคลนั้นมีประสบการณ์ที่ดี ก็จะมีความคิดเห็นที่ดี และหากบุคคลนั้นมี ประสบการณ์ที่ไม่ดี ก็จะมีความคิดเห็นที่ไม่ดีเช่นกัน

(2) การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ความคิดเห็นของคนบางคนอาจเกิดจากความสัมพันธ์ ไกล่ลชิดกับคนอื่น โดยได้รับข้อมูลเรื่องราวต่างๆ จากผู้ที่สัมพันธ์ด้วย แล้วถ่ายทอดความคิดเห็นนั้นมา เป็นของตน เช่น ความสัมพันธ์ที่มีต่อพ่อ แม่ ครู อาจารย์ บุคคลนั้น ก็จะได้รับความคิดเห็นถ่ายทอด มาจากบุคคลที่ใกล้ชิดได้เป็นอย่างดี

(3) ตัวแบบ ความคิดเห็นของบุคคลบางอย่าง เกิดจากการเลียนแบบ เด็กอาจเลียนแบบ พฤติกรรมอย่างหนึ่งที่ตนชอบจากพ่อ แม่ ครู อาจารย์ และบุคคลที่ใกล้ชิด นอกจากนั้นอาจจะเลียนแบบ จากภาพยนตร์ และสื่อต่างๆ ที่ได้พบเห็นมา หากตัวแบบมีความคิดเห็นที่ดีต่อบุคคลหรือสิ่งต่างๆ ผู้เลียนแบบก็จะรับเอาข้อมูลฝังเข้าไปในจิตใจ และมีความคิดเห็นต่างๆ เหมือนตัวแบบ

(4) องค์ประกอบทางสถาบันสังคม สถาบันและสังคมต่างๆ เช่น โรงเรียน วัด โรงภาพยนตร์ และองค์การต่างๆ เป็นสิ่งที่อิทธิพลในการสร้างความคิดเห็นให้เกิดขึ้นกับบุคคลได้เป็น อย่างดี โดยที่บุคคลจะค่อยๆ รับประทานประสบการณ์ จากชีวิตประจำวัน และสะสมมากขึ้น จนเป็นความ คิดเห็น และมีพฤติกรรมที่ดีต่อไป เช่น โรงเรียน อาจจะอบรมให้เด็กรู้จักเชื่อฟัง พ่อ แม่ เด็กก็จะรับ ข้อมูลและความคิดเห็นที่ดีต่อพ่อ แม่ เป็นต้น

ความคิดเห็นเป็นความรู้สึกของบุคคล เป็นการแสดงออก ด้านเจตคติด้านใดด้านหนึ่งที่พร้อมจะ มีปฏิกิริยาเฉพาะอย่าง ต่อสถานการณ์ ภายนอกที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ เพื่อตอบสนองความ ต้องการของลูกค้า การที่บุคคลสัมพันธ์กันและมีความคิดเห็นต่อสิ่งต่างๆ ที่แตกต่างกัน ความขัดแย้ง ระหว่างบุคคลก็จะเกิดขึ้น ซึ่งความคิดเห็นนี้จะเกิดขึ้นจากความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่ของแต่ละ บุคคล

2.2.3 ความสำคัญของการคิดเห็น

Feldman (1971: 53) กล่าวว่า การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคนที่มีต่อสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อ และความรู้สึกใดๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็น จะเป็นประโยชน์ต่อการวางนโยบายต่างๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบาย หรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมทั้งในการฝึกหัดการทำงานด้วยเพราะ จะทำให้การดำเนินการ ต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามความพอใจของผู้ร่วมงาน

Best (1977: 17) กล่าวว่า ในการศึกษาถึงความคิดเห็นต่าง ๆ ส่วนมากจะใช้วิธีแบบวิจัย ตลาด ได้แก่ การสอบถาม ซักถาม บันทึกลง และรวบรวมไว้เป็นข้อมูล ซึ่ง เบสท์ ได้เสนอแนะว่า “วิธี ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร และจะทำได้สามารถทำตาม

ข้อคิดเห็นนั้นได้ หรือในการวางนโยบายใดๆ ก็ตาม ความคิดเห็นที่วัดออกมาได้จะทำให้ผู้บริหารเห็นควรหรือในอันที่จะดำเนินนโยบายหรือล้มเลิกไป”

สรุปความสำคัญของความคิดเห็นได้ว่า ความคิดเห็นนั้นเป็นประโยชน์ในการกำหนดแบบแผนการวางนโยบายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามนโยบาย หรือล้มเลิกนโยบาย เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างเรียบร้อย ซึ่งได้มาจากการสำรวจความคิดเห็นและรวบรวมไว้เป็นข้อมูล

2.2.4 การเกิดความคิดเห็น

ความคิดเห็นเกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ของบุคคล ออลพอร์ท เสนอความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคนเกิดขึ้นได้ตามเงื่อนไข 4 ประการ คือ (ชนานูช วิชิตะกุล. 2546: 10 ; อ้างอิงจาก ศักดิ์ สุนทรเสณี. 2531: 4)

(1) กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูน และบูรณาการ ของการตอบสนองแนวความคิดต่างๆ เช่น ความคิดเห็นจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอนอื่นๆ

(2) ประสบการณ์ส่วนตัวขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคล ซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป นอกจากประสบการณ์ของคนจะสะสมขึ้นเรื่อยๆ แล้ว ยังทำให้มีรูปแบบเป็นของตนเอง ดังนั้นความคิดเห็นบางอย่าง จึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคล แล้วแต่พัฒนาการ และความเจริญเติบโตของคนๆ นั้น

(3) การเลียนแบบ การถ่ายทอดความคิดเห็นของคนบางคน ได้มาจากการเลียนแบบความคิดเห็นของคนอื่นที่ตนพอใจ เช่น พ่อแม่ ครู พี่น้อง และคนอื่นๆ

(4) อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนย่อมมีความคิดเห็นคล้อยกันตามกลุ่มสังคม ที่ตนอาศัยตามสภาพแวดล้อม เช่น ความคิดเห็นต่อศาสนา สถาบันต่างๆ เป็นต้น

2.2.5 ประเภทของความคิดเห็น

Remmer (1954: 171) กล่าวว่า ความคิดเห็นมี 2 ประเภทด้วยกัน คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด – เชิงลบสุด เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ซึ่งสามารถรวบทิศทางได้

1.1 ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลงบูชา

1.2 ทิศทางลบสุด ได้แก่ รังเกียจมาก ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงได้ยาก

2. ความคิดเห็นจากความรู้ ความเข้าใจ การมีความคิดต่อสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบ ยอมรับ ความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดี ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วย

สรุป ประเภทของความคิดเห็นตามที่กล่าวมาข้างต้น แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ความคิดเห็นที่สามารถบอกทิศทางได้ว่าสิ่งไหนรักมากที่สุด สิ่งไหนเกลียดมากที่สุด กับความคิดเห็นที่ขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจ

2.2.6 ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น

Oskamp (1977) ได้สรุป ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดความคิดเห็น (อรรชรณ ชินพัฒน์วานิช. 2546 : 11; อ้างอิงจาก Oskamp, S. 1977: 119 – 133 : Attitude and Opinion) ดังนี้

(1) ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ คือ ภาวะต่างๆ ของบุคคลที่ใช้รับรู้ผิดปกติ หรือ เกิดความบกพร่อง ซึ่งอาจมีความคิดเห็นที่ไม่ดีต่อบุคคลภายนอก

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตัวเอง หรือได้พบเห็น ทำให้บุคคลมีความฝังใจ และเกิดความคิดต่อประสบการณ์เหล่านั้นต่างกัน

(3) อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็ก ผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดและให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นด้วย

(4) ทักษะและความคิดเห็น คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่ม และ สังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิงหรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียน หน่วยงานที่มีความคิดเห็นกันหรือแตกต่างกัน ย่อมมีผลต่อความคิดเห็นต่อบุคคลด้วย

(5) สื่อมวลชน คือ สื่อต่าง ๆ ที่เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของคนเรา ซึ่งได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ก็เป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลกระทบต่อความคิดเห็นของบุคคล

2.2.7 การวัดความคิดเห็น

มอร์แกน และ คิง ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการวัดความคิดเห็นไว้ว่า การจะให้บอกความคิดเห็นควรถามต่อหน้า ถ้าจะใช้แบบสอบถาม สำหรับวัดความเห็น ต้องระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่า เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย กับข้อความที่กำหนดให้ แบบสอบถามประเภทนี้ นิยมสร้าง ตามแนวของลิเคอร์ท ซึ่งแบ่งความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยเฉยๆ ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับข้อความว่า เป็นปฏิฐาน (Positive) หรือนิเสธ (Negative)

Best (1977: 77) ได้เสนอแนะว่า วิธีที่ง่ายที่สุดที่จะบอกความคิดเห็น ก็คือ การแสดงให้เห็นถึงร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อคำถาม เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะใด

2.3 วิชาชีพครู

2.3.1 ความหมายของ “วิชาชีพ”

มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2539 : 766) อธิบายไว้ว่า วิชาชีพเป็นอาชีพที่ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญ

ธีรศักดิ์ อัครบวร (2544 : 154) กล่าวว่า วิชาชีพเป็นอาชีพที่ผู้ประกอบการต้องมีความรู้ความชำนาญที่ฝึกฝนมาโดยเฉพาะ ซึ่งมีข้อกำหนดคุณลักษณะบางประการที่ทำให้วิชาชีพต่างจากอาชีพทั่วไป

ไกรนุช ศิริพูล, สุนทรี โคมิน (อ้างใน นรินทร์ เม้าบำรุง. 2545 : 20) ได้กล่าวว่า วิชาชีพ (Professional) ถือว่าเป็นอาชีพขั้นสูงจะต้องมีคุณลักษณะดังนี้

1. ต้องมีเนื้อหากว้าง มีวิธีการโดยเฉพาะ
2. ต้องใช้วิธีแห่งปัญญา ต้องได้รับการศึกษาอบรมเป็นระยะเวลาพอสมควรอย่างน้อย 4-5 ปี
3. วิชาชีพนั้นจะต้องเป็นบริการที่ไม่เหมือนใครไม่ซ้ำซ้อนใคร
4. ต้องมีกฎเกณฑ์แห่งจรรยาบรรณของวิชาชีพเป็นของตนเอง
5. มีความเป็นอิสระในการวิจัยในการให้บริการของตนเอง เช่น จะสอนอะไร จะสอนอย่างไร

ถือว่าเป็นศิลปะของครูผู้สอน

6. มีพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) ควบคุมอยู่ เช่น ครูก็มี พ.ร.บ. ครู แพทย์มี พ.ร.บ. วิชาชีพเวชกรรมกับ พ.ร.บ. ควบคุมการประกอบโรคศิลป์ วิศวกรก็มี พ.ร.บ. วิศวกรรม สถาปนิกก็มี พ.ร.บ. สถาปัตยกรรม เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ต้องมีสถาบันวิชาชีพเป็นของตนเอง เป็นแหล่งกลางเพื่อสร้างสรรค์จรรยาบรรณมาตรฐานวิชาชีพนั้น

Collins (1987 : 1146) ได้อธิบายความหมายของวิชาชีพไว้ว่า เป็นลักษณะของงาน (Job) ซึ่งปฏิบัติต้องได้รับฐานะสูงพิเศษจากสังคม งานเหล่านี้ ได้แก่ งานที่เกี่ยวข้องกับการรักษาโรค กฎหมายหรือการให้การศึกษาบรม เป็นต้น

ดังนั้นสรุปได้ว่าวิชาชีพ หมายถึง บุคคลที่จะประกอบอาชีพต้องการได้รับการศึกษาในระดับสูง มีความรู้ความประพฤติ มีคุณธรรม มีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ มีความเป็นอิสระในการประกอบอาชีพโดยใช้สติปัญญาไตร่ตรอง และให้บริการแก่สังคมและวิชาชีพนั้น ต้องไม่เข้าซ้อนกับสาขาวิชาชีพอื่นๆ

2.3.2 ความหมายของครู

ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า “ครู” ไว้หลายอย่าง เช่น “ครู” คือ ผู้ทำหน้าที่สอนและให้ความรู้แก่ศิษย์ เพื่อให้ศิษย์เกิดความรู้ ความก้าวหน้าในสาขาวิชานั้น ๆ

ยนต์ ชุ่มจิต (2541: 29) ได้อธิบายคำว่า “ครู” ดังนี้

1. ครู เป็นผู้นำทางศิษย์ไปสู่คุณธรรมชั้นสูง
2. ครู คือ ผู้อบรมสั่งสอนถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ศิษย์ เป็นผู้มีความหนักแน่น ควรแก่การเคารพของลูกศิษย์
3. ครู คือ ผู้ประกอบอาชีพอย่างหนึ่งที่ทำหน้าที่สอน มักใช้กับผู้สอนในระดับต่ำกว่า วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา

รังสรรค์ แสงสุข อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง (2550: 38) ได้ให้ความเห็นว่า “ครู” คือ ครู คือ ผู้ที่ให้ความรู้ไม่จำกัดทุกที่ทุกเมื่อ ครูต้องเต็มไปด้วยความรู้ และรู้จัก ขวนขวายหาองค์ความรู้ใหม่ ๆ สะสมความดี มีบารมีมาก และครูที่ดีจะต้องไม่ปิดบัง ความรู้ ควรมีจิตและวิญญาณของความเป็นครู

ครู คือ ผู้เติมเต็ม การที่ครูจะเป็นผู้เติมเต็มได้ ครูควรจะเป็นผู้แสวงหาความรู้ ต้อง วิเคราะห์ วิจัย วิจาร์ณ และมาบูรณาการความรู้ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

ครู คือ ผู้ที่มีเมตตา จะต้องสอนเต็มที่โดยไม่มีเงื่อนไขหรือปิดบังไม่ให้ความรู้ เต็มที่ ครูต้องไม่ลำเอียง ไม่เบียดเบียนศิษย์

ในหนังสือ พจนะ - สารานุกรมไทย เปลื้อง ณ นคร (2516: 89) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ครู” ไว้ดังนี้

1. ผู้มีความหนักแน่น
2. ผู้ควรแก่การเคารพของศิษย์
3. ผู้สั่งสอน

2.3.3 บทบาทหน้าที่ของครู

โดยสรุปจากคำอธิบายของ ยนต์ ชุ่มจิต ในหนังสือ ความเป็นครู ดังนี้ (ยนต์ ชุ่มจิต. 2531: 49-55)

1. T (Teaching) - การสอน หมายถึง การอบรมสั่งสอนศิษย์ให้มีความรู้ ความสามารถในวิชาการทั้งหลายทั้งปวง ซึ่งถือว่าเป็นงานหลักของครูทุกคนทุกระดับชั้นที่สอน ตามระเบียบครูสภาว่าด้วยจรรยาบรรณและวินัยตามระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2526 ข้อ 3 กำหนด

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันวิจัยและพัฒนาฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์บุรีรัมย์ การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไว้ว่า ครูต้องตั้งใจสั่งสอนศิษย์และปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เกิดผลดีด้วยเอาใจใส่ อุทิศเวลาของตนให้แก่ศิษย์จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่การงานมิได้ และในข้อ 6 กำหนดไว้ว่า ครูต้องถ่ายทอดวิชาความรู้โดยไม่บิดเบือนและปิดบังอำพรางไม่นำหรือยอมให้นำผลงานทางวิชาการของตนเองไปใช้ในทางที่ทุจริตหรือเป็นภัยต่อมนุษยชาติ จากข้อกำหนดทั้ง 2 ข้อ ที่นำมากล่าวนี้ จะเห็นว่าหน้าที่ของครูที่สำคัญคือการอบรมสั่งสอนศิษย์ การถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ศิษย์ โดยเฉพาะในข้อ 3 ของระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2526 นี้ ถือว่าการอบรมสั่งสอนศิษย์เป็นหน้าที่ที่สำคัญมาก จะละทิ้งหรือทอดทิ้งไม่ได้ เพราะถ้าหากครูละทิ้งการสอนก็คือครูละทิ้งหน้าที่ของครูซึ่งการกระทำเช่นนั้นจะมีผลต่อการเจริญเติบโตทางความคิดและสติปัญญาของศิษย์เป็นอย่างมาก กล่าวคือ ศิษย์ของครูจะไม่ได้รับการพัฒนา ความคิด ความรู้ และสติปัญญา หรือได้รับบ้างแต่ก็ไม่เจริญเติบโตเท่าที่ควร ดังนั้นครูทุกคนควรตระหนักในการสอนเป็นอันดับแรกโดยถือว่าเป็นหัวใจของความเป็นครูคือการอบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นคนดีมีความรู้ในวิทยาการทั้งปวง ซึ่งการที่ครูจะปฏิบัติหน้าที่ในการสอนของครูได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์นั้น ซึ่งสำคัญที่ครูต้องเพิ่มสมรรถภาพในการสอนให้แก่ตนเอง

2. E (Ethics)-จริยธรรม หมายถึง หน้าที่ในการอบรมจริยธรรมให้แก่นักเรียนซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่หลักอีกประการหนึ่งนอกจากการสั่งสอนในด้านวิชาความรู้โดยทั่วไปนอกจากนี้ครูทุกคนจะต้องประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นผู้มีจริยธรรมอันเหมาะสมอีกด้วย เพราะพฤติกรรมอันเหมาะสมที่ครูได้แสดงออกจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการปลูกฝังศรัทธาให้ศิษย์ได้ปฏิบัติตาม

3. A (Academic) – วิชาการ หมายถึง ครูต้องมีความรับผิดชอบในวิชาการอยู่เสมอ กล่าวคือ ครูต้องเป็นนักวิชาการอยู่ตลอดเวลา เพราะอาชีพของครูต้องใช้ความรู้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ ดังนั้นครูทุกคนต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เป็นประจำ หากไม่กระทำเช่นนั้นจะทำให้ความรู้ที่ได้ศึกษาเล่าเรียนมานั้นล้าสมัย ไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการใหม่ ๆ ซึ่งมีย่างมากมายในปัจจุบัน

4. C (Cultural Heritage) – การสืบทอดวัฒนธรรม หมายถึง ครูต้องมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมจากคนรุ่นหนึ่งให้ตกทอดไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง หรือรุ่นต่อไป ซึ่งมีวิธีการที่ครูจะกระทำได้ 2 แนวใหญ่ ๆ ด้วยกันคือ

(1) การปฏิบัติตามวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามอย่างถูกต้องเป็นประจำ กล่าวคือ ครูทุกคนจะต้องศึกษาให้เข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของชาติอย่างถ่องแท้เสียก่อน ต่อจากนั้นจึงปฏิบัติตามให้ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อให้ศิษย์และประชาชนทั่วไปยึดถือเป็นแบบอย่าง เช่น

- การแต่งกายให้เหมาะสมตามโอกาสต่าง ๆ
- การแสดงความเคารพและกิริยามารยาทแบบไทย ๆ
- การจัดงานมงคลสมรส

(2) การอบรมสั่งสอนนักเรียนให้เข้าใจในวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของไทยอย่างถูกต้อง และในขณะเดียวกันก็กระตุ้นส่งเสริมให้นักเรียนได้ประพฤติปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามแบบฉบับอันดีงามที่บรรพบุรุษได้ยึดถือปฏิบัติสืบต่อกันมา

5. H (Human Relationship) – มนุษย์สัมพันธ์ หมายถึง การมีมนุษย์สัมพันธ์อันดีของครูต่อบุคคลทั่วไป เพราะการมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีจะช่วยให้ครูสามารถปฏิบัติหน้าที่ของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีของครูยังช่วยทำให้สถาบันศึกษาที่ครูปฏิบัติงานอยู่มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วอีกด้วย ดังนั้น ครูทุกคนจึงควรถือเป็นหน้าที่และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่าย การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรับผิดชอบอีกประการหนึ่งที่จะต้องคอยผูกมิตรไมตรีอันดีระหว่าง บุคคลต่าง ๆ ที่ครูมีส่วนเกี่ยวข้องกับ มนุษย์สัมพันธ์ระหว่างครูกับบุคคลต่าง ๆ อาจจำแนกได้ ดังนี้

ครูกับนักเรียน นับว่าเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกันมากที่สุด จนกระทั่งในอดีตยกย่องให้ครูเป็นบิดาคนที่สองของศิษย์ ผู้ปกครองเมื่อส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียนก็ฝากความหวังไว้กับครู กล่าวคือมอบภาระต่าง ๆ ในการอบรมดูแล ลูกหลานของตนให้แก่ครู ดังนั้น ครูจึงควรปฏิบัติหน้าที่ของครูให้สมบูรณ์ที่สุด และควรสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและศิษย์ให้แน่นแฟ้น ให้ศิษย์มีความรู้สึกพึงใจตลอดไป วิธีการที่ครูควรจะทำต่อศิษย์ เช่น

(1) สอนศิษย์ให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ในวิชาการต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่ครูจะกระทำได้

(2) สอนให้นักเรียนหรือศิษย์ของตนมีความสุขเพลิดเพลินกับการเล่าเรียนไม่เบื่อหน่ายอยากจะเรียนอยู่เสมอ

(3) อบรมดูแลความประพฤติของศิษย์ให้อยู่ในระเบียบวินัยหรือกรอบของคุณธรรม ไม่ปล่อยให้ศิษย์กระทำชั่วด้วยประการทั้งปวง

(4) ดูแลความทุกข์สุขอยู่เสมอ

(5) เป็นที่ปรึกษาหารือ ช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้แก่ศิษย์

ครูกับครู ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับครูนี้มีความสำคัญมากที่สุดต่อการพัฒนาวิชาชีพครู เพราะครูกับครูที่ทำงานสอนอยู่สถานศึกษาเดียวกัน เปรียบเสมือนบุคคลที่เป็นสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน หากสมาชิกในครอบครัวเดียวกันมีความสมานสามัคคีอันดีต่อกันแล้ว นอกจากจะทำให้การอบรมสั่งสอนนักเรียนเป็นไปอย่างมีคุณภาพแล้ว ยังช่วยให้การปฏิบัติงานในด้านต่างๆ ที่นอกเหนือจากการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ การพัฒนาสถานศึกษาและการพัฒนาวิชาชีพครูก็จะดำเนินไปอย่างรวดเร็ว วิธีที่ครูควรปฏิบัติต่อครู เพื่อสร้างมนุษยสัมพันธ์ต่อกัน เช่น

(1) ร่วมมือกันในการอบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นพลเมืองดีของชาติอย่างสม่ำเสมอ

(2) ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางด้านวิชาการ เช่น การแนะนำการสอน, แนะนำเอกสาร หรือแหล่งวิทยาการให้

(3) ช่วยเหลืองานส่วนตัวซึ่งกันและกันเท่าที่โอกาสจะอำนวย

(4) ทำหน้าที่แทนกันเมื่อคราวจำเป็น

(5) ให้กำลังใจในการทำงานซึ่งกันและกัน ซึ่งอาจจะแสดงออกในรูปของวาจาหรือการกระทำก็ได้

(6) กระทำตนให้เป็นผู้มีความสุขอ่อนน้อมต่อกันเสมอ ไม่แสดงตนในทำนองยกตนข่มท่าน หรือแสดงตนว่าเราเก่งกว่าผู้อื่น

ครูกับผู้ปกครอง ผู้ปกครองนักเรียนเป็นบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งนับว่ามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาเล่าเรียนของศิษย์และความก้าวหน้าของสถานศึกษา โรงเรียนใดที่สามารถโน้มน้าวให้ผู้ปกครองนักเรียนเข้ามาใกล้ชิดโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ โรงเรียนนั้นจะสามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็วทั้งด้านคุณภาพการเรียนของนักเรียนและการพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและสังคมรอบๆ โรงเรียน วิธีการที่ครูสามารถสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น

(1) แจ้งผลการเรียนหรือความเจริญก้าวหน้าของศิษย์ให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบเป็นระยะๆ

(2) ติดต่อกับผู้ปกครองเพื่อช่วยแก้ปัญหาของศิษย์ในกรณีที่ศิษย์มีปัญหาทางการเรียน

ความประพฤติ สุขภาพ อื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(3) หาเวลาเยี่ยมเยียนผู้ปกครองเมื่อมีโอกาสอันเหมาะสม เช่น เมื่อได้ข่าวการเจ็บป่วย หรือสมาชิกในครอบครัวถึงแก่กรรม เป็นต้น

(4) เชิญผู้ปกครองร่วมทำกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน เช่น การแข่งขันกีฬาประจำปี งานแจกประกาศนียบัตร หรืองานชุมนุมศิษย์เก่า เป็นต้น

(5) เมื่อได้รับเชิญไปร่วมงานของผู้ปกครองนักเรียน เช่น งานอุปสมบท งานขึ้นบ้านใหม่ งานมงคลสมรส เป็นต้น ต้องพยายามหาเวลาว่างไปให้ได้

(6) ครูควรร่วมมือกันทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้และอาชีพให้ผู้ปกครองและประชาชนในท้องถิ่นบ้าง จะทำให้ประชาชนเห็นความสำคัญของครูมากยิ่งขึ้น

(7) เมื่อชุมชนได้ร่วมมือกันจัดงานต่าง ๆ เช่น งานประจำปีของวัด หรือ งานเทศกาลต่าง ๆ ครูควรให้ความร่วมมืออยู่อย่างสม่ำเสมอ

(8) ครูควรแจ้งข่าวสารต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครอง โดยให้ผู้ปกครองได้ทราบเป็นระยะ ๆ ซึ่งอาจจะส่งข่าวสารทางโรงเรียน หรือการตีพิมพ์ตามที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านก็ได้

นอกจากครูจะต้องพยายามสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ดังกล่าว ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับครู และครูก็ต้องเกี่ยวข้องกับด้วยตลอดเวลาแล้ว ยังมีกลุ่มบุคคลอื่น ๆ ที่ครูจะต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีด้วยอีก เช่น พระภิกษุกับบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะพระภิกษุสงฆ์ในวัดซึ่งโรงเรียนตั้งอยู่ จะมีส่วนช่วยให้การดำเนินการงานต่าง ๆ ของ โรงเรียนเป็นไปด้วยความเรียบร้อยมากขึ้น ส่วนประชาชนทั่วไปนั้นหากได้รับความประทับใจ เมื่อมาติดต่องานกับโรงเรียน ก็จะเป็นส่วนเป็นพลังอีกส่วนหนึ่งที่คอยสนับสนุนงานการศึกษาของโรงเรียนให้ก้าวหน้าต่อไป

6. E (Evaluation) – การประเมินผล หมายถึงการประเมินผลการเรียนการสอนนักเรียนซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบที่สำคัญยิ่งอีกประการหนึ่งของครูเพราะการประเมินผลการเรียนการสอนเป็นการวัดความเจริญก้าวหน้าของศิษย์ในด้านต่างๆหากครูสอนแล้วไม่มีการประเมินผลหรือวัดผลครูก็จะไม่ทราบได้ว่าศิษย์มีความเจริญก้าวหน้าในด้านใดมากน้อยเพียงใด ดังนั้น ครูจึงควรจะระลึกอยู่เสมอว่า ณ ที่ใดมีการสอน ที่นั้นจะต้องมีการสอบ สำหรับการประเมินผลการเรียนการสอนของนักเรียนนั้น ครูสามารถใช้วิธีการต่าง ๆ ได้หลายวิธี ทั้งนี้อาจจะใช้หลาย ๆ วิธีในการประเมินผลครั้งหนึ่งหรือเลือกใช้เพียงวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ในการประเมินผลการเรียนการสอนนั้นมีหลายวิธี เช่น

(1) การสังเกต หมายถึง การสังเกตพฤติกรรมการทำงาน การร่วมกิจกรรมกลุ่มหรือความตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียน เป็นต้น

(2) การสัมภาษณ์ หมายถึง การสัมภาษณ์เพื่อต้องการทราบความเจริญก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งอาจจะเป็นการสัมภาษณ์ในเนื้อหาวิชาการที่เรียน วิธีการเรียน หรือวิธีการทำงาน เป็นต้น

(3) การทดสอบ หมายถึง การทดสอบความรู้ในวิชาการที่เรียน อาจจะเป็นการทดสอบทางภาคทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติก็ได้ ถ้าจะให้ได้ผลดียิ่งขึ้นก็ควรมีการทดสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในการเรียนการสอนทุก ๆ วิชา

(4) การจัดอันดับคุณภาพ หมายถึง การนำเอาผลงานของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มมาเปรียบเทียบกันในด้านคุณภาพ แล้วประเมินคุณภาพของนักเรียนแต่ละคนว่าคนใด ควรอยู่ในระดับใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(5) การใช้แบบสอบถามและแบบสำรวจ เป็นวิธีการประเมินผลการเรียนอีกแบบหนึ่ง เพื่อสำรวจตรวจสอบคุณภาพการเรียนการสอนทั้งของนักเรียนและของครู

(6) การบันทึกย่อและระเบียบสะสม เป็นวิธีที่ครูจดบันทึกพฤติกรรมความเจริญก้าวหน้าของนักเรียนแต่ละคนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

(7) การศึกษาเป็นรายบุคคล หมายถึง เป็นวิธีการที่นิยมใช้กับนักเรียนที่มีปัญหาเป็นรายบุคคล ปัญหาในที่นี้หมายความว่า ควบคุมทั้งเด็กที่เรียนเก่งและเด็กที่เรียนอ่อนรวมทั้งเด็กมีปัญหาในด้านพฤติกรรมต่าง ๆ ด้วย

(8) การใช้วิธีสังคมมิติ เป็นวิธีการที่นิยมใช้เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มเดียวกันประเมินคุณภาพของบุคคลในสมาชิกเดียวกัน เพื่อตรวจสอบดูว่า สมาชิกคนใดได้รับความนิยมนิยมสูงสุดในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลาย ๆ ด้านก็ได้

(9) การให้ปฏิบัติและนำไปใช้ เป็นวิธีการที่ครูต้องการทราบพัฒนาการทางด้านทักษะหรือการปฏิบัติงานของนักเรียนหลังจากที่ได้แนะนำวิธีการปฏิบัติให้แล้ว

การประเมินผลการเรียนการสอนทุก ๆ วิชา ครูควรประเมินความเจริญก้าวหน้าของนักเรียนหลาย ๆ ด้าน ที่สำคัญ คือ

(1) ด้านความรู้ (Cognitive Domain) คือ การวัดความรู้ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล

(2) ด้านเจตคติ (Affective Domain) คือ การวัดความรู้สึกร ค่านิยม คุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ความตรงต่อเวลา ความมีระเบียบวินัย ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และความขยันขันแข็งในการทำงาน เป็นต้น

(3) ด้านการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) คือการวัดด้านการปฏิบัติงานเพื่อต้องการทราบว่านักเรียนทำงานเป็นหรือไม่หลังจากที่ได้ศึกษาภาคทฤษฎีแล้ว การวัดด้านการปฏิบัติงานหรือด้านทักษะนี้ ครูจะใช้มากหรือน้อยจะต้องขึ้นอยู่กับลักษณะวิชาที่สอน วิชาใดเน้นการปฏิบัติงานก็จำเป็นต้องมีการวัดด้านการปฏิบัติงานให้มาก ส่วนวิชาใดเน้นให้เกิดความงอกงามทางด้านสติปัญญา การวัดด้านการปฏิบัติงานก็จะลดน้อยลง อย่างไรก็ตาม ในการเรียนการสอนทุก ๆ วิชาครูจะมีการวัดในด้านการปฏิบัติงานบ้างตามสมควร

7. R (Research) – การวิจัย หมายถึง ครูต้องเป็นนักแก้ปัญหา เพราะการวิจัยเป็นวิธีการแก้ปัญหาและการศึกษาหาความจริง ความรู้ที่เชื่อถือได้โดยวิธี การวิจัยของครูในที่นี้อาจจะมีความหมายเพียงแค่นค้นหาสาเหตุต่าง ๆ ที่นักเรียนมีปัญหาไปจนถึงการวิจัยอย่างมีระบบในขั้นสูงก็ได้ สาเหตุที่ครูต้องรับผิดชอบในด้านนี้ก็เพราะในการเรียนการสอนทุก ๆ วิชา ครูจะต้องพบกับปัญหาต่าง ๆ อยู่เสมอ เช่น ปัญหาเด็กไม่ทำการบ้าน เด็กหนีโรงเรียน เด็กที่ชอบรังแกเพื่อน และเด็กที่ชอบลักขโมย เป็นต้น พฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าครูสามารถแก้ไขได้ก็จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การที่ครูจะแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ครูจะต้องทราบสาเหตุแห่งปัญหานั้น วิธีการที่ครูจะทราบสาเหตุที่แท้จริงได้ ครูจะต้องอาศัยการวิจัยเข้ามาช่วย ดังนั้น หน้าที่ของครูในด้านการค้นคว้าวิจัยจึงเป็นงานที่ครูจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ ครูทุกคนจึงควรศึกษากระบวนการวิจัยให้มีความรู้ ความเข้าใจด้วย ขั้นตอนในการวิจัยที่สำคัญมี ดังนี้

(1) การตั้งปัญหา

(2) การตั้งสมมติฐานเพื่อแก้ปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(3) การรวบรวมข้อมูล

(4) การวิเคราะห์ข้อมูล

(5) สรุปผล

สำหรับขั้นตอนของการทำงานวิจัยควรดำเนินงานตามลำดับต่อไปนี้

(1) การเลือกปัญหาสำหรับการวิจัย

(2) การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(3) การจำกัดขอบเขตและการให้คำจำกัดความของปัญหา

(4) การตั้งสมมุติฐาน

(5) การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

(6) การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย

(7) การรวบรวมข้อมูล

(8) การวิเคราะห์และการแปลความหมายข้อมูล

(9) การสรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

(10) การรายงานผลการวิจัย

8. S (Service) บริการ หมายถึง การให้บริการ คือ ครูจะต้องให้บริการแก่สังคมหรือบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ดังต่อไปนี้

(1) บริการความรู้ทั่วไป ให้แก่นักเรียน ผู้ปกครอง ประชาชนในท้องถิ่น

(2) บริการความรู้ทางด้านความรู้และสุขภาพอนามัย โดยเป็นผู้ให้ความรู้หรือเป็นผู้ประสานงานเพื่อดำเนินการให้ความรู้แก่ประชาชน

(3) บริการด้านอาชีพ เช่น ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นเพื่อจัดฝึกอบรมอาชีพระยะสั้นให้ประชาชนในท้องถิ่น

(4) บริการให้คำปรึกษาหารือทางการศึกษาหรือการทำงาน

(5) บริการด้านแรงงาน เช่น ครูร่วมมือกับนักเรียนเพื่อพัฒนาหมู่บ้าน

(6) บริการด้านอาคารสถานที่แก่ผู้ปกครองนักเรียนที่มาขอใช้อาคารสถานที่ในโรงเรียนด้วยความเต็มใจ

2.3.4 ความคิดเห็นต่อสถานภาพวิชาชีพครู

อาชีพครูเป็นอาชีพหนึ่งที่ทำให้บริการแก่สังคมในด้านการพัฒนาความรู้ สติปัญญาเจตคติ ค่านิยม และคุณธรรมให้กับเด็กนักเรียน อาชีพครูจึงเป็นอาชีพที่สอนให้บุคคลสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขในทุกสถานการณ์ ผู้เป็นครูจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ทักษะในการสอน มีคุณธรรม การประกอบอาชีพของครูจะมีผลกระทบโดยตรงต่อชีวิต อนาคตของเยาวชน และของประเทศชาติ โดยส่วนรวมในอดีต สมัยสุโขทัย สมัยอยุธยา และสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น อาชีพครู ได้รับความเคารพยกย่อง นับถืออย่างสูงจากศิษย์และชุมชนโดยได้รับการยกย่องว่าเป็นปูชนียบุคคล บุคคลหลายๆฝ่ายเกี่ยวข้องกับการศึกษาแม้แต่ผู้ปกครองในปัจจุบันมีความเห็นว่า ในอดีตนั้น การสอนไม่เป็นอาชีพแต่เป็นไปด้วยความสมัครใจไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆ ผู้สอนเปี่ยมไปด้วยเมตตาธรรม กอปรด้วยคุณธรรมสูงยิ่ง ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดียิ่ง ครูจึงได้รับการยกย่องว่าเป็น ปูชนียบุคคลและได้รับการยกย่องตลอดมา

จากแผนการศึกษาของชาติ จะเห็นได้ว่ารัฐได้ให้ความสำคัญของอาชีพครู รัฐจึงเป็นผู้จัดการศึกษาด้านการฝึกหัดครู แต่ผู้เดียวและในด้านการให้การศึกษาอบรมเพื่อผลิตครูนั้น รัฐยังต้องการให้ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูมีลักษณะพิเศษด้านคุณธรรม จริยธรรม และต้องการให้ยึดหลักการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข อาชีพครูได้เกิดขึ้นในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว หลังจากนั้นอาชีพครูได้เจริญเติบโตและพัฒนาเรื่อยมาความก้าวหน้ามาเป็นลำดับ แต่อย่างไรก็ตามบุคคลย่อมมีความคิดเห็นต่ออาชีพการเป็นครูแตกต่างกันออกไป สืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมดำเนินไปอย่างรวดเร็ว สภาพสังคมมีแนวโน้มจะเป็นไปในรูปแบบของธุรกิจมากขึ้น ย่อมส่งผลกระทบต่อสถานภาพอาชีพครูมากขึ้นในปัจจุบัน โดยเฉพาะประสิทธิภาพการสอนและปัญหาด้านความก้าวหน้าของครู เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่นๆ เช่น แพทย์ วิศวกร ทนายความ หรือสถาปนิก อาชีพครูในทรรศนะของคนอื่นมองว่ายังด้อยอยู่ มาก สิ่งที่ยึดความรู้สึกเหล่านี้ไม่ให้เบี่ยงเบนหรือหันเหไปสู่ความไม่ตีไม่งามก็คือ จรรยาบรรณ การเป็นบุษนียบุคคลที่ซนทั้งหลายยกย่องสรรเสริญให้ความเคารพ เชื่อถือเหล่านี้ ย่อมเป็นเครื่องดลใจ ให้ผู้มีอาชีพครู ได้ปฏิบัติตนได้คงเส้นคงวาต่อไป

ความแตกต่างของสังคม ทำให้มีความคิดเห็นที่ไม่ดีต่อสถานภาพอาชีพครู ครูมักจะถูกวิจารณ์ ไปในแง่ว่าคุณภาพต่ำ ขาดความรับผิดชอบ ไม่มีจรรยาบรรณ วินัยหย่อนยาน และครูคือผู้บอกรับข้อกล่าวหาเหล่านี้หารู้ไม่ว่า นอกจากครูแล้วประสิทธิภาพทางการเรียนการสอนจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัย องค์ประกอบอื่น เป็นปัจจัยสำคัญเช่นกัน แต่สังคมมองเห็นครูเป็นรูปธรรมที่เห็นชัดจึงถูกเพ่งเล็งซึ่ง ย่อมไม่ยุติธรรมแก่ครู และปัจจัยสำคัญที่ทำให้มีผลกระทบต่อสถานภาพอาชีพครูพอจะสรุปได้ดังนี้

- (1) ปัจจัยอันเนื่องมาจากปัญหาด้านฐานะเศรษฐกิจของครู
- (2) ปัจจัยอันเนื่องมาจากแนวพิจารณาในเรื่องสถานภาพและบทบาทของครู
- (3) ปัจจัยอันเนื่องมาจากทฤษฎีในเรื่องการสอนแผนใหม่
- (4) ปัจจัยอันเนื่องมาจากการวางมาตรฐาน ในด้านการจัดระบบการศึกษา

ดังกล่าวแล้วว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่สำคัญต่อการพัฒนา กำลังคนของประเทศชาติ สถานภาพของครูอันเป็นฐานะ ตำแหน่ง หรือเกียรติยศ ของครูที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ตามสถานภาพแห่ง อาชีพนั้น เป็นสิ่งที่ครูพึงพอใจ และเห็นว่ามีค่าสำคัญยิ่ง ฉะนั้นสถานภาพของอาชีพครูจึงเป็นเรื่อง คลอนแคลนทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ (2531:29-31) ที่กล่าวว่าฐานะทางสังคม ของครูจะสูงมากน้อยแค่ไหน ก็ขึ้นอยู่กับครูจะสามารถทำตนให้สังคม เชื่อถือได้มากน้อยแค่ไหน

2.3.5 ความคิดเห็นต่อลักษณะการเป็นครู

ผู้มีบทบาทสำคัญในการศึกษาก็คือ “ครู” ในอดีตโรงเรียนมีหน้าที่เพียงสอนเด็กชายหญิงให้รู้ เนื้อหาวิชาเท่านั้น คนทั่วไปจึงเชื่อว่าใครก็ตาม ที่มีความรู้ความสามารถก็สอนได้ แต่ในปัจจุบัน การศึกษาไม่เพียงแต่ให้ความรู้ความสามารถเท่านั้น แต่หมายถึงผลทางการศึกษาจะต้องให้ ผู้เรียนสามารถใช้ชีวิตที่ดีขึ้นและดำรงตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมอีกด้วย ด้วยเหตุนี้ “ครู” จึงเป็น ผู้มีหน้าที่พัฒนาคนโดยตรงนั่นเอง การที่จะให้เพ้นหาลักษณะการเป็นครูที่ดีมีการตื่นตัวเป็นอย่างมากอัน เนื่องมาจากการคัดเลือกบุคคลเข้ามาศึกษาในสถาบันการฝึกหัดครูขาดประสิทธิภาพ จึงได้บุคคลที่มีความคิดเห็นที่ไม่ดีต่ออาชีพครูหรือขาดอุดมการณ์เป็นครูอย่างแท้จริง ความคิดเห็นของนักการศึกษา เช่น Marks (อ้างโดย สมพงษ์ กิจสำเร็จ. 2538 : 36) ได้กล่าวถึงลักษณะการเป็นครู ซึ่งเป็นอาชีพ ชั้นสูงไว้ในหลายๆ ทรรศนะ ดังนี้

- (1) ครูต้องเพิ่มความรู้ และฝึกอบรมอยู่เสมอ

(2) ต้องมีมาตรฐานอย่างสูง และบุคคลที่เข้าสู่อาชีพต้องได้รับการคัดเลือกพิเศษ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (3) ต้องมีจรรยาบรรณอาชีพครูอย่างเคร่งครัด
- (4) ต้องใช้ปัญญาอย่างมากในการประกอบอาชีพ
- (5) ครูต้องมีการค้นคว้าวิจัยอยู่เสมอ
- (6) ครูต้องมีความรับผิดชอบสูง
- (7) ครูต้องมีความสามัคคี
- (8) ครูต้องมีใบรับรองวิชาชีพ

เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับชุมชนในสังคมได้ยกย่องผู้ที่มีอาชีพครูเป็น “บุชนิยบุคคล” ดังนั้น สุมณ อมรวีวัฒน์ (2522 : 1-3) ได้ศึกษาลักษณะของครูที่ดี พอสรุปได้ดังนี้ ครูที่มีความรับผิดชอบ รักการสอน รักการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม มีคุณธรรมประจำใจ มีบุคลิกภาพที่ดี มีความคิด เป็นของตนเองและเข้ากับนักเรียนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เฉลียว บุรีภักดี (2520 : 20) ที่พบว่า ลักษณะของครูที่ดี ต้องประพฤติดี เป็นแบบอย่างที่ดี ครูที่คนชอบมากที่สุดคือ ตั้งใจสอน เป็นกันเอง ตรงต่อเวลา มีความยุติธรรม เสียสละและมีเมตตาธรรม ซึ่งสอดคล้องกับเจตคติต่อลักษณะการเป็นครู ที่ดีของ วิจิตร ศรีสะอาด (2517 : 19) กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่จะเป็นครูที่ดีว่า “ครูนั้นจะต้องเป็น ตัวอย่างได้ทั้งในด้านความรู้ วิธีการถ่ายทอดความรู้ รวมถึงท่าทีและลักษณะเหมาะสมกับการเป็นครู เจตคติของครูไม่ใช่จะมีผลต่อพฤติกรรมของครูในการสอนเท่านั้น แต่ยังมีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน ด้วย” เพราะฉะนั้นครูจึงควรมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ จันท์ ชุ่มเมืองปัก (2518 : 21) ได้กล่าวสรุปว่า “ตัวประกอบมีผลทำให้การสอนเกิดประสิทธิผลสมความมุ่งหมายในการสอน ถ้า ครูมีเจตคติที่ดีต่อการเป็นครูแล้ว ย่อมมีความภาคภูมิใจ มองการสอนเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ ทำหน้าที่ไม่เต็ม ความสามารถ และไม่มีความสุขในการเป็นครู” นอกจากนี้ สุรางค์ โคว์ตระกูล (2533 : 9) ได้สรุป ลักษณะของครูที่ดีไว้ดังนี้

(1) ต้องเป็นนักมนุษยนิยม (Humanist) เป็นผู้ที่ยอมรับนักเรียนอย่างจริงจัง ให้ความอบอุ่น มีความเข้าใจนักเรียน มีความยุติธรรม

(2) เป็นผู้ที่มีความรู้และมีความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนการสอน คือ ครูต้องเข้าใจ ธรรมชาติของกระบวนการเรียนรู้ และสามารถที่จะใช้วิธีการสอนที่เหมาะสม และตั้งใจให้นักเรียน อยากรเรียนรู้ ครูจะต้องใช้วิธีการประเมินผลที่สามารถบอกได้ว่าการเรียนรู้ ได้เกิดขึ้นจริง

(3) เป็นผู้ที่รู้จักนักเรียน ครูไม่เพียงแต่เป็นผู้สอนนักเรียนเท่านั้น แต่เป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อ พัฒนาการทางบุคลิกภาพของนักเรียนด้วย ฉะนั้นครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการ เพื่อจะ ช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาการทั้งด้านสติปัญญาและบุคลิกภาพด้วยโดยทำตนเป็นผู้ส่งเสริมการ พัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนให้ไปในทางบวก เพื่อนักเรียนจะได้เจริญเติบโตเป็นบุคคลที่มีชีวิตอยู่ใน สังคมอย่างมีคุณค่า มีความภาคภูมิใจในตนเองและมีความสุข

(4) เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิชาการ โดยเฉพาะในวิชาต่างๆที่ตนจะต้องสอน

(5) จะต้องเป็นผู้ที่นิยมในวิธีการทางวิทยาศาสตร์ และเข้าใจในกฎแห่งพฤติกรรมและเป็น นักวิทยาศาสตร์พฤติกรรม

ด้วยเหตุที่ครูมีความสำคัญดังกล่าว ครูจึงต้องเป็นผู้ที่ได้รับการอบรมสั่งสอนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและมีความคิดเห็นที่ดีต่องานที่ตนได้รับมอบหมาย เพราะฉะนั้นหน่วยงานที่มีหน้าที่ รับผิดชอบในการผลิตครู จะต้องทำด้วยความรอบคอบระมัดระวังเป็นพิเศษ ต้องมุ่งให้นักเรียนฝึกหัด ครูได้รับการศึกษาอบรมในหน้าที่ครูเป็นอย่างดี จนถึงขนาดที่เรียกว่า ครูอาชีพ คือจะต้องมีทักษะใน การถ่ายทอดความรู้หรือสอนเป็นซึ่งถือว่าเป็นทักษะทางวิชาชีพซึ่งได้มาด้วยการฝึกอบรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำออกเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.6 ความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนการสอนประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ครู ผู้เรียน และวิธีการสอน และองค์ประกอบนอกเหนือจากนี้ที่สำคัญก็คือ ความคิดเห็นเมื่อเกิดขึ้นในตัวบุคคลแล้วจะแสดงออกมาทางพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคล การแสดงออกนี้ แบ่งออกได้หลายลักษณะ การแสดงออกมาในลักษณะพึงพอใจ ชอบ ถ้าบุคคลใดมีความคิดเห็นที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วก็จะทำให้อยากปฏิบัติอยากได้ อยากเข้าใกล้ ซึ่งเป็นลักษณะเชิงบวก การเรียนการสอนก็เช่นเดียวกัน ถ้าครูเกิดความพึงพอใจในอาชีพครู ชอบและรักการทำหน้าที่สอน ก็มักจะบังเกิดผลดีตามมาต่อกระบวนการเรียนการสอนของครู แต่ในทางตรงข้ามถ้าครูเกิดมีความคิดเห็นที่ไม่ดีต่อการเรียนการสอน ไม่ชอบไม่มีจิตใจรักการสอน ไม่บังเกิดความพึงพอใจในการสอน ผลก็จะเกิดการเบื่อหน่ายในการสอน ดูการสอนเป็นสิ่งจำเจซ้ำซากเนื่องจากไม่มีเจตคติที่ดีต่อการสอน ซึ่งเป็นลักษณะของความคิดเห็นทางลบต่อการสอน ผลงานที่ออกมาก็คือล้าเหลว และขาดประสิทธิภาพในเรื่องการสอน หรือการถ่ายทอดความรู้เนื้อหาวิชา

การจัดแผนการเรียนการสอนที่ประสบผลสำเร็จ ควรคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ 6 ประการ ดังนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์, 2551)

(1) หลักการและแนวทฤษฎีของวิชาที่ทำการสอน (Approach) ศึกษาหลักการและทฤษฎีของวิชาที่ทำการสอนอย่างละเอียด โดยพิจารณาหลักการและเหตุผลของแนวโน้มในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมจากตำรา หรือผลงานวิจัยต่าง ๆ จากอดีตถึงปัจจุบัน

(2) วิธีการสอน (Method of Teaching) ศึกษาแนวโน้มของหลักการและทฤษฎีหรือผลงานวิจัยวิธีการสอนที่ได้ผลของวิชาที่ทำการสอนที่เหมาะสมและจัดลำดับขั้นตอนการสอนให้สอดคล้องตามแนวโน้มของหลักการและทฤษฎีที่ได้ศึกษา

(3) เทคนิคการสอน (Techniques of Teaching) ศึกษาทฤษฎีวิธีการสอนต่าง ๆ ที่จะช่วยทำให้ขั้นตอนการสอนต่าง ๆ ประสบความสำเร็จได้ เช่น วิธีการสอนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยคำถามเป็นหลัก (Problem-Based Learning) เทคนิคหรือทฤษฎีการสอนที่สำคัญคือ การใช้คำถาม การนำการอภิปราย การเสริมต่อการเรียนรู้ ฯลฯ

(4) หลักสูตร (Curriculum) ผู้เรียนต้องเข้าใจรายละเอียดของหลักสูตรตั้งแต่ ปรัชญา หลักการ วัตถุประสงค์ รายละเอียดของรายวิชาที่กำหนด รวมทั้งการวัดและประเมินผล เพื่อการวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพทั้งในระยะยาวและระยะสั้น

(5) สื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์การสอน (Teaching Materials) การเตรียมการเพื่อนำเสนอเนื้อหาแก่ผู้เรียนเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องมีการวางแผน และการเตรียมการว่าจะนำเสนอเนื้อหา หรือแนวคิดอย่างไรจึงจะเหมาะสม สื่อการเรียนการสอน และอุปกรณ์ใดบ้างที่สมควรนำมาใช้ให้เหมาะสมกับวัย ระดับความสามารถและความสนใจ สอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

(6) บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน (Roles of Teachers and Students) การเตรียมการจัดการเรียนการสอนทั้งระยะยาวและระยะสั้น เพื่อพิจารณาบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน จากกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ ในแต่ละขั้นตอนเพื่อการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น

การจัดแผนการเรียนการสอนที่ได้ผล ควรพิจารณาแผนการสอนระยะสั้น หรือแผนการสอนในแต่ละคาบเรียนให้สอดคล้องกับแผนการสอนระยะยาว ซึ่งกำหนดไว้ตามหลักสูตร และแบ่งช่วงของการสอนออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดแผนการเรียนการสอนที่ได้ผล ควรพิจารณาแผนการสอนระยะสั้น หรือแผนการสอนในแต่ละคาบเรียนให้สอดคล้องกับแผนการสอนระยะยาว ซึ่งกำหนดไว้ตามหลักสูตร และแบ่งช่วงของการสอนออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

(1) การให้รูปแบบการสอน (Modeling) พิจารณาการนำเสนอรูปแบบของแนวคิดหรือเนื้อหาให้ผู้เรียนสนใจ ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การใช้รูปภาพ การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ การเล่าเรื่อง การใช้กรณีศึกษา การใช้คำถาม ฯลฯ การใช้รูปแบบการสอน จะเน้นการนำเสนอที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแนวคิด หรือ การค้นคว้าที่ต่อเนื่อง โดยการนำ หรือ เสนอแนะวิธีการจากผู้สอนเป็นตัวอย่าง

(2) การให้ฝึกปฏิบัติ (Practicing) ในช่วงนี้ให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติในกลุ่มย่อยกับเพื่อนๆ หรือตามลำพัง ภายใต้การดูแลเอาใจใส่และการแนะนำของผู้สอน

(3) การปฏิบัติกิจกรรมอย่างอิสระ (Conducting Independent Activities) ในช่วงนี้ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างอิสระตามแนวคิดของตนเอง หรือของกลุ่ม โดยให้ประยุกต์ความรู้และแนวคิดที่ได้เรียนรู้มาใช้ด้วยความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง

ชม ภูมิภาค (2523 : 255 – 256) กล่าวว่าอุปสรรคที่สำคัญที่สุดต่อการสอนของครูอย่างมีประสิทธิภาพ ก็คือเจตคติของครูนั่นเอง การเตรียมบุคคลที่จะเป็นครูนั้น นอกจากการให้ความรู้สามัญและความรู้วิชาชีพแล้ว การสร้างเจตคติที่ดีต่ออาชีพครูเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ครูที่มีความรู้ดี แต่ขาดเจตคติที่ดีต่อการสอน ย่อมจะเป็นครูผู้สอนที่ดีไม่ได้ ครูเป็นทำงานเกี่ยวกับคน ต้องมีความสนใจในตัวคน เข้าใจธรรมชาติความต้องการของคนของนักเรียน มิฉะนั้นแล้วจะเกิดอุปสรรคอย่างรุนแรงต่อการเรียนการสอนแน่นอน (อ้างโดย วิชา แต่งเจริญ. 2530 : 13) ยังกล่าวเสริมความคิดเห็นต่อไปอีกว่า ครูจำเป็นต้องมีเจตคติที่ดีในการสอน การมีเหตุมีผล ความสนใจอยากรู้อยากเห็น ความมีน้ำใจ ความซื่อสัตย์และมีใจเป็นกลาง การพิจารณา อย่างรอบคอบก่อนการตัดสินใจเป็นหลักสำคัญต่อการถ่ายทอดวิชาความรู้ในการเรียนการสอนของหน้าที่ครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับ วิจิตร ศรีสะอ้าน (2517 : 7) ได้กล่าวในเรื่องการเรียนการสอนว่า “อาชีพครูเป็นการบริการให้แก่สังคมการสอนเป็นวิธีการแห่งปัญหาในการให้บริการ ความรู้ และประสบการณ์ ค่านิยม ครูผู้สอนจึงต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์

2.3.7 ความคิดเห็นต่อผู้เรียน

องค์ประกอบการเรียนการสอนประกอบด้วย ครู นักเรียน และวิธีการสอน ถ้าครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการสอน นักเรียนก็จะได้รับผลการถ่ายทอดความรู้เป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นครูจึงควรใช้จิตวิทยาในการสอนเพื่อผลการสอน คือ นักเรียนจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนจะไม่เกิดความเบื่อหน่าย และมีความรู้สึกจำเจซ้ำซากกับชั้นเรียน ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ ครูจะต้องเป็นผู้ที่มีบทบาทที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวางแผนการจัดกิจกรรมในบทเรียนให้เหมาะสม เป็นการช่วยกระตุ้นการเรียนการสอนของครูและนักเรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสอนอย่างราบรื่น ครูจะต้องเป็นผู้ให้ความสนใจและสังเกตพฤติกรรมต่างๆ ของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนระดับอาชีวศึกษา เพราะนักเรียนเหล่านี้อยู่ในสภาพสังคมที่เป็นสิ่งล่อแหลมไปสู่ทางไม่ดี ครูจะต้องรู้จักให้ความอบอุ่นต่อปัญหาของนักเรียน หาแนวทางช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียนพบแสงสว่างของปัญหา เมื่อทำที่ที่ครูออกมาต่อนักเรียนผู้เป็นศิษย์ด้วยความจริงใจได้ เช่นนี้ ศิษย์ก็จะมีความรู้สึกเคารพ รู้สึกว่าพวกเขาที่มีผู้ที่มีผู้ที่จะช่วยแก้ไขปัญหการเรียนและปัญหาชีวิตเขาได้ความรู้สึกว่าครูเป็นพ่อที่สองของพวกเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นุชนาฏ อุชชิน (2529 : 30) กล่าวว่า ครูควรมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนสนใจศึกษาธรรมชาติ และความแตกต่างในตัวศิษย์แต่ละคน เพื่อนำมาเป็นข้อสังเกตในการปฏิบัติต่อศิษย์ ให้ความสนใจเอาใจใส่อย่างเท่าเทียมกัน เหล่านี้จะทำให้ศิษย์เกิดความไว้วางใจ เชื่อใจ ได้รับความไว้วางใจจากศิษย์เป็นการจัดช่องว่างระหว่างครูกับศิษย์อย่างได้ผล ครูจะต้องพยายามค้นหาความสนใจ ความสามารถ และความถนัดของนักเรียนแต่ละคน เพื่อหาทางส่งเสริม แนะนำการเลือกวิชาและอาชีพแก่นักเรียนให้เหมาะสม ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง ไม่มีความรู้สึกเอนเอียง ขาดความยุติธรรม ครูพึงนึกถึงเสมอว่าศิษย์ทุกคนมีความแตกต่างกันในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านจิตใจ ด้านสมองสติปัญญา ด้านความพร้อม และฐานะทางสังคมเหล่านี้ ครูจะเป็นผู้ที่เสียสละต่อสิ่งเหล่านี้ เสียสละอุทิศเวลาต่อการเรียนการสอน การเอาใจใส่พยายามให้ศิษย์ได้บรรลุผลสำเร็จ การติดตามผล ซึ่งทำให้ความรู้สึกเช่นนี้จะมีน้อยมากในอาชีพอื่น ยกเว้นจะมีในอาชีพเดียวกันคืออาชีพครูสมกับที่ท่านพุทธทาสภิกขุ (2519 : 30) ได้กล่าวยกย่องการเป็นครูว่าเป็นอาชีพที่แปลกกว่าอาชีพอื่นๆ คือเป็นอาชีพที่ได้บุญกุศลด้วยและเป็นบุญที่เห็นโดยตรง ผิดกับกรรมกรแบกหามถ้าจะได้บุญก็ได้บุญทางอ้อม คือทำให้โลกสะอาดสงบสุขครบถ้วนขึ้นเท่านั้น ดังจะเห็นได้ว่า ถ้าครูมีจิตใจความเป็นครูที่แท้จริงย่อมจะเห็นความสำคัญของศิษย์ในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย ด้านจิตใจและสติปัญญา ตลอดจนความสามารถของศิษย์ที่จะนำเอาความรู้และวิชาไปประกอบอาชีพต่อไปข้างหน้า นั่นคือ ความสุขของการเป็นครู และเจตคติที่ครูพึงมีต่อนักเรียน ควรเป็นเจตคติที่เป็นทางบวกให้มากที่สุด อย่างไรก็ตามครูพึงคิดว่าบทบาทของตนเอง คือ การสอนคน ทำอย่างไรให้คนเหล่านี้ได้ประสบผลอันปลายอย่างสมบูรณ์ที่สุด นอกจากความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพแล้ว ครูยังต้องให้ความสำคัญของคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อเขาเหล่านี้จะนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันในสังคม ให้เขาได้เป็นผู้นำของครอบครัวและสังคมที่เขามีส่วนร่วมได้อย่างดี ไม่เอาเปรียบหรือเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนบนความทุกข์ของผู้อื่น สิ่งทั้งหลายที่กล่าวมานี้เป็นเจตคติหรือความคิดเห็นที่ครูพึงต้องการให้ศิษย์ของตนได้ประสบผลสำเร็จแต่อย่างไรก็ตาม J.M. Stephens (อ้างใน สมพงษ์ กิจสำเร็จ. 2538 : 42) กล่าวว่า “เจตคติเป็นบุคลิกภาพอย่างหนึ่งของบุคคล ครูที่มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพและต่อศิษย์ย่อมมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ผลทางวิชาการของศิษย์ด้วย” นอกจากนี้ครูยังต้องเข้าใจธรรมชาติของนักเรียน จะต้องทำตนให้รื่นเรริง ยิ้มแย้ม มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนแก่ศิษย์และร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยความเต็มใจสใส เป็นต้น

2.3.8 ความคิดเห็นต่อความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู

ดังที่กล่าวมาแล้วนั้นครูเป็นปูชนียบุคคล ที่เปรียบเสมือนเป็นบิดามารดาที่สองของนักเรียน เป็นที่พึ่งคร้ามปัญหา เป็นเสมือนพี่คอยดูแลน้อง เป็นเสมือนบิดาที่เอาใจใส่ทะนุบำรุงรักษาบุตรด้วยความรักห่วงใยและเอาใจใส่ ตั้งแต่บุตรยังเล็กจนกระทั่งบุตรโตเป็นผู้ใหญ่มีอาชีพการงาน มีหน้ามีตาในสังคม สิ่งเหล่านี้เป็นหน้าที่ และภาระของครูที่พึงปฏิบัติต่อศิษย์ เมื่อศิษย์ประสบผลสำเร็จ ก็เป็นเพียงความพอใจและภูมิใจของครูที่มีต่อศิษย์ ดังที่กล่าวแล้วว่าครูมิได้มุ่งหวังจะได้รับการตอบแทนเมื่อศิษย์ประสบผลสำเร็จ ครูมิได้มุ่งหวังในยศหรือตำแหน่งหน้าที่หลังจากศิษย์ประสบผลสำเร็จในชีวิต แต่ในทรรศนะของครูมุ่งหวังว่าจะทำอย่างไรให้ศิษย์ก้าวหน้าไปในอนาคตแห่งอาชีพและความ

เป็นอยู่ที่ดีในสังคม โดยเฉพาะโรงเรียนอาชีวศึกษา ครูทำหน้าที่สอนย่อมจะต้องมุ่งเน้นในเรื่องของ ทฤษฎีหรือเนื้อหาวิชา การฝึกปฏิบัติงาน เพื่อหาประสบการณ์ในการประกอบอาชีพเพื่อเขาจะได้อยู่ ร่วมในสังคมประเทศชาติได้เป็นอย่างดี สิ่งเหล่านี้เป็นภาระความรับผิดชอบของครูที่จะใช้ปัญญาในการคิดค้นหาวิธีการต่างๆ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของตน นอกเหนือจากนี้ครูต้อง

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงบทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของไทย ตลอดจนการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม ให้ศิษย์ได้รู้จักใช้วิจารณญาณในการเลือกรับวัฒนธรรมตะวันตกแต่ในสิ่งที่ดีงามแล้วนำมาดัดแปลงแก้ไขให้เหมาะสม ครูจะเป็นผู้สอดแทรกวัฒนธรรมที่ดีเหล่านี้ลงไปในวิชาขณะทำการสอน การนำเอานวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาเข้ามามีบทบาทแทนครูอาจมีผลทางบวกและทางลบก็ได้ จึงขึ้นอยู่กับการใช้วิจารณญาณของครู

ลิปปนนท์ เกตุทัต (2526 : 46) กล่าวว่าในโลกปัจจุบันและอนาคตที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งวิชาความรู้ใหม่ก็เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การซักถามหาความจริงหามูลเหตุ และการทำนายอนาคต จึงเป็นหัวใจของการศึกษา ครูมิใช่ผู้บอกสัจธรรมอันไม่เปลี่ยนแปลง แต่ครูเป็นผู้ชี้แนะ อภิปราย เป็นผู้วิเคราะห์ข้อดีเพื่อตอบปัญหาอันมีผลส่งให้อนาคต คำกล่าวของ ลิปปนนท์ เกตุทัต ย่อมหมายถึงว่า การเรียนการสอนของครูจะต้องทันสมัยต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เครื่องไม้เครื่องมือและอุปกรณ์ต้องทันสมัย ครูต้องเป็นผู้นำในการสอน การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น เพื่อค้นหาความเป็นจริงเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนการสอนระดับอาชีวศึกษา ในปัจจุบันซึ่งวิทยาการเจริญก้าวหน้าไปโดยไม่หยุดยั้ง บทบาทและฐานะของครูเป็นตัวจักรสำคัญในการกำกับการเรียนการสอนเพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาคนให้สอดคล้องกับแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงของสังคมใหม่ และเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาแก่เยาวชน คือ มุ่งหวังให้เยาวชนเป็นคนดี เป็นพลเมืองดีและเป็นกำลังสำคัญของชาติในการพัฒนาบ้านเมือง ครูจะต้องส่งเสริมลักษณะดังกล่าวให้นักเรียนโดยตรง มุ่งที่จะฝึกเยาวชนเจริญเติบโตเป็นพลเมืองดี มีความรู้ ความคิดรู้จักใช้เหตุผลและวิจารณญาณได้ดีและถูกต้อง รู้จักหน้าที่ของตนเองที่มีต่อครอบครัวและประเทศชาติ รู้จักใช้สิทธิในทางที่ถูกต้องเหมาะสมและเป็นสมาชิกของสังคมประชาธิปไตย

นอกจากนี้แล้ว หทัย ต้นหยง (2515 : 25-26) ยังมีความคาดหวังต่อลูกศิษย์ในอนาคตอีกว่า

- (1) ช่วยให้ศิษย์เกิดประสบการณ์ในทางสร้างสรรค์ ประสบการณ์ย่อมประกอบด้วยความรู้ เจตคติและทักษะซึ่งผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเอง ปรับตัวเข้ากับภาวะของสังคมได้อย่างดี
- (2) ช่วยให้ศิษย์เกิดความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งต่อสังคมมนุษย์
- (3) ช่วยให้ศิษย์สามารถแสดงบทบาทในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและแบบเนียน สอดคล้องกับค่านิยมในสังคม
- (4) ช่วยให้ศิษย์ได้เข้าใจปทัสถานทางสังคม (Social Norm) และสามารถปฏิบัติตามปทัสถานนั้นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะก่อให้เกิดความสงบสุขในสังคม
- (5) ช่วยให้ศิษย์ได้เกิดแนวคิดเจตคติ และหลักการที่จะแก้ปัญหาสังคมด้วยหลักแห่งปัญญา (Method of Intelligence) และหลักเหตุผล โดยปราศจากซึ่งนิสัยอคติ โง่ ทุจริต มั่วเมา มีโมหะ โทธร้ายทารุณ และขาดมนุษยสัมพันธ์

ความมุ่งหวังดังกล่าวที่มีต่อศิษย์เหล่านี้ จะต้องอาศัยความคิดเห็นของครูเป็นหลักการในการถ่ายทอดสู่ศิษย์ เพราะฉะนั้นครูต้องเป็นคนทันสมัยต่อเหตุการณ์ มองและวิเคราะห์ปัญหาในมุมกว้าง และที่สำคัญคือ ต้องประยุกต์ความรู้ ความเข้าใจมาใช้ในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ฉะนั้นความคิดเห็นต่อความคาดหวังของครู จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการที่จะพัฒนาผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายที่ครูต้องการ ความคิดเห็นของครูเหล่านี้จะประสบผลสำเร็จประการใดนั้นจะต้องอาศัยตัวนักเรียนเป็นองค์ประกอบเช่นกัน

2.4 การวิจัยเชิงสำรวจ

การวิจัยเชิงสำรวจ (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ : 2547) เป็นการวิจัยที่เน้นการศึกษารวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันการดำเนินการวิจัยไม่มีการสร้างสถานการณ์เพื่อศึกษาผลที่ตามมา แต่เป็นการค้นหาข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นอยู่แล้ว นักวิจัยไม่สามารถกำหนดค่าของตัวแปรต้นได้ตามใจชอบ เช่น ผู้วิจัย ต้องการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน/นักศึกษาต่อการให้บริการทางด้านการเรียนการสอนของวิทยาลัย และต้องการศึกษาว่าเพศชายและเพศหญิงจะมีความคิดเห็นต่างกันหรือไม่ ในกรณีนี้ตัวแปรต้นคือเพศ และค่าของตัวแปรต้นคือ ชาย และหญิง จะเห็นได้ว่าค่าของตัวแปรต้นเป็นสิ่งที่ เป็นอยู่แล้ว นักวิจัยไม่สามารถกำหนดได้เองว่า ต้องการให้ค่าของตัวแปรเพศเป็นอย่างอื่นที่ไม่ใช่เพศชายหรือเพศหญิง

2.4.1 ความหมายของการสำรวจ (Definition of the Survey)

เป็นเทคนิคทางด้านระเบียบวิธี (methodological technique) อย่างหนึ่งของการวิจัย ที่ใช้เก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบจากประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การสัมภาษณ์หรือใช้แบบสอบถามชนิด self-administered questionnaire

Survey มีความคล้ายคลึงกับการออกแบบวิจัยเชิงเตรียมทดลอง (pre-experimental design) ที่ Campbell และ Stanley ให้ความหมายว่าเป็น “one-shot case study” คือ เป็นการเก็บข้อมูลในเวลาขณะใดขณะหนึ่ง (at one point in time)

- ไม่มีการเก็บข้อมูลที่เกิดขึ้นอยู่ก่อน (no “before” observations are made)
- ไม่มีการควบคุมตัวแปรที่ทำการทดลอง (no control exercised over experimental variables) และ
- ไม่มีการสร้างกลุ่มควบคุม (no control groups are explicitly constructed) เพื่อการทดลอง

มีแต่เพียงกลุ่มที่ทำการศึกษาในเวลาขณะนั้นเท่านั้น แล้วทำการสอบถามตามประเด็น (issues) ที่ต้องการ เช่น พฤติกรรม ทัศนคติ หรือความเชื่อต่างๆ เป็นต้น

จากคำจำกัดความข้างต้น ไม่ได้เป็นการตั้งใจที่จะชี้ให้เห็นว่า survey analysts ไม่ได้กระทำเหมือนกับ the true experimental Design ในความเป็นจริงแล้ว นักวิจัยทางด้านนี้ก็ได้มีการกระทำเช่นกัน โดยใช้วิธี multivariate analysis คือ ภายหลังจากการเก็บข้อมูลแล้ว กลุ่มตัวอย่างจากถูกแบ่งเป็นกลุ่มย่อย ที่มีความแตกต่างกันเพื่อการวิเคราะห์ (the sample is divided into subgroups that differ on the variables or processes being analyzed) ตัวอย่างเช่นในการศึกษาทัศนคติของบุคคลต่อความสัมพันธ์ทางเพศในการแต่งงาน นักวิจัยจะแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มที่ยังไม่เคยแต่งงาน (never married) กลุ่มที่แต่งงานแล้ว (currently married) และกลุ่มที่แต่งงานแล้ว และเป็นหม้ายหรือหย่าร้าง (those married previously but now divorced or widowed) ซึ่งลักษณะเช่นนี้จะคล้ายคลึงกับ experimental design แบบ two experimental groups and one control group คือ 2 กลุ่มทดลองก็จะเป็นพวกที่แต่งงานแล้ว (had been married) และกลุ่มควบคุมก็จะเป็นพวกที่ยังไม่ได้แต่งงาน (never married group)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2 ขั้นตอนการวิจัยเชิงสำรวจ

การวิจัยเชิงสำรวจ หรือ การวิจัยโดยการสำรวจ เป็นวิธีการวิจัยที่ใช้กันแพร่หลายมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการวิจัยสาขาสังคมศาสตร์ ปัจจุบันการวิจัยทางสังคมวิทยา รัฐประศาสนศาสตร์ จิตวิทยา การบริหารธุรกิจ สาธารณสุขศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประชากรศาสตร์ ฯลฯ ในประเทศไทยอาศัยการสำรวจเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทำการสุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งมาจากประชากร เป้าหมายที่ต้องการศึกษาแล้วนำผลที่ได้จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างนี้ อ้างอิงหรือประมาณค่าไปยังประชากรทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้น ในการวิจัยเชิงสำรวจจึงมีรายละเอียดปลีกย่อยในขั้นตอนของการวิจัยแตกต่างจากการวิจัยในแบบอื่นๆ อยู่บ้าง

Denzin ได้เสนอขั้นตอนของการวิจัยเชิงสำรวจไว้ 9 ขั้นตอน คือ

(1) การกำหนดรูปแบบของปัญหาที่จะศึกษาเป็นการกำหนดปัญหาที่จะศึกษา ศึกษาจากใคร ลักษณะการศึกษาเป็นแบบพรรณนาหรือเป็นการอธิบายและทำนายรวมไปถึงสมมติฐานที่ต้องการจะทดสอบด้วย เป็นการกล่าวถึงลักษณะทั่วไปของปัญหา

(2) กำหนดปัญหาเฉพาะการวิจัย แปลความหมายของแนวความคิดในปัญหาที่จะศึกษาให้เป็นตัวแปรที่สามารถวัดได้และระบุถึงกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้เป็นหน่วยในการศึกษา

(3) การเลือกรูปแบบของการสำรวจ เลือกให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย

(4) สร้างเครื่องมือในการวิจัย

(5) กำหนดรูปแบบในการวิเคราะห์ข้อมูล เลือกตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม และตัวแปรคุมขึ้นมา พร้อมทั้งระบุมাত্রาหรือดัชนีของแต่ละตัวแปรไว้ให้พร้อม

(6) กำหนดการเข้าตารางข้อมูล การจัดเตรียมรูปแบบการวิเคราะห์ในตอนนี้เป็นการเตรียมลงรหัสให้กับประเด็นปัญหาและข้อคำถามในแบบสอบถามเพื่อให้ง่ายต่อการแปลงข้อมูลไปสู่การวิเคราะห์ซึ่งอาจจะใช้บัตรคอมพิวเตอร์หรือใช้รูปแบบการวิเคราะห์ตาราง

(7) การเตรียมการสำหรับผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์ ก่อนที่นักวิจัยจะลงไปปฏิบัติงานในสนาม ผู้สัมภาษณ์ซึ่งเป็นนักวิจัยผู้ช่วยจะต้องได้รับการฝึกอบรมและชี้แนะถึงที่ตั้งของพื้นที่การวิจัย และมีการกำหนดผู้ถูกสัมภาษณ์ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยชี้แนะให้เห็นถึงถิ่นที่อยู่ของกลุ่มคนเหล่านี้ ซึ่งอาจจะใช้แผนที่เป็นเครื่องช่วยอำนวยความสะดวก

(8) การวิเคราะห์ผลของข้อมูลที่ออกมาในกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล นักวิจัยต้องมุ่งค้นหาคำตอบประเด็นปัญหาที่จะเกิดขึ้น คือ

- กลุ่มตัวอย่างที่ได้ศึกษาจริงนั้นมีลักษณะรายละเอียดต่างๆ เหมือนกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้มุ่งหวังไว้หรือไม่ ถ้านักวิจัยได้ใช้ตัวแบบการสุ่มตัวอย่างทางสถิติจะต้องมีการประเมินว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้มามีความเป็นตัวแทนได้มากน้อยแค่ไหน โดยเปรียบเทียบกับแบบแผนตอนต้นที่ได้วางไว้และกับลักษณะของประชากรส่วนใหญ่

- อัตราการปฏิเสธ (Refusals rate) ที่จะตอบคำถามที่เกิดขึ้นจะต้องนำมาคิดคำนวณด้วย เพราะถือเป็นประเด็นสำคัญของการวิจัยซึ่งจะต้องมีการตรวจสอบว่าเกิดจากอคติของกลุ่มตัวอย่าง (sample bias) หรือไม่

(9) การทดสอบสมมติฐาน ในขั้นนี้นักวิจัยจะต้องสร้างรูปแบบการวิเคราะห์หลายตัวแปรขึ้นมาเพื่อดูลักษณะความแปรผันร่วมระหว่างตัวแปร จัดลำดับก่อนหลัง ความสัมพันธ์ของตัวแปรและเมื่อกระบวนการวิเคราะห์สิ้นสุดลง นักวิจัยจะต้องกลับไปพิจารณาว่าข้อมูลที่ได้เหล่านี้สามารถอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพียงพอหรือไม่ ที่จะทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้และผลที่ได้ออกมาสนับสนุนหรือคัดค้านสมมติฐานอย่างไรบ้าง

2.4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ มีเทคนิคแตกต่างกัน ซึ่งมี 2 วิธี คือ

- (1) การรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Data)
- (2) การรวบรวมข้อมูลจากสนาม (Field Data)

ในการรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เป็นการรวบรวมข้อมูลที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรกของการวิจัย โดยเฉพาะการใช้เอกสารและสิ่งพิมพ์เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยนั้น ย่อมทำให้ได้รับประโยชน์อย่างน้อยถึง 3 ประการ ประการแรก ผู้วิจัยย่อมมองเห็นภาพของปัญหาที่จะวิจัยได้ชัดเจนยิ่งขึ้น หลังจากที่ได้อ่านเอกสารและสิ่งพิมพ์ที่มีประเด็นสัมพันธ์กับปัญหาที่จะวิจัยอย่างถี่ถ้วน ประการที่สองผู้วิจัยจะได้ทราบว่าปัญหาที่จะวิจัยนั้น ได้มีผู้หนึ่งผู้ใดทำไว้ก่อนแล้วหรือยัง หรือมีผู้ใดได้วิจัยประเด็นบางส่วนของปัญหาที่จะวิจัยไว้บ้างแล้วหรือเปล่า และประการสุดท้าย ผู้วิจัยจะได้มีความเข้าใจอย่างกว้างขวางที่จะเลือกใช้วิธีวิจัยที่เหมาะสมและตั้งแนววิเคราะห์ที่ถูกต้อง เพื่อการวิจัยปัญหาของตน

ส่วนการรวบรวมข้อมูลสนามนั้น ในการวิจัยถือว่าข้อมูลสนาม (Field Data) เป็นข้อมูลที่มีคุณค่ามากและเป็นข้อมูลปฐมภูมิ เพราะผู้วิจัยจะต้องใช้วิธีการรวบรวมจากแหล่งต้นตอของข้อมูล และยังอาจจะมีโอกาสได้พบปะซักถามข้อเท็จจริงจากผู้ให้ข้อมูลโดยตรงอีกด้วย การรวบรวมข้อมูลสนามที่สำคัญและใช้กันทั่วไปมี 3 วิธี คือ การสังเกต (Observation) การส่งแบบสอบถาม (Questionnaire) และการสัมภาษณ์ (Interview)

ในการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วมีความสัมพันธ์กับข้อมูลสนาม (field data) มากที่สุดนั้น มีวิธีการเก็บข้อมูลที่นิยมใช้กันอยู่ 4 วิธี คือ

- (1) ใช้แบบสอบถาม ที่ผู้สัมภาษณ์ดำเนินการสอบถามเอง
- (2) การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์
- (3) การส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์
- (4) แบบสอบถามที่ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ตอบเอง

จากวิธีการทั้ง 4 ข้างต้นนี้ เมื่อจำแนกตามลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างผู้เก็บข้อมูลและผู้ให้ข้อมูล สามารถแยกออกได้เป็น 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ

(1) สัมภาษณ์จากบุคคลโดยตรง โดยผู้วิจัยหรือพนักงานสัมภาษณ์อ่านปัญหาจากแบบสอบถามที่ได้จัดเตรียมไว้แล้วให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ฟังบางครั้งอาจจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ แต่ก็มีข้อจำกัดมาก คือ ไม่สามารถสอบถามข้อมูลได้มาก โดยทั่วไป ไม่ควรเกิน 20 นาที

(2) ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ถูกวิจัยตอบ ซึ่งถือว่าเป็นการประหยัดมาก แต่มีข้อจำกัดตรงที่ไม่สามารถใช้กับกลุ่มบุคคลบางประเภทได้ เช่น คนที่มีการศึกษาในระดับต่ำ หรือไม่มีการศึกษา ซึ่งแม้ว่าสามารถจะอ่านแบบสอบถามได้ ก็อาจจะทำให้มีการตีความผิดพลาดได้

วิธีแรกถึงแม้จะต้องเสียค่าใช้จ่ายมากกว่าวิธีที่สอง แต่จะมีข้อยุ่งยากในการตอบปัญหาน้อยกว่า เพราะผู้สัมภาษณ์สามารถสอบถาม และให้คำอธิบายปัญหาแก่ผู้ถูกวิจัย ในกรณีที่เขาไม่เข้าใจคำถามได้

วิธีการเก็บข้อมูลทั้ง 4 วิธีที่กล่าวมา วิธีที่นิยมนำมาใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการวิจัยเชิงสำรวจ คือ วิธีที่ 1 เป็นการที่ใช้แบบสอบถาม ที่ผู้สัมภาษณ์ดำเนินการสอบถามเอง ซึ่งมีชื่อเรียกว่า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบการสัมภาษณ์ หรือแบบสำรวจ แต่โดยทั่วไป ก็ยังนิยมเรียกว่า แบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถาม มีหลักเกณฑ์เป็นไปในทำนองเดียวกันกับแบบสำรวจหรือแบบสัมภาษณ์ เพียงแต่แตกต่างกันเฉพาะวิธีการใช้เท่านั้น กล่าวคือ แบบสอบถามนั้น ปกติ หมายถึง แบบสอบถามที่ส่งไป หรือนำไปมอบให้ผู้ตอบกรอกข้อความลงเอง ส่วนแบบสำรวจ คือ แบบสอบถามที่ใช้ประกอบในการสัมภาษณ์ โดยผู้สัมภาษณ์จะเป็นผู้กรอกรายการแทนผู้ถูกสัมภาษณ์

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิภา แดงเจริญ (2530 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่องเปรียบเทียบทัศนคติวิชาชีพครูของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีชั้นปี แตกต่างกัน พบว่า นิสิตชั้นปีที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อวิชาชีพครูแตกต่างกัน กล่าวคือ นิสิตชั้นปีที่ 2,3 และ 4 มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูดีกว่าชั้นปีที่ 1 ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 2,3 และ 4 มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

ศิริชัย กาญจนวาลี (2523 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรีที่สุ่มได้จากทุกสาขาวิชาและชั้นปี ทั้งหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตร 2 ปี ปีการศึกษา 2523 ผลการวิจัยพบว่า นิสิตครุศาสตร์ปีที่ 1 ส่วนใหญ่ มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ได้คะแนนเฉลี่ยตอนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ระหว่าง 2.01-2.55 มีบิดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ไม่มีบุคคลในครอบครัวหรือญาติประกอบอาชีพครู เลือกคณะครุศาสตร์เป็นอันดับที่ 5 หรือ 6 มีความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพครูมาก และคิดว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่ดี ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตครุศาสตร์ชั้นปีที่ 1 มีความแตกต่างกันตามสาขาวิชา ตามชั้นปีและเพศ ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตหลักสูตร 2 ปี ระหว่างปีที่ 1 กับปีที่ 2 ไม่แตกต่างกัน แต่นิสิตครุศาสตร์หลักสูตร 4 ปี มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูสูงกว่านิสิตครุศาสตร์หลักสูตร 2 ปี

นรินทร์ เม้าบำรุง (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2545 ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-22 ปี เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 จำนวนเท่ากันโดยผู้มีคะแนนเฉลี่ยสะสมถึงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ระหว่าง 2.50-2.99 มีจำนวนมากที่สุด และผู้ที่จบ ปวส. / อนุปริญญาตรี สาขาวิชาสัตวศาสตร์ / สัตวบาล จากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีมีจำนวนมากที่สุด นักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมที่จบในระดับ ปวส. / อนุปริญญา ระหว่าง 3.00-3.49

ระดับเจตคติต่อวิชาชีพครูโดยภาพรวม พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับเห็นด้วยทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านนักศึกษามีเจตคติระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งดังนี้ ด้านเจตคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู นักศึกษามีเจตคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง 3 รายการ ด้านเจตคติต่อลักษณะการเป็นครู นักศึกษามีเจตคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง 8 รายการ ด้านเจตคติต่อกระบวนการเรียนการสอน นักศึกษามีเจตคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 รายการ ด้านเจตคติต่อนักเรียน นักศึกษามีเจตคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 รายการ ด้านเจตคติต่อความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู นักศึกษามีเจตคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 รายการ สำหรับรายการที่เหลือนั้น นักศึกษาเห็นด้วยทุกรายการ เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงที่สุด รองลงไปคือสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ตามลำดับ โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของสาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตรและสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในขณะที่สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีเจตคติสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสาขาวิชา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาต่างสาขามีเจตคติต่อวิชาชีพครูมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพียงด้านเดียว คือ ด้านเจตคติต่อวิชาชีพครูแตกต่างกัน คือ สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตรกับสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ พบว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีเจตคติต่อวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ สำหรับปฏิสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาและชั้นปี พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาและชั้นปีมีผลต่อเจตคติต่อวิชาชีพครู 3 ด้าน คือ เจตคติต่อลักษณะการเป็นครู เจตคติต่อกระบวนการเรียนการสอน และเจตคติต่อนักเรียน

ธรรมนูญ เตี้ยบัวแก้ว (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพครู ของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2546 ผลวิจัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ระหว่าง 20-21 ปี นักศึกษาเกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ เป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 มากกว่าชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยในระดับ ปวส. / อนุปริญญา อยู่ระหว่าง 3.01-3.50 สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมากที่สุด

ก่อนที่จะเข้ามาศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต นักศึกษาร้อยละ 53.10 เลือกไม่ต้องการประกอบอาชีพครู และในอนาคตหลังจากที่สำเร็จการศึกษา นักศึกษาร้อยละ 50.30 เลือกไม่ประกอบอาชีพครู

ระดับเจตคติต่อวิชาชีพครูโดยภาพรวม พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อวิชาชีพครู อยู่ในระดับเห็นด้วยทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านนักศึกษามีเจตคติเห็นด้วยอย่างยิ่ง ดังนี้ ด้านเจตคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู นักศึกษามีเจตคติเห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 รายการ ด้านเจตคติต่อลักษณะการเป็นครู นักศึกษามีเจตคติเห็นด้วยอย่างยิ่ง 6 รายการ ด้านเจตคติต่อกระบวนการเรียนการสอน นักศึกษามีเจตคติเห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 รายการ ด้านเจตคติต่อนักเรียน นักศึกษาไม่มีเจตคติเห็นด้วยอย่างยิ่ง และด้านเจตคติต่อความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู นักศึกษามีเจตคติเห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 รายการ ส่วนรายการที่เหลือนักศึกษามองเห็นด้วยทั้งหมด เมื่อพิจารณาแต่ละภาควิชา พบว่า นักศึกษาภาควิชาครุศาสตร์เกษตรมีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงที่สุด รองลงไปคือ ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรมตามลำดับ และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 ของทั้ง 3 ภาควิชามีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 4 ด้าน

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภาควิชา ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาต่างภาควิชามีเจตคติต่อวิชาชีพครู ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความแตกต่างระหว่างชั้นปี พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านเจตคติต่อสถานภาพวิชาชีพครูและด้านเจตคติต่อลักษณะการเป็นครู ส่วนด้านอื่นไม่พบความแตกต่าง สำหรับปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาควิชาและชั้นปี พบว่า ไม่มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นิธิวัฒน์ อินทสิทธิ์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องเจตคติต่อวิชาชีพครูของครูที่สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของโรงเรียนเพื่อใช้ภายในโรงเรียนเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรุงเทพมหานครเขต 2 พบว่า เจตคติต่อวิชาชีพครูของครูที่สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้สอนมีเจตคติต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับดีมากมี 4 ด้าน คือ ด้านลักษณะการเป็นครู ด้านสถานภาพวิชาชีพครู ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ส่วนครูผู้สอนที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับดีมี 2 ด้าน คือ ด้านสถานภาพของครู และด้านความมั่นคงสิทธิและเสรีภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของ นักศึกษาสาขาศึกษาครุศาสตร์วิศวกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากร
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.2.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.2.2 ลักษณะของเครื่องมือ
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาศึกษาครุศาสตร์วิศวกรรมชั้นปีที่ 4 และ ชั้นปีที่ 5 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในปีการศึกษา 2554 ประกอบด้วย 3 แขนงวิชาได้แก่ แขนงวิชาโทรคมนาคม แขนงวิชา อิเล็กทรอนิกส์ และแขนงวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ จำนวนทั้งสิ้น 75 คน

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ชั้นปี	แขนงวิชา			รวม
	โทรคมนาคม	อิเล็กทรอนิกส์	เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	
4	15	19	11	45
5	6	9	15	30
รวม	18	22	20	75

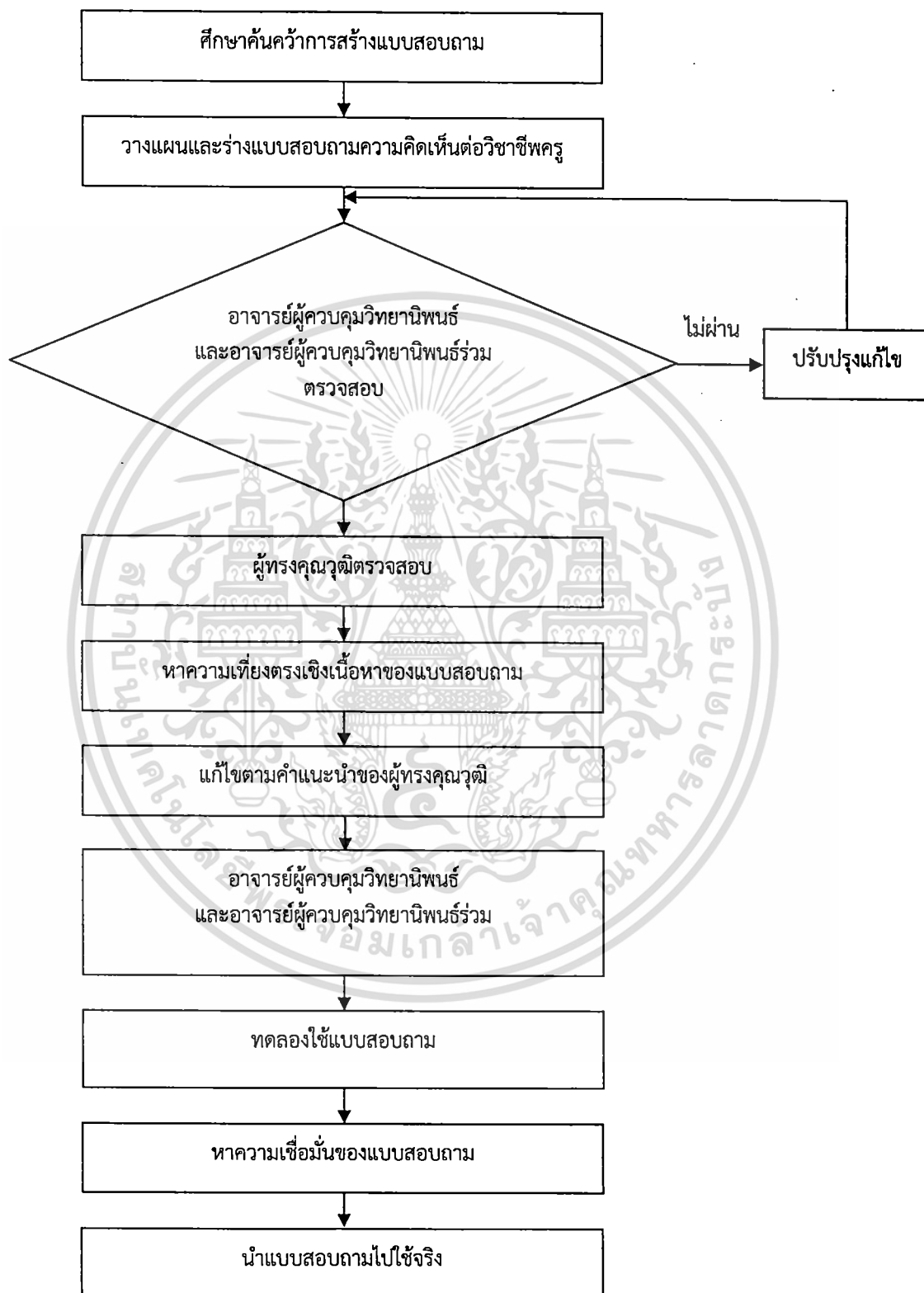
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น เพื่อวัดความคิดเห็นของนักศึกษาศาขาศึกษาครุศาสตร์วิศวกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแสดงได้ดังรูปที่ 3.1

รูปที่ 3.1 ผังงานขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ตามกรอบแนวคิด
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของเนื้อหา และขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านเป็นผู้ตรวจสอบ ดังมีรายนามต่อไปนี้

- 1) ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 2) รศ.บรรจบ อรชร รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- 3) ดร.พรศรี นิยมแก้ว ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานวิชาชีพ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

5. การพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) พิจารณาจากดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเฉพาะที่ใช้ในการวิจัย โดยการให้ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความคิดเห็น ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามตรงกับคำนิยามศัพท์ที่ระบุไว้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามตรงกับคำนิยามศัพท์ที่ระบุไว้
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงกับคำนิยามศัพท์ที่ระบุไว้

นำผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละข้อคำถามหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยดูจากดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) แล้วเลือกข้อที่ $IOC \geq 0.50$ ส่วนข้อที่มีค่า $IOC < 0.50$ ให้นำมาทำการปรับปรุงแก้ไข

$$IOC = \frac{\sum R}{n} \quad (3.1)$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
	n	แทน	จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

(เลอลักษณ์ โอทกานนท์. 2547 : 48-49)

ผลการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจำนวน 52 ข้อ มีค่า $IOC \geq 0.50$ ทุกข้อ แต่มีบางข้อต้องปรับปรุงข้อความตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ตรวจสอบอีกครั้งก่อนนำไปทดลองใช้
8. ทดลองใช้แบบสอบถาม (Try Out) กับนักศึกษาครุศาสตร์การออกแบบ ชั้นปีที่ 5 จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้ของแบบสอบถามตอนที่ 2 มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach 1970 : 161)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right] \quad (3.2)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อในแบบสอบถาม
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

9. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ที่นำไปทดลองใช้ (Try Out) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

ตารางที่ 3.2 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

รายการ	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
1. ด้านสถานภาพวิชาชีพครู	0.82
2. ด้านลักษณะความเป็นครู	0.94
3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน	0.91
4. ด้านผู้เรียน	0.88
5. ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู	0.81

10. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.2 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ ได้แก่ เพศ อายุ แขนงวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ ชั้นปีที่ศึกษา วุฒิการศึกษาเดิม สถานศึกษาเดิม ภูมิลำเนาของนักศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง ก่อนที่จะเข้าศึกษาต่อนักศึกษาที่มีความต้องการที่จะประกอบอาชีพครูหรือไม่ และเมื่อจบการศึกษานักศึกษาตั้งใจที่จะประกอบอาชีพครูหรือไม่

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชา ครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ใน 5 ด้าน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) ด้านสถานภาพวิชาชีพครู	จำนวน 7 ข้อ
(2) ด้านลักษณะความเป็นครู	จำนวน 16 ข้อ
(3) ด้านกระบวนการเรียนการสอน	จำนวน 12 ข้อ
(4) ด้านผู้เรียน	จำนวน 12 ข้อ
(5) ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู	จำนวน 5 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ โดยกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะอื่นๆ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1. ขออนุญาตขอความร่วมมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย จากงานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตประธานสาขาวิชา จัดเก็บรวบรวมข้อมูล จากนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกให้กับนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมตอบด้วยตนเอง จำนวน 45 ฉบับ ในสัปดาห์ที่ 3 ของเดือนมีนาคม 2555 พร้อมทั้งขอรับคืนในวันที่แจกแบบสอบถาม
3. ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 30 ฉบับ พร้อมทั้งแจ้งกำหนดการรับแบบสอบถามคืน โดยให้ผู้ตอบส่งกลับมายังผู้วิจัยทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ในช่วงเดือนเมษายน 2555
4. รวบรวม และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามจากทั้งหมด 75 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 60 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80 นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์และแปลผลต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาหาค่าความถี่และค่าร้อยละ พร้อมนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย
2. แบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยภาพรวม และรายข้อ นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย โดยการเปรียบเทียบมาตราส่วนประเมินค่าของ รวีวรรณ ชินะตระกูล (อ้างใน นรินทร์ เม้าบำรุง, 2545 : 43) ดังนี้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.50-5.00	หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก
2.50-3.49	หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาด้วยวิธีการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม (t-test) เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม คือ เพศ และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: One-Way ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ แขนงวิชา

4. แบบสอบถามตอนที่ 3 การวิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ ใช้วิธีการบรรยายสรุป

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 สถิติพื้นฐาน

1) ค่าร้อยละ

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

(3.3)

เมื่อ P แทน ร้อยละ
f แทน ค่าความถี่
n แทน จำนวนความถี่

2) ค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

(3.4)

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมดของข้อมูล
n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n}} \quad (3.5)$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนของแต่ละข้อ
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด
	Σ	แทน	ผลรวมของข้อมูล

3.5.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

1) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน (Independent t-test) เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรต้น 2 กลุ่ม คือ เพศ กับ ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อวิชาชีพครู 5 ด้าน

กรณีความแปรปรวนเท่ากัน (ยศภาดา ฉัญญาลิขิต. 2551 : 40)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}} \quad (3.6)$$

$$df = n_1 + n_2 - 2 \quad (3.7)$$

กรณีความแปรปรวนไม่เท่ากัน

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}} \quad (3.8)$$

$$df = \frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2} \right)^2}{\frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{s_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}} \quad (3.9)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สํานักงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา	t-distribution
	\bar{X}_1, \bar{X}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2	
	s_1^2, s_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2	
	n_1, n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2	
	df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ	

2) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: One-Way ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ แขนงวิชา กับ ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อวิชาชีพครู 5 ด้าน วิเคราะห์ความแปรปรวนโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เมื่อพบว่าผลการเปรียบเทียบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือต่ำกว่า ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe' test)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ระหว่างแขนงวิชา และเพศ

4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน (คน) (n=60)	ร้อยละ
1. ชั้นปีที่ศึกษา			
	ปีที่ 4	45	75.0
	ปีที่ 5	15	25.0
	รวม	60	100.0
2. แขนงวิชาที่ศึกษา			
	แขนงวิชาโทรคมนาคม	18	30.0
	แขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์	22	36.7
	แขนงวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	20	33.3
	รวม	60	100.0
3. เพศ			
	ชาย	31	51.7
	หญิง	29	48.3
	รวม	60	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน (คน) (n=60)	ร้อยละ
4. อายุ			
	21	5	8.3
	22	27	45.0
	23	21	35.0
	24	6	10.0
	26	1	1.7
	รวม	60	100.0
5. ภูมิลำเนาของนักศึกษา			
	กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	16	26.7
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	19	31.6
	ภาคกลาง	8	13.3
	ภาคตะวันออก	7	11.7
	ภาคเหนือ	7	11.7
	ภาคใต้	3	5.0
	รวม	60	100.0
6. อาชีพของผู้ปกครอง			
	ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ	22	36.6
	พนักงานบริษัทเอกชน	3	5.0
	เกษตรกร	12	20.0
	ค้าขาย	7	11.7
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1	1.7
	ธุรกิจส่วนตัว	2	3.3
	รับจ้าง	13	21.7
	รวม	60	100.0
7. วุฒิการศึกษาเดิม			
	ม.6	49	81.7
	ปวช.	11	18.3
	รวม	60	100.0
8. สถานศึกษาเดิมเป็นของ			
	รัฐบาล	53	88.3
	เอกชน	7	11.7
	รวม	60	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน) (n=60)	ร้อยละ
9. ความต้องการที่จะประกอบอาชีพครูก่อนที่จะเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนี้		
ต้องการ	23	38.3
ไม่แน่ใจ	37	61.7
รวม	60	100.0
10. ตั้งใจที่จะประกอบอาชีพครูเมื่อจบการศึกษา		
ตั้งใจที่จะประกอบอาชีพครู	30	50.0
ไม่แน่ใจ	27	45.0
ไม่คิดว่าจะประกอบอาชีพครู	3	5.0
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวนทั้งสิ้น 60 คน ประกอบด้วยนักศึกษาแขนงวิชาโทรคมนาคม จำนวน 18 คน แขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 22 คน และแขนงวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ จำนวน 20 คน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 51.7 มีอายุ 22 ปี ร้อยละ 45 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 75 จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมปลาย (ม.6) ร้อยละ 81.7 จบมาจากสถานศึกษาของรัฐบาล ร้อยละ 88.3 โดยนักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด ร้อยละ 31.7 และอาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ ร้อยละ 36.7

ความต้องการที่จะประกอบอาชีพครูก่อนที่จะเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนี้ ของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาประมาณ 2 ใน 3 หรือคิดเป็นร้อยละ 61.7 ไม่แน่ใจว่าจะประกอบอาชีพครู ในขณะที่ร้อยละ 38.3 มีความต้องการประกอบอาชีพครูก่อนเข้าศึกษาต่อ โดยมีเหตุผลดังนี้

- ต้องการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้อื่น
- เป็นความชอบส่วนตัวตั้งแต่สมัยเด็ก
- ญาติพี่น้องประกอบอาชีพนี้
- ครอบครัวปลูกฝังตั้งแต่วัยเด็ก
- เป็นอาชีพที่มีเกียรติ
- ต้องการเข้ารับราชการ

ส่วนเหตุผลของนักศึกษาที่ไม่แน่ที่จะประกอบอาชีพครูก่อนที่จะเข้าศึกษาต่อ มีดังนี้

- เป็นหลักสูตรที่มีทั้งวิชาครู และวิศวกรรม
- สอบไม่ติดคณะที่หวัง
- ความแปลกใหม่ของหลักสูตร
- ได้โควตา
- ความต้องการของผู้ปกครอง

เอกสารนี้เป็น มีทางเลือกในการประกอบอาชีพได้มากกว่าที่เขาคิดไว้ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เป็นหลักสูตรที่น่าจะเรียนง่าย
- ชื่อเสียงของสถาบัน

เมื่อจบการศึกษาแล้ว พบว่า นักศึกษาตั้งใจที่จะประกอบอาชีพครูเพิ่มขึ้นจากก่อนที่จะเข้ามาศึกษาต่อ โดยมีจำนวนครึ่งหนึ่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 50 มีความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพครู และมีนักศึกษาที่ยังไม่แน่ใจลดลงเหลือร้อยละ 45 ในขณะที่นักศึกษาที่ไม่คิดว่าจะประกอบอาชีพครูมีเพียงร้อยละ 5 โดยให้เหตุผลดังนี้

- ไม่พร้อมที่จะเสียสละตัวเองเพื่อสังคม
- เงินเดือนเมื่อเทียบกับอาชีพอื่นยังต่างกันพอสมควร อัตราเงินเดือนขึ้นช้ากว่าอาชีพอื่น
- สิทธิของครูน้อยไปกว่าจะเรียนจบใช้ระยะเวลาถึง 5 ปี เมื่อเทียบกับคณะที่มีหลักสูตร 4+1 (ปริญญาโทก้าวหน้า) แล้ว ก็ค่อนข้างเสียเวลาอย่างเปล่าประโยชน์

- กว่าจะบรรจุ เป็นข้าราชการครูได้นั้น มีกระบวนการที่ค่อนข้างยุ่งยาก เมื่อเทียบกับอาชีพอื่นๆ ที่แค่สมัคร และรอสัมภาษณ์เท่านั้น

- การให้เกียรติทางสังคมยังมีน้อย เพราะค่านิยมที่มองว่า หมอ และวิศวกรเป็นอาชีพของคนฉลาด และสร้างรายได้ ได้มากกว่า ส่วนครูนั้น แม้ว่าจะไม่เก่งก็สอบเข้าและเป็นได้โดยง่าย
- เกณฑ์การรับผู้เข้าศึกษาต่อในสถาบันวิชาชีพครูต่างๆ นั้นยังมีเกณฑ์ต่ำ ทำให้อาชีพครูนั้นไม่ใช่อาชีพของผู้ที่มีความพร้อมทั้งด้านสติปัญญา และจรรยาบรรณ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วภาพรวมของครูนั้นจึงดูแย่

4.2 ความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยภาพรวม

ความคิดเห็น	n = 60		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านสถานภาพวิชาชีพครู	4.35	0.55	มาก	3
2. ด้านลักษณะความเป็นครู	4.40	0.53	มาก	2
3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน	4.31	0.59	มาก	4
4. ด้านผู้เรียน	4.44	0.51	มาก	1
5. ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู	4.21	0.77	มาก	5
ค่าเฉลี่ย	4.34	0.51	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.2 แสดงว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านผู้เรียน ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.51) รองลงมา คือ ด้านลักษณะความเป็นครู ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.53) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.77)

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านสถานภาพวิชาชีพครู

1. ด้านสถานภาพวิชาชีพครู	n = 60		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1.1 นำภาคภูมิใจ	4.62	0.58	มากที่สุด	1
1.2 มีความมั่นคงสูง	4.15	0.92	มาก	7
1.3 มีความน่าเชื่อถือ	4.47	0.77	มาก	2
1.4 มีความรับผิดชอบต่อการสอน	4.25	0.82	มาก	6
1.5 มีความเสียสละในการอุทิศเวลาให้กับการทำงาน	4.38	0.74	มาก	3
1.6 มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ	4.33	0.80	มาก	4
1.7 ส่งเสริมให้บุคคลมีความคิดสร้างสรรค์	4.27	0.78	มาก	5
ค่าเฉลี่ย	4.35	0.55	มาก	

จากตารางที่ 4.3 แสดงว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านสถานภาพวิชาชีพครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ นำภาคภูมิใจ ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.58) นอกนั้นจัดอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านลักษณะความเป็นครู

2. ด้านลักษณะความเป็นครู	n = 60		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
2.1 สุขภาพอ่อนนุ่มถ่อมตน	4.27	0.82	มาก	13
2.2 พูดจาชัดถ้อยชัดคำ	4.50	0.60	มากที่สุด	5
2.3 มีการแต่งกายเหมาะสมกับอาชีพ	4.62	0.58	มากที่สุด	1
2.4 ปรับปรุงตนเองให้ทันสมัย	4.10	0.84	มาก	16
2.5 รักษาสุขภาพอนามัยให้สมบูรณ์แข็งแรง	4.12	0.92	มาก	15
2.6 มีความซื่อสัตย์สุจริต	4.25	0.89	มาก	14
2.7 มีความเชื่อมั่นในตนเอง	4.53	0.65	มากที่สุด	3
2.8 กล้าแสดงออกในสิ่งที่ดี	4.58	0.67	มากที่สุด	2
2.9 ยึดมั่นในคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ	4.28	0.80	มาก	12
2.10 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	4.52	0.72	มากที่สุด	4
2.11 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนและบุคคลทั่วไป	4.50	0.65	มากที่สุด	6
2.12 มีความมั่นคงทางอารมณ์สามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี	4.43	0.77	มาก	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

2.ด้านลักษณะความเป็นครู	n = 60		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
2.13 สอนด้วยความเสมอภาคกับทุกคน	4.42	0.91	มาก	11
2.14 มีความอดทนในการดักเตือน สั่งสอนนักเรียนให้มีความรู้ความสามารถ	4.50	0.68	มากที่สุด	7
2.15 รู้จักปรับปรุงแก้ไขงานของตนให้ดีขึ้น	4.43	0.79	มาก	9
2.16 พัฒนาวิชาชีพอยู่เสมอ	4.42	0.70	มาก	10
ค่าเฉลี่ย	4.40	0.53	มาก	

จากตารางที่ 4.4 แสดงว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านลักษณะความเป็นครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การแต่งกายเหมาะสมกับอาชีพ ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.58) รองลงมาคือ กล้าแสดงออกในสิ่งที่ดี ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.67) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ปรับปรุงตนเองให้ทันสมัย ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.84)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านกระบวนการเรียนการสอน

3.ด้านกระบวนการเรียนการสอน	n = 60		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
3.1 สอนในสิ่งที่ไม่ไกลตัวนักเรียนมากเกินไป	4.23	0.77	มาก	9
3.2 สอนจากสิ่งที่เข้าใจง่ายไปหาสิ่งที่เข้าใจยาก	4.55	0.77	มากที่สุด	1
3.3 สอนโดยสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง	4.32	1.00	มาก	8
3.4 สอนให้เข้าใจไม่ทำให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย	4.17	0.91	มาก	10
3.5 สอนโดยไม่เห็นแก่อามิสสินจ้าง	4.45	0.89	มาก	5
3.6 รู้จักเทคนิควิธีการสอนแบบต่างๆ	4.47	0.70	มาก	3
3.7 ใช้สื่ออุปกรณ์การสอนส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน	4.35	0.84	มาก	7
3.8 มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่หลากหลาย	4.40	0.74	มาก	6
3.9 คำนี้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.45	0.75	มาก	4
3.10 เน้นความต้องการของนักเรียน	4.00	0.96	มาก	11
3.11 ให้โอกาสนักเรียนได้แสดงความคิดเห็น	4.47	0.65	มาก	2
3.12 ให้รางวัลเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน	3.87	0.98	มาก	12
ค่าเฉลี่ย	4.31	0.59	มาก	

จากตารางที่ 4.5 แสดงว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านกระบวนการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ สอนจากสิ่งที่เข้าใจง่ายไปหาสิ่งที่เข้าใจยาก ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.77) นอกนั้นจัดอยู่ในระดับมาก ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านผู้เรียน

4.ด้านผู้เรียน	n = 60		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
4.1 มีความปรารถนาดีกับนักเรียนอย่างแท้จริง	4.43	0.70	มาก	7
4.2 ศรีทธาในการอบรมสั่งสอนนักเรียนให้เป็นคนดี	4.50	0.65	มากที่สุด	3
4.3 ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงามแก่นักเรียน	4.50	0.72	มากที่สุด	4
4.4 มุ่งส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ	4.42	0.79	มาก	9
4.5 อยากเห็นนักเรียนเป็นพลเมืองที่ดี	4.67	0.57	มากที่สุด	1
4.6 ภูมิใจเมื่อนักเรียนทำความดี	4.65	0.58	มากที่สุด	2
4.7 มีความเป็นกันเองกับนักเรียนตามสมควร	4.28	0.78	มาก	11
4.8 ยินดีพูดคุยกับนักเรียนเสมอแม้ไม่คุ้นเคย	4.43	0.72	มาก	8
4.9 ไม่ใช้คำหยาบคายและก้าวร้าวกับนักเรียน	4.48	0.72	มาก	6
4.10 ไม่วิจารณ์ปมด้อยของนักเรียน	4.50	0.79	มากที่สุด	5
4.11 ลงโทษนักเรียนตามความผิด	4.32	0.65	มาก	10
4.12 เก็บผลงานของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จไว้	4.15	0.88	มาก	12
ค่าเฉลี่ย	4.44	0.51	มาก	

จากตารางที่ 4.6 แสดงว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ อยากเห็นนักเรียนเป็นพลเมืองที่ดี ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.57) รองลงมาคือ ภูมิใจเมื่อนักเรียนทำความดี ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.58) และ รายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เก็บผลงานของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จไว้ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.88)

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู

5.ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู	n = 60		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
5.1 เมื่อสำเร็จการศึกษาตั้งใจจะประกอบวิชาชีพครูเป็นอันดับแรก	3.85	1.20	มาก	5
5.2 มีความต้องการประกอบวิชาชีพครู แม้มีโอกาสเลือกอาชีพอื่น	3.85	1.10	มาก	4
5.3 มีศักดิ์ศรีเทียบเท่ากับวิชาชีพอื่น	4.52	0.91	มากที่สุด	1
5.4 มีความมั่นคงในการประกอบวิชาชีพ	4.43	0.83	มาก	2
5.5 สามารถสร้างความประทับใจและแนะนำให้ผู้อื่นเรียนวิชาชีพครูได้	4.38	0.87	มาก	3
ค่าเฉลี่ย	4.20	0.77	มาก	

จากตารางที่ 4.7 แสดงว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ มีศักดิ์ศรีเทียบเท่ากับวิชาชีพอื่น ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.91) นอกนั้นจัดอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา โดยภาพรวม ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามแขนงวิชา

ความคิดเห็น	แขนงวิชาโทรคมนาคม (n = 18)			แขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์ (n = 22)			แขนงวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ (n = 20)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
1.ด้านสถานภาพวิชาชีพครู	4.25	0.61	มาก	4.53	0.46	มากที่สุด	4.25	0.57	มาก
2.ด้านลักษณะความเป็นครู	4.24	0.60	มาก	4.56	0.46	มากที่สุด	4.38	0.52	มาก
3.ด้านกระบวนการเรียนการสอน	4.20	0.65	มาก	4.51	0.53	มากที่สุด	4.18	0.58	มาก
4.ด้านผู้เรียน	4.36	0.47	มาก	4.62	0.42	มากที่สุด	4.33	0.61	มาก
5.ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู	4.06	0.82	มาก	4.35	0.61	มาก	4.18	0.89	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.2	0.5	มาก	4.5	0.3	มากที่สุด	4.2	0.5	มาก
	2	3		2	9		6	7	

จากตารางที่ 4.8 แสดงว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน นักศึกษาแขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด นอกนั้นจัดอยู่ในระดับมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านสถานภาพวิชาชีพครู จำแนกตามแขนงวิชา

1.ด้านสถานภาพวิชาชีพครู	แขนงวิชาโทรคมนาคม (n = 18)			แขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์ (n = 22)			แขนงวิชาเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ (n = 20)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
1.1 นำภาคภูมิใจ	4.61	0.61	มากที่สุด	4.77	0.43	มากที่สุด	4.45	0.69	มาก
1.2 มีความมั่นคงสูง	4.06	1.00	มาก	4.36	0.90	มาก	4.00	0.86	มาก
1.3 มีความน่าเชื่อถือ	4.44	0.62	มาก	4.64	0.58	มากที่สุด	4.30	1.03	มาก
1.4 มีความรับผิดชอบต่อการสอน	4.00	0.91	มาก	4.45	0.67	มาก	4.25	0.85	มาก
1.5 มีความเสียสละในการอุทิศ เวลาให้กับการทำงาน	4.11	0.96	มาก	4.64	0.58	มากที่สุด	4.35	0.59	มาก
1.6 มีคุณธรรม จริยธรรม และ จรรยาบรรณในวิชาชีพ	4.11	1.02	มาก	4.50	0.67	มากที่สุด	4.35	0.67	มาก
1.7 ส่งเสริมให้บุคคลมีความคิด สร้างสรรค์	4.39	0.85	มาก	4.36	0.66	มาก	4.05	0.83	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.25	0.61	มาก	4.53	0.46	มากที่สุด	4.25	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านสถานภาพวิชาชีพครู จำแนกตามแขนงวิชา นักศึกษาแขนงวิชาโทรคมนาคม มีความคิดโดยรวมเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ นำภาคภูมิใจ ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.61) นอกนั้นจัดอยู่ในระดับมาก นักศึกษาแขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์ มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ นำภาคภูมิใจ ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.43) นักศึกษาแขนงวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกรายการ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านลักษณะความเป็นครู จำแนกตามแขนงวิชา

2.ด้านลักษณะความเป็นครู	แขนงวิชาโทรคมนาคม (n = 18)			แขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์ (n = 22)			แขนงวิชาเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ (n = 20)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
2.1 สุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน	3.72	0.89	มาก	4.68	0.57	มากที่สุด	4.30	0.73	มาก
2.2 พูดจาชัดเจนยัดคำ	4.44	0.70	มาก	4.50	0.60	มากที่สุด	4.55	0.51	มากที่สุด
2.3 มีการแต่งกายเหมาะสมกับอาชีพ	4.39	0.70	มาก	4.68	0.57	มากที่สุด	4.75	0.44	มากที่สุด
2.4 ปรับปรุงตนเองให้ทันสมัย	4.00	1.03	มาก	4.18	0.80	มาก	4.10	0.72	มาก
2.5 รักษาสุขภาพอนามัยให้สมบูรณ์แข็งแรง	4.00	0.91	มาก	4.23	0.75	มาก	4.10	1.12	มาก
2.6 มีความซื่อสัตย์สุจริต	4.00	1.08	มาก	4.41	0.73	มาก	4.30	0.86	มาก
2.7 มีความเชื่อมั่นในตนเอง	4.44	0.70	มาก	4.68	0.57	มากที่สุด	4.45	0.69	มาก
2.8 กล้าแสดงออกในสิ่งที่ดี	4.44	0.86	มาก	4.73	0.46	มากที่สุด	4.55	0.69	มากที่สุด
2.9 ยึดมั่นในคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ	3.94	0.94	มาก	4.55	0.60	มากที่สุด	4.30	0.80	มาก
2.10 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	4.39	0.85	มาก	4.55	0.74	มากที่สุด	4.60	0.60	มากที่สุด
2.11 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนและบุคคลทั่วไป	4.50	0.62	มากที่สุด	4.68	0.57	มากที่สุด	4.30	0.73	มาก
2.12 มีความมั่นคงทางอารมณ์สามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี	4.33	0.91	มาก	4.64	0.66	มากที่สุด	4.30	0.73	มาก
2.13 สอนด้วยความเสมอภาคกับทุกคน	4.28	0.96	มาก	4.59	0.73	มากที่สุด	4.35	1.04	มาก
2.14 มีความอดทนในการตักเตือนสั่งสอนนักเรียนให้มีความรู้ความสามารถ	4.44	0.62	มาก	4.55	0.74	มากที่สุด	4.50	0.69	มากที่สุด
2.15 รู้จักปรับปรุงแก้ไขงานของตนให้ดีขึ้น	4.28	0.96	มาก	4.68	0.48	มากที่สุด	4.30	0.86	มาก
2.16 พัฒนาริชาชีพอยู่เสมอ	4.28	0.83	มาก	4.64	0.58	มากที่สุด	4.30	0.66	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.24	0.60	มาก	4.56	0.46	มากที่สุด	4.38	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านลักษณะความเป็นครู จำแนกตามแขนงวิชา นักศึกษาแขนงวิชาโทรคมนาคม มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนและบุคคลทั่วไป ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.62) นอกนั้นจัดอยู่ในระดับมาก นักศึกษาแขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์ มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ กล้าแสดงออกในสิ่งที่ดี ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.46) รองลงมาคือ รู้จักปรับปรุงแก้ไขงานของตนให้ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.48) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ปรับปรุงตนเองให้ทันสมัย ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.80) นักศึกษาแขนงวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่วางไว้สำหรับใช้ตรวจสอบการปฏิบัติงานของบุคลากรในหน่วยงาน
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการแต่งกายเหมาะสมกับอาชีพ ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.44) รองลงมาคือ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.60) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ รักษาสุขภาพอนามัยให้สมบูรณ์แข็งแรง ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 1.12)

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านกระบวนการเรียนการสอน จำแนกตามแขนงวิชา

3.ด้านกระบวนการเรียนการสอน	แขนงวิชาโทรคมนาคม (n = 18)			แขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์ (n = 22)			แขนงวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ (n = 20)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
3.1 สอนในสิ่งที่ไม่ใกล้ตัว	4.17	0.79	มาก	4.32	0.89	มาก	4.20	0.62	มาก
3.2 สอนจากสิ่งที่เข้าใจง่ายไปหา สิ่งที่เข้าใจยาก	4.44	0.98	มาก	4.59	0.80	มากที่สุด	4.60	0.50	มากที่สุด
3.3 สอนโดยสร้างสถานการณ์ให้ ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง	3.94	1.26	มาก	4.36	1.05	มาก	4.60	0.50	มากที่สุด
3.4 สอนให้เร้าใจไม่ทำให้นักเรียน รู้สึกเบื่อหน่าย	4.11	0.96	มาก	4.55	0.74	มากที่สุด	3.80	0.89	มาก
3.5 สอนโดยไม่เห็นแก่อาชีวะ สินจ้าง	4.44	0.86	มาก	4.68	0.57	มากที่สุด	4.20	1.15	มาก
3.6 รู้จักเทคนิควิธีการสอนแบบ ต่างๆ	4.33	0.77	มาก	4.73	0.55	มากที่สุด	4.30	0.73	มาก
3.7 ใช้สื่ออุปกรณ์การสอน ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน	4.22	0.94	มาก	4.68	0.57	มากที่สุด	4.10	0.91	มาก
3.8 มีการประเมินผลการเรียน การสอนที่หลากหลาย	4.39	0.70	มาก	4.59	0.59	มากที่สุด	4.20	0.89	มาก
3.9 คำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล	4.17	0.92	มาก	4.64	0.58	มากที่สุด	4.50	0.69	มากที่สุด
3.10 เน้นความต้องการของ นักเรียน	3.89	1.02	มาก	4.27	0.77	มาก	3.80	1.06	มาก
3.11 ให้ออกาสนักเรียนได้แสดง ความคิดเห็น	4.44	0.70	มาก	4.68	0.57	มากที่สุด	4.25	0.64	มาก
3.12 ใ้รางวัลเพื่อสร้างแรงจูงใจ ในการเรียน	3.89	1.08	มาก	4.05	0.95	มาก	3.65	0.93	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.20	0.65	มาก	4.51	0.53	มากที่สุด	4.18	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านกระบวนการเรียนการสอน จำแนกตามแขนงวิชา นักศึกษาแขนงวิชาโทรคมนาคม มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกรายการ นักศึกษาแขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์ มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รู้จักเทคนิควิธีการสอนแบบต่างๆ ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.55) รองลงมา คือ สอนโดยไม่เห็นแก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อรู้เห็นใช้ประโยชน์อื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อามิสลินจ้าง ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.57) ใช้สื่ออุปกรณ์การสอนส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.57) และให้โอกาสนักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.57) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ให้อาจารย์เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.95) นักศึกษาแขนงวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สอนจากสิ่งที่เข้าใจง่ายไปหาสิ่งที่เข้าใจยาก ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.50) และสอนโดยสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.50) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ให้อาจารย์เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.93)

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านผู้เรียน จำแนกตามแขนงวิชา

4.ด้านผู้เรียน	แขนงวิชาโทรคมนาคม (n = 18)			แขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์ (n = 22)			แขนงวิชาเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ (n = 20)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิด เห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิด เห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิด เห็น
4.1 มีความปรารถนาดีกับ นักเรียนอย่างแท้จริง	4.50	0.71	มากที่สุด	4.59	0.67	มากที่สุด	4.20	0.70	มาก
4.2 ศรัทธาในการอบรมสั่งสอน นักเรียนให้เป็นคนดี	4.44	0.62	มาก	4.68	0.57	มาก	4.35	0.75	มาก
4.3 ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม	4.44	0.86	มาก	4.68	0.48	มากที่สุด	4.35	0.81	มาก
4.4 มุ่งส่งเสริมพัฒนาการของ นักเรียนแต่ละคนให้เต็มตาม ศักยภาพ	4.28	0.89	มาก	4.59	0.59	มากที่สุด	4.35	0.88	มาก
4.5 อยากเห็นนักเรียนเป็น พลเมืองที่ดี	4.67	0.59	มากที่สุด	4.73	0.55	มากที่สุด	4.60	0.60	มากที่สุด
4.6 ภูมิใจเมื่อนักเรียนทำความดี	4.61	0.50	มากที่สุด	4.73	0.55	มากที่สุด	4.60	0.68	มากที่สุด
4.7 มีความเป็นกันเองกับ นักเรียนตามสมควร	4.22	0.73	มาก	4.41	0.73	มาก	4.20	0.89	มาก
4.8 ยินดีพูดคุยกับนักเรียนเสมอ แม้ไม่คุ้นเคย	4.56	0.51	มากที่สุด	4.64	0.58	มากที่สุด	4.10	0.91	มาก
4.9 ไม่ใช้คำหยาบคายและ ก้าวร้าวกับนักเรียน	4.17	0.86	มาก	4.64	0.58	มากที่สุด	4.60	0.68	มากที่สุด
4.10 ไม่วิจารณ์ปมด้อยของ นักเรียน	4.28	0.83	มาก	4.73	0.46	มากที่สุด	4.45	1.00	มาก
4.11 ลงโทษนักเรียนตาม ความผิด	4.06	0.73	มาก	4.59	0.50	มากที่สุด	4.25	0.64	มาก
4.12 เก็บผลงานของนักเรียนที่ ประสบความสำเร็จไว้	4.06	0.94	มาก	4.45	0.60	มาก	3.90	1.02	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.35	0.47	มาก	4.62	0.42	มากที่สุด	4.32	0.61	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.12 พบว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านผู้เรียน จำแนกตามแขนงวิชา นักศึกษาแขนงวิชาโทรคมนาคม มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ อยากเห็นนักเรียนเป็นพลเมืองที่ดี ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.59) รองลงมา คือ ภูมิใจเมื่อนักเรียนทำความดี ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.50) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เก็บผลงานของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จไว้ ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.94) นักศึกษาแขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์ มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ไม่วิจารณ์ปมด้อยของนักเรียน ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.46) รองลงมาคือ อยากเห็นนักเรียนเป็นพลเมืองที่ดี ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.55) ภูมิใจเมื่อนักเรียนทำความดี ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.55) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ มีความเป็นกันเองกับนักเรียนตามสมควร ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.73) นักศึกษาแขนงวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ อยากเห็นนักเรียนเป็นพลเมืองที่ดี ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.60) รองลงมาคือ ภูมิใจเมื่อนักเรียนทำความดี ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.68) ไม่ใช่คำหยาบคายและก้าวร้าวกับนักเรียน ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.68) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เก็บผลงานของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จไว้ ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 1.02)

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู จำแนกตามแขนงวิชา

5.ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู	แขนงวิชาโทรคมนาคม (n = 18)			แขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์ (n = 22)			แขนงวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ (n = 20)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
5.1 เมื่อสำเร็จการศึกษาตั้งใจจะประกอบวิชาชีพครูเป็นอันดับแรก	3.67	1.37	มาก	4.05	0.90	มาก	3.80	1.36	มาก
5.2 มีความต้องการประกอบวิชาชีพครู แม้มีโอกาเลือกอาชีพอื่น	3.67	1.37	มาก	4.09	0.87	มาก	3.75	1.07	มาก
5.3 มีศักดิ์ศรีเทียบเท่ากับอาชีพอื่น	4.28	1.02	มาก	4.64	0.73	มากที่สุด	4.60	0.99	มากที่สุด
5.4 มีความมั่นคงในการประกอบวิชาชีพ	4.39	1.04	มาก	4.55	0.67	มากที่สุด	4.35	0.81	มาก
5.5 สามารถสร้างความประทับใจและแนะนำให้ผู้อื่นเรียนวิชาชีพครูได้	4.28	0.96	มาก	4.45	0.67	มาก	4.40	0.99	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.05	0.82	มาก	4.35	0.61	มาก	4.18	0.89	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.13 พบว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู จำแนกตามแขนงวิชา นักศึกษาแขนงวิชาโทรคมนาคม มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกรายการ นักศึกษาแขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์ มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีศักดิ์ศรีเทียบเท่ากับวิชาชีพอื่น ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.73) รองลงมาคือ มีความมั่นคงในการประกอบวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.67) นอกนั้นจัดอยู่ในระดับมาก นักศึกษาแขนงวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ มีศักดิ์ศรีเทียบเท่ากับวิชาชีพอื่น ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.99) นอกนั้นจัดอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ในภาพรวม ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็น	ชาย (n = 31)			หญิง (n = 29)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
1.ด้านสถานภาพวิชาชีพครู	4.20	0.58	มาก	4.52	0.47	มากที่สุด
2.ด้านลักษณะความเป็นครู	4.29	0.55	มาก	4.52	0.50	มากที่สุด
3.ด้านกระบวนการเรียนการสอน	4.26	0.62	มาก	4.36	0.57	มาก
4.ด้านผู้เรียน	4.37	0.53	มาก	4.52	0.48	มากที่สุด
5.ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู	4.06	0.86	มาก	4.36	0.64	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.24	0.52	มาก	4.46	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ นักศึกษาชายและหญิง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาชาย มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน และนักศึกษาเพศหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านสถานภาพวิชาชีพครู ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.47) รองลงมาคือ ด้านผู้เรียน ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.48) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.64)

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านสถานภาพวิชาชีพครู จำแนกตามเพศ

1.ด้านสถานภาพวิชาชีพครู	ชาย (n = 31)			หญิง (n = 29)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
1.1 นำภาคภูมิใจ	4.45	0.68	มาก	4.79	0.41	มากที่สุด
1.2 มีความมั่นคงสูง	3.94	0.96	มาก	4.38	0.82	มาก
1.3 มีความน่าเชื่อถือ	4.26	0.89	มาก	4.69	0.54	มากที่สุด
1.4 มีความรับผิดชอบต่อการสอน	4.06	0.81	มาก	4.45	0.78	มาก
1.5 มีความเสียสละในการอุทิศเวลา ให้กับการทำงาน	4.23	0.72	มาก	4.55	0.74	มากที่สุด
1.6 มีคุณธรรม จริยธรรม และ จรรยาบรรณในวิชาชีพ	4.10	0.79	มาก	4.59	0.73	มากที่สุด
1.7 ส่งเสริมให้บุคคลมีความคิด สร้างสรรค์	4.35	0.71	มาก	4.17	0.85	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.20	0.58	มาก	4.52	0.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.15 พบว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านสถานภาพวิชาชีพครู จำแนกตามเพศ นักศึกษาชาย มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกรายการ นักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ นำภาคภูมิใจ ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.41) รองลงมาคือ มีความน่าเชื่อถือ ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.54) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ส่งเสริมให้บุคคลมีความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.85)

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านลักษณะความเป็นครู จำแนกตามเพศ

2.ด้านลักษณะความเป็นครู	ชาย (n = 31)			หญิง (n = 29)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
2.1 สุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน	4.13	0.81	มาก	4.41	0.82	มาก
2.2 พุดจาซัดถ้อยซัดคำ	4.35	0.61	มาก	4.66	0.55	มากที่สุด
2.3 มีการแต่งกายเหมาะสมกับอาชีพ	4.48	0.63	มาก	4.76	0.51	มากที่สุด
2.4 ปรับปรุงตนเองให้ทันสมัย	4.06	0.85	มาก	4.14	0.83	มาก
2.5 รักษาสุขภาพอนามัยให้สมบูรณ์ แข็งแรง	3.84	1.07	มาก	4.41	0.63	มาก
2.6 มีความซื่อสัตย์สุจริต	4.06	0.85	มาก	4.45	0.91	มาก
2.7 มีความเชื่อมั่นในตนเอง	4.42	0.72	มาก	4.66	0.55	มากที่สุด
2.8 กล้าแสดงออกในสิ่งที่ดี	4.52	0.68	มากที่สุด	4.66	0.67	มากที่สุด
2.9 ยึดมั่นในคำสอนของศาสนาที่ตน นับถือ	4.23	0.76	มาก	4.34	0.86	มาก
2.10 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ นักเรียน	4.39	0.76	มาก	4.66	0.67	มากที่สุด
2.11 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนและ บุคคลทั่วไป	4.42	0.67	มาก	4.59	0.63	มากที่สุด
2.12 มีความมั่นคงทางอารมณ์สามารถ ควบคุมอารมณ์ได้ดี	4.39	0.76	มาก	4.48	0.78	มาก
2.13 สอนด้วยความเสมอภาคกับทุกคน	4.29	0.90	มาก	4.55	0.91	มากที่สุด
2.14 มีความอดทนในการตักเตือน สั่งสอนนักเรียนให้มีความรู้ ความสามารถ	4.29	0.78	มาก	4.72	0.45	มากที่สุด
2.15 รู้จักปรับปรุงแก้ไขงานของตนให้ ดีขึ้น	4.45	0.81	มาก	4.41	0.78	มาก
2.16 พัฒนาวิชาชีพอยู่เสมอ	4.35	0.75	มาก	4.48	0.63	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.29	0.55	มาก	4.52	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.16 พบว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านลักษณะความเป็นครู จำแนกตามเพศ นักศึกษาชาย มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ กล้าแสดงออกในสิ่งที่ดี ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.68) นอกนั้นจัดอยู่ในระดับมาก นักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการแต่งกายเหมาะสมกับอาชีพ ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.51) รองลงมาคือ มีความอดทนในการตักเตือนสั่งสอนนักเรียนให้มีความรู้ความสามารถ ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.45) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ยึดมั่นในคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.86)

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านกระบวนการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ

3.ด้านกระบวนการเรียนการสอน	ชาย (n = 31)			หญิง (n = 29)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
3.1 สอนในสิ่งที่ไม่ใกล้ตัว	4.10	0.87	มาก	4.38	0.62	มาก
3.2 สอนจากสิ่งที่เข้าใจง่ายไปหาสิ่งที่ เข้าใจยาก	4.45	0.72	มาก	4.66	0.81	มากที่สุด
3.3 สอนโดยสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียน ได้ปฏิบัติจริง	4.26	1.06	มาก	4.38	0.94	มาก
3.4 สอนให้เข้าใจไม่ทำให้นักเรียนรู้สึก เบื่อหน่าย	4.13	0.92	มาก	4.21	0.90	มาก
3.5 สอนโดยไม่เห็นแก่อามิสสินจ้าง	4.29	0.97	มาก	4.62	0.78	มากที่สุด
3.6 รู้จักเทคนิควิธีการสอนแบบต่างๆ	4.35	0.71	มาก	4.59	0.68	มากที่สุด
3.7 ใช้สื่ออุปกรณ์การสอนส่งเสริมการ เรียนรู้ของนักเรียน	4.26	0.89	มาก	4.45	0.78	มาก
3.8 มีการประเมินผลการเรียนการสอน ที่หลากหลาย	4.32	0.75	มาก	4.48	0.74	มาก
3.9 คำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง บุคคล	4.39	0.72	มาก	4.52	0.78	มากที่สุด
3.10 เน้นความต้องการของนักเรียน	4.10	0.91	มาก	3.90	1.01	มาก
3.11 ให้ออกาสนักเรียนได้แสดงความ คิดเห็น	4.45	0.68	มาก	4.48	0.63	มาก
3.12 ให้รางวัลเพื่อสร้างแรงจูงใจในการ เรียน	4.03	0.87	มาก	3.69	1.07	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.26	0.62	มาก	4.36	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.17 พบว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านกระบวนการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ นักศึกษาชาย มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกรายการ นักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สอนจากสิ่งที่เข้าใจง่ายไปหาสิ่งที่
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เข้าใจยาก ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.81) รองลงมาคือ สอนโดยไม่เห็นแก่่อาามิสสินจ้าง ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.78) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ให้รางวัลเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 1.07)

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านผู้เรียน จำแนกตามเพศ

4.ด้านผู้เรียน	ชาย (n = 31)			หญิง (n = 29)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
4.1 มีความปรารถนาดีกับนักเรียน อย่างแท้จริง	4.29	0.82	มาก	4.59	0.50	มากที่สุด
4.2 ศรัทธาในการอบรมสั่งสอน นักเรียนให้เป็นคนดี	4.39	0.76	มาก	4.62	0.49	มากที่สุด
4.3 ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรม	4.42	0.72	มาก	4.59	0.73	มากที่สุด
4.4 มุ่งส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน แต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ	4.35	0.80	มาก	4.48	0.78	มาก
4.5 อยากเห็นนักเรียนเป็นพลเมืองที่ดี	4.65	0.55	มากที่สุด	4.69	0.60	มากที่สุด
4.6 ภูมิใจเมื่อนักเรียนทำความดี	4.58	0.62	มากที่สุด	4.72	0.53	มากที่สุด
4.7 มีความเป็นกันเองกับนักเรียนตาม สมควร	4.26	0.82	มาก	4.31	0.76	มาก
4.8 ยินดีพูดคุยกับนักเรียนเสมอแม้ไม่ คุ้นเคย	4.42	0.76	มาก	4.45	0.69	มาก
4.9 ไม่ใช้คำหยาบคายและก้าวร้าวกับ นักเรียน	4.32	0.79	มาก	4.66	0.61	มากที่สุด
4.10 ไม่วิจารณ์ปมด้อยของนักเรียน	4.29	0.86	มาก	4.72	0.65	มากที่สุด
4.11 ลงโทษนักเรียนตามความผิด	4.26	0.63	มาก	4.38	0.68	มาก
4.12 เก็บผลงานของนักเรียนที่ประสบ ความสำเร็จไว้	4.23	0.92	มาก	4.07	0.84	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.37	0.53	มาก	4.52	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.18 พบว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านผู้เรียน จำแนกตามเพศ นักศึกษาชาย มีความคิดโดยรวมเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ย สูงที่สุดคือ อยากเห็นนักเรียนเป็นพลเมืองที่ดี ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.55) รองลงมาคือ ภูมิใจเมื่อนักเรียนทำความดี ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.62) นอกนั้นจัดอยู่ในระดับมาก นักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ภูมิใจเมื่อนักเรียนทำความดี ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.53) รองลงมาคือ ไม่วิจารณ์ปมด้อยของนักเรียน ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.65) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เก็บผลงานของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จไว้ ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.84)

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู จำแนกตามเพศ

5.ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู	ชาย (n = 31)			หญิง (n = 29)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
5.1 เมื่อสำเร็จการศึกษา ตั้งใจจะ ประกอบวิชาชีพครูเป็นอันดับแรก	3.52	1.29	มาก	4.21	1.01	มาก
5.2 มีความต้องการประกอบวิชาชีพครู แม้มีโอกาสเลือกอาชีพอื่น	3.77	1.15	มาก	3.93	1.07	มาก
5.3 มีศักดิ์ศรีเทียบเท่ากับวิชาชีพอื่น	4.42	1.03	มาก	4.62	0.78	มากที่สุด
5.4 มีความมั่นคงในการประกอบวิชาชีพ	4.32	0.91	มาก	4.55	0.74	มากที่สุด
5.5 สามารถสร้างความประทับใจและ แนะนำให้ผู้อื่นเรียนวิชาชีพครูได้	4.29	0.97	มาก	4.48	0.74	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.06	0.86	มาก	4.36	0.64	มาก

จากตารางที่ 4.19 พบว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู จำแนกตามเพศ นักศึกษาชาย มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกรายการ นักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีศักดิ์ศรีเทียบเท่ากับวิชาชีพอื่น ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.78) รองลงมาคือ มีความมั่นคงในการประกอบวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.74) นอกนั้นจัดอยู่ในระดับมาก

4.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์ วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ระหว่างแขนงวิชา และเพศ

ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา จำแนกตามแขนงวิชา โดยภาพรวม

ความคิดเห็น	แหล่งความ แปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1.ด้านสถานภาพวิชาชีพครู	ระหว่างกลุ่ม	1.13	2.00	0.56	1.91	0.16
	ภายในกลุ่ม	16.77	57.00	0.29		
	รวม	17.90	59.00			
2.ด้านลักษณะความเป็นครู	ระหว่างกลุ่ม	1.01	2.00	0.51	1.83	0.17
	ภายในกลุ่ม	15.77	57.00	0.28		
	รวม	16.78	59.00			
3.ด้านกระบวนการเรียน การสอน	ระหว่างกลุ่ม	1.42	2.00	0.71	2.08	0.13
	ภายในกลุ่ม	19.39	57.00	0.34		
	รวม	20.81	59.00			
4.ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.09	2.00	0.55	2.18	0.12
	ภายในกลุ่ม	14.29	57.00	0.25		
	รวม	15.38	59.00			
5.ด้านความคาดหวังที่มีต่อ วิชาชีพครู	ระหว่างกลุ่ม	0.91	2.00	0.45	0.75	0.48
	ภายในกลุ่ม	34.29	57.00	0.60		
	รวม	35.20	59.00			

จากตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา จำแนกตาม
แขนงวิชาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา จำแนกตามเพศ โดยภาพรวม

ความคิดเห็น	ชาย (n = 31)		หญิง (n = 29)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1.ด้านสถานภาพวิชาชีพครู	4.20	0.58	4.52	0.47	-2.32	0.02*
2.ด้านลักษณะความเป็นครู	4.29	0.55	4.52	0.50	-1.71	0.09
3.ด้านกระบวนการเรียนการสอน	4.26	0.62	4.36	0.57	-0.66	0.51
4.ด้านผู้เรียน	4.37	0.53	4.52	0.48	-1.16	0.25
5.ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู	4.06	0.86	4.36	0.64	-1.49	0.14

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครู ด้านสถานภาพวิชาชีพครูของนักศึกษา เพศชาย และเพศหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ด้านสถานภาพวิชาชีพครู

1.ด้านสถานภาพวิชาชีพครู	ชาย (n = 31)		หญิง (n = 29)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1.1 นำภาคภูมิใจ	4.45	0.68	4.79	0.41	-2.38	0.02*
1.2 มีความมั่นคงสูง	3.94	0.96	4.38	0.82	-1.91	0.06
1.3 มีความน่าเชื่อถือ	4.26	0.89	4.69	0.54	-2.28	0.03*
1.4 มีความรับผิดชอบต่อการสอน	4.06	0.81	4.45	0.78	-1.86	0.07
1.5 มีความเสียสละในการอุทิศเวลาให้กับการทำงาน	4.23	0.72	4.55	0.74	-1.74	0.09
1.6 มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ	4.10	0.79	4.59	0.73	-2.48	0.02*
1.7 ส่งเสริมให้บุคคลมีความคิดสร้างสรรค์	4.35	0.71	4.17	0.85	0.91	0.37

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 พบว่าความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ในแต่ละรายการของด้านสถานภาพวิชาชีพครู นักศึกษาเพศหญิง และเพศชาย มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 รายการ คือ นำภาคภูมิใจ มีความน่าเชื่อถือ และมีความมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ นอกนั้นไม่แตกต่าง โดยค่าเฉลี่ยเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อวิชาชีพรูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อวิชาชีพรูของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพรูของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามแขนงวิชา และเพศ

5.1.2 ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้ นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2554 ใน 3 แขนงวิชา จำนวนประชากร 75 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ข้อมูลที่ศึกษาประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาชีพรู 5 ด้าน คือ ด้านสถานภาพวิชาชีพรู ด้านลักษณะความเป็นครู ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน และด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพรู

5.1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาข้อมูลจากนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5 ใน 3 แขนงวิชา จำนวนประชากร 75 คน เครื่องมือที่ใช้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อวิชาชีพรูของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามวัดความคิดเห็น มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อวิชาชีพรู 5 ด้าน การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และส่งเอกสารทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ได้แบบสอบถามคืนจำนวน 60 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80 นำแบบสอบถามที่ผ่านการให้ข้อมูลจากนักศึกษามาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามนำมาหาความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนความคิดเห็นต่อวิชาชีพรูทั้ง 5 ด้าน นำมาหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนวณหาค่าสถิติด้วยวิธี Independent Sample t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการคำนวณของเชฟเฟ้ (Scheffe' test) กำหนดเกณฑ์ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การแปลค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นกำหนดไว้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.50-5.00	หมายความว่า	มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด
3.50-4.99	หมายความว่า	มีความคิดเห็นระดับมาก
2.50-3.49	หมายความว่า	มีความคิดเห็นระดับปานกลาง
1.50-2.49	หมายความว่า	มีความคิดเห็นระดับน้อย
1.00-1.49	หมายความว่า	มีความคิดเห็นระดับน้อยที่สุด

5.1.4 ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ของนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2554 พบว่า นักศึกษาเป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง คือ เพศชาย ร้อยละ 51.7 และเพศหญิง ร้อยละ 48.3 ส่วนใหญ่มีอายุ 22 ปี (ร้อยละ 45) จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 5 คือ ชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 75 ชั้นปีที่ 5 ร้อยละ 25 จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมปลาย (ม.6) (ร้อยละ 81.7)มากกว่าผู้ที่จบจากระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ร้อยละ 18.3) เป็นสถานศึกษาของรัฐบาล ร้อยละ 88.3 และเป็นสถานศึกษาของเอกชน ร้อยละ 11.7 นักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่ในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด (ร้อยละ 31.7) รองลงไป คือ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล (ร้อยละ 26.7) ภาคกลาง (ร้อยละ 13.3) โดยภาคตะวันออกและภาคเหนือมีจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 11.7) และภาคใต้ (ร้อยละ 5) อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ (ร้อยละ 36.7) ความต้องการที่จะประกอบอาชีพครูก่อนที่จะเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนี้ ของนักศึกษา พบว่า ไม่น่าสนใจเป็นส่วนมาก (ร้อยละ 61.7) และมีผู้ที่ต้องการประกอบอาชีพครูก่อนเข้าศึกษาต่อ ร้อยละ 38.3 เมื่อจบการศึกษาแล้ว นักศึกษาตั้งใจที่จะประกอบอาชีพครู มีจำนวนครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50) มีความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพครู และมีนักศึกษาที่ยังไม่แน่ใจ ร้อยละ 45 ในขณะที่นักศึกษา ร้อยละ 5 ไม่คิดว่าจะประกอบอาชีพครู

2. ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย สามารถเรียงได้ดังนี้คือ ด้านผู้เรียน ด้านลักษณะความเป็นครู ด้านสถานภาพวิชาชีพครู ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู ตามลำดับ เมื่อพิจารณาความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาเป็นรายด้าน ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

(1) ด้านสถานภาพวิชาชีพครู โดยรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทั้ง 7 ข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ น่าภาคภูมิใจ ส่วน 6 ข้อที่เหลือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ มีความน่าเชื่อถือ มีความเสียสละ ในการอุทิศเวลาให้กับการทำงาน มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ ส่งเสริมให้บุคคล มีความคิดสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบต่อการสอน และมีความมั่นคงสูง ตามลำดับ

(2) ด้านลักษณะความเป็นครู โดยรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทั้ง 16 ข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 7 ข้อ เรียงลำดับดังนี้ มีการแต่งกายเหมาะสมกับอาชีพ กล้าแสดงออกในสิ่งที่ดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน พุดจาชัดถ้อยชัดคำ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนและบุคคลทั่วไป มีความอดทนในการตักเตือน และสั่งสอนนักเรียนให้มีความรู้ความสามารถ ตามลำดับ มีความคิดเห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในระดับมาก 9 ข้อ เรียงลำดับดังนี้ มีความมั่นคงทางอารมณ์สามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี รู้จักปรับปรุงแก้ไขงานของตนให้ดีขึ้น พัฒนาวิชาชีพอยู่เสมอ สอนด้วยความเสมอภาคกับทุกคน ยึดมั่นในคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ สุภาพอ่อนน้อมถ่อมตน มีความซื่อสัตย์สุจริต รักษาสุขภาพอนามัยให้สมบูรณ์แข็งแรง และปรับปรุงตนเองให้ทันสมัย ตามลำดับ

(3) ด้านกระบวนการเรียนการสอน โดยรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทั้ง 12 ข้อ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ สอนจากสิ่งที่เข้าใจง่ายไปหาสิ่งที่เข้าใจยาก ส่วน 11 ข้อที่เหลือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ ให้โอกาสนักเรียนได้แสดงความคิดเห็น รู้จักเทคนิควิธีการสอนแบบต่างๆ คำนี้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล สอนโดยไม่เห็นแก่อาภิสลินจ้าง มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่หลากหลาย ใช้สื่ออุปกรณ์การสอนส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน สอนโดยสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง สอนในสิ่งที่ไม่ไกลตัวนักเรียนมากเกินไป สอนให้เข้าใจไม่ทำให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย เน้นความต้องการของนักเรียน และให้รางวัลเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน ตามลำดับ

(4) ด้านผู้เรียน โดยรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทั้ง 12 ข้อ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ เรียงลำดับดังนี้ อยากรู้เห็นนักเรียนเป็นพลเมืองที่ดี ภูมิใจเมื่อนักเรียนทำความดี ศรัทธาในการอบรมสั่งสอนนักเรียนให้เป็นคนดี ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงามแก่นักเรียน และไม่วิจารณ์บ่มด้อยของนักเรียนตามลำดับ ส่วน 7 ข้อที่เหลือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ ไม่ใช่คำหยาบคายและก้าวร้าวกับนักเรียน มีความปรารถนาดีกับนักเรียนอย่างแท้จริง ยินดีพูดคุยกับนักเรียนเสมอแม้ไม่คุ้นเคย มุ่งส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ ลงโทษนักเรียนตามความผิด มีความเป็นกันเองกับนักเรียนตามสมควร และเก็บผลงานของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จไว้ตามลำดับ

(5) ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู โดยรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทั้ง 5 ข้อ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ มีศักดิ์ศรีเทียบเท่ากับวิชาชีพอื่น ส่วน 4 ข้อที่เหลือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ มีความมั่นคงในการประกอบวิชาชีพ สามารถสร้างความประทับใจและแนะนำให้ผู้อื่นเรียนวิชาชีพครูได้ มีความต้องการประกอบวิชาชีพครู แม้มีโอกาสเลือกอาชีพอื่น และเมื่อสำเร็จการศึกษาตั้งใจจะประกอบวิชาชีพครูเป็นอันดับแรก ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา จำแนกตามแขนงวิชา พบว่า นักศึกษาแขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์ มีระดับความคิดเห็นสูงที่สุด รองลงมา คือ แขนงวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และแขนงวิชาโทรคมนาคม ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่านักศึกษาทั้งเพศหญิง และเพศชาย มีความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาที่เป็นเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นสูงกว่าเพศชาย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพรูของนักศึกษา เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อวิชาชีพรูอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย สามารถเรียงได้ดังนี้คือ ด้านผู้เรียน ด้านลักษณะความเป็นครู ด้านสถานภาพวิชาชีพรู ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพรู ตามลำดับ แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นอันดับแรก เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยเฉพาะในหมวดที่ 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 22 ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ เมื่อพิจารณาความคิดเห็นต่อวิชาชีพรูของนักศึกษาเป็นรายด้าน ปรากฏดังนี้

1. ด้านสถานภาพวิชาชีพรู โดยรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทั้ง 7 ข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ นำภาคภูมิใจ ส่วน 6 ข้อที่เหลือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ มีความน่าเชื่อถือ มีความเสียสละในการอุทิศเวลาให้กับการทำงาน มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ ส่งเสริมให้บุคคลมีความคิดสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบต่อการสอน และมีความมั่นคงสูง ที่เป็นเช่นนี้แสดงว่านักศึกษายอมรับในวิชาชีพรูว่า นำภาคภูมิใจ เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี เป็นที่นับถือของคนในสังคม มีความเสียสละ การประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความใฝ่รู้และตื่นตัวทางวิชาการอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ก่อ สวัสดิ์พานิชย์ (2531:29-31) ที่กล่าวว่าฐานะทางสังคมของครูจะสูงมากน้อยแค่ไหน ก็ขึ้นอยู่กับครูจะสามารถทำตนให้สังคมเชื่อถือไม่มากนักน้อยแค่ไหน นอกจากนี้ รุ่ง แก้วแดง (อ้างใน ศักดิ์สิทธิ์ แก้วกล้า. 2550 : 78) ยังกล่าวว่าครูต้องเสียสละ อุทิศเวลา เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ พัฒนาตนเองเสมอ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อดทนขยัน หมั่นเพียร ส่วนความมั่นคงนั้นอาจเป็นเพราะอัตราเงินเดือนของครูนั้นเมื่อเทียบกับภาคเอกชนยังถือว่ามีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก รวมทั้งในปัจจุบันการได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้เข้ารับราชการครูเป็นเรื่องที่ค่อนข้างลำบาก จากข้าราชการจึงเป็นเพียงครูอัตราจ้าง โดยใช้การจ้างครูมาสอน ครูกลุ่มนี้มีจำนวนมาก และมีอิทธิพลต่อการศึกษาของชาติ และพลเมืองของประเทศไม่แพ้ครูที่เป็นข้าราชการ เพราะเขาก็ทำงานเหมือนกับข้าราชการและส่วนมากถูกครูที่เป็นข้าราชการเอาเปรียบ แต่ต้องทนทำงานเพราะหวังว่าวันหนึ่งคงได้บรรจุเป็นข้าราชการ บางคนทนรอไม่ได้ก็ต้องออกไปทำอาชีพอื่น ครูอัตราจ้าง เหล่านี้ไม่มีขวัญและกำลังใจ ไร้ศักดิ์ศรี ทำให้ขาดความเชื่อมั่น ไม่อาจอาจสมกับกับเป็นแม่พิมพ์ให้กับนักเรียน หรือไม่สามารถทำตัวเป็นแบบอย่างให้นักเรียนได้นักเรียนก็ไม่ให้ความเคารพนับถือยำเกรงเท่ากับครูที่เป็นข้าราชการ สิ่งเหล่านี้จะถูกถ่ายทอดไปสู่นักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากนั้นครูเหล่านี้ ยังไม่ได้เงินเดือนเพิ่มขึ้นในแต่ละปีที่ผ่านมาจึงทำให้มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่ำที่สุด

2. ด้านลักษณะความเป็นครู โดยรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทั้ง 16 ข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 7 ข้อ เรียงลำดับดังนี้ มีการแต่งกายเหมาะสมกับอาชีพ กล้าแสดงออกในสิ่งที่ดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน พูดจาชัดเจนชัดคำ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนและบุคคลทั่วไป เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีความอดทนในการตกเดือน และสั่งสอนนักเรียนให้มีความรู้ความสามารถ ตามลำดับ มีความคิดเห็นในระดับมาก 9 ข้อ เรียงลำดับดังนี้ มีความมั่นคงทางอารมณ์สามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี รู้จักปรับปรุงแก้ไขงานของตนให้ดีขึ้น พัฒนาการวิชาชีพอยู่เสมอ สอนด้วยความเสมอภาคกับทุกคน ยึดมั่นในคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ สุภาพอ่อนน้อมถ่อมตน มีความซื่อสัตย์สุจริต รักษาสุขภาพอนามัยให้สมบูรณ์แข็งแรง และปรับปรุงตนเองให้ทันสมัย ทั้งนี้วิชาชีพครูเป็นที่นับถือของบุคคลทั่วไป การแต่งกายให้เหมาะสมกับโอกาส หรือถูกกาลเทศะ จึงถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของผู้ที่ประกอบวิชาชีพครู ดังที่ สุรชาติ สังข์รุ่ง (อ้างใน สุคนธา ทองบริสุทธิ. 2553 : 62) กล่าวว่าคุณลักษณะของครูที่ดีในด้านคุณลักษณะส่วนตัว คือ ควรเป็นผู้ที่มีการแต่งกายสะอาด ท่าทางดีดูดีใจ มีอารมณ์มั่นคง มีอารมณ์ขัน ร่าเริง มองโลกในแง่ดี มีความกระตือรือร้น มีสุขภาพดี ควรมีความชำนาญและเชี่ยวชาญในการทำงานทั้งทางการสอน การมีทักษะและเทคนิคการสอน ความเป็นมิตรกับเด็ก สามารถปรับตัวเข้ากับเด็กได้ มีเหตุผล น่าเคารพนับถือ สุขุมเยือกเย็น สอดคล้องกับสุคนธา ทองบริสุทธิ (2553 : 62) ที่ศึกษาเรื่องคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ในความคิดเห็นของนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เห็นว่า อาจารย์มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านบุคลิกภาพในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่า อาจารย์ผู้สอนคณะสัตวแพทยศาสตร์ เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดี แต่งกายถูกกาลเทศะ ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ มีความขยันรับผิดชอบ วางตัวเหมาะสม กระตือรือร้นในการปฏิบัติงานและถ่ายทอดความรู้ให้แก่ นิสิตอย่างเต็มความสามารถและเต็มเวลา ดูแลเอาใจใส่นิสิตอย่างเท่าเทียมกัน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนิสิตซึ่งส่งผลให้นิสิตเกิดความรู้สึก เป็นกันเองกับผู้สอน ดึงดูดให้สนใจอยากที่จะเรียน นอกจากนั้นยังเป็นวิชาชีพที่ถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้อื่น จึงต้องแสดงออกในสิ่งที่ดี และปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ซึ่งเป็นคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ของครู ทั้งยังเป็นวิชาชีพที่ใกล้ชิดกับชุมชนมากกว่าข้าราชการอื่น ดังที่พนม พงษ์ไพบูลย์ (อ้างใน นรินทร์ เทียงเจริญ 2543 : 74) ได้กล่าวไว้ว่า ครูคือต้นแบบของคนในสังคม ครูไม่ได้เป็นครูเฉพาะในโรงเรียนเท่านั้น แต่ครูเป็นครูของคนอื่นในสังคมด้วย ซึ่งตรงกับ นรินทร์ เทียงเจริญ (2543 : 75) ที่กล่าวว่า จากจิตสำนึกของความเป็นครูแล้ว จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ศิษย์ดังนั้นการประพฤติปฏิบัติของครูในด้านต่างๆ จึงต้องอยู่ภายใต้กรอบของการเป็นครู ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงตามสมัยนิยมไม่ได้ และสิ่งเหล่านี้จะเป็นภาพลักษณ์ที่คนภายนอกจะมองเห็นได้ ในมุมมองของนักศึกษาอาจมองว่าครูเห็นดีเห็นงามตามค่านิยม สมัยใหม่ที่วัดความมีหน้ามีตาที่ทรัพย์สิน เงินทอง ครูจึงต้อง ดิ้นรนแสวงหาสิ่งเหล่านี้ด้วยอาชีพเสริมอื่นๆ จนละเลย ย่อหย่อนต่อการทำหน้าที่โดยตรงของตน เป็นการปรับปรุงตนเองตามสมัยนิยมหรือวัตถุนิยมจึงอาจไม่เหมาะสมกับลักษณะของความเป็นครู ทำให้ระดับความคิดเห็นในข้อนี้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน โดยรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทั้ง 12 ข้อ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ สอนจากสิ่งที่เข้าใจง่ายไปหาสิ่งที่เข้าใจยาก ส่วน 11 ข้อที่เหลือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ ให้โอกาสนักเรียนได้แสดงความคิดเห็น รู้จักเทคนิควิธีการสอนแบบต่างๆ คำนี้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล สอนโดยไม่เห็นแก่อามิสสินจ้าง มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่หลากหลาย ใช้สื่ออุปกรณ์การสอนส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน สอนโดยสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง สอนในสิ่งที่ไม่ไกลตัวนักเรียนมากเกินไป สอนให้เข้าใจไม่ทำให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย เน้นความต้องการของนักเรียน และให้รางวัลเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน โดยภารกิจหลัก หรือหน้าที่หลักของครูก็คือการสอน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเน้นการสอนให้มีคุณภาพ เพราะคุณภาพการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การเขียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่มีผู้ดูแลเนื้อหา

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สอนของครู ส่งผลต่ออนาคตของนักเรียน แสดงว่า นักศึกษามีความเข้าใจในกระบวนการเรียนการสอน โดยให้ความสำคัญกับการสอนมาเป็นอันดับต้นๆ ถ้าครูเกิดความพึงพอใจในวิชาชีพครู ชอบและรักการทำหน้าที่สอน ก็มักจะบังเกิดผลดีตามมาต่อกระบวนการเรียนการสอนของครู แต่ในทางตรงข้ามถ้าครูเกิดมีความคิดเห็นที่ไม่ดีต่อการเรียนการสอน ไม่ชอบไม่มีจิตใจรักการสอน ไม่บังเกิดความพึงพอใจในการสอน ผลก็จะเกิดการเบี่ยงเบนในการสอน ดูการสอนเป็นสิ่งจำเจซ้ำซากเนื่องจากไม่มีเจตคติที่ดีต่อการสอน ซึ่งเป็นลักษณะของความคิดเห็นทางลบต่อการสอน ผลงานที่ออกมาก็คือ ล้มเหลว และขาดประสิทธิภาพในเรื่องการสอน หรือการถ่ายทอดความรู้เนื้อหาวิชา ชม ภูมิภาค (2523 : 255 - 256) กล่าวว่าอุปสรรคที่สำคัญที่สุดต่อการสอนของครูอย่างมีประสิทธิภาพ ก็คือเจตคติของครูนั่นเอง การเตรียมบุคคลที่จะเป็นครูนั้น นอกจากการให้ความรู้สามัญและความรู้วิชาชีพแล้ว การสร้างเจตคติที่ดีต่ออาชีพครูเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ครูที่มีความรู้ดี แต่ขาดเจตคติที่ดีต่อการสอนย่อมจะเป็นครูผู้สอนที่ดีไม่ได้ ครูเป็นผู้ทำงานเกี่ยวกับคน ต้องมีความสนใจในตัวคน เข้าใจธรรมชาติความต้องการของคนของนักเรียน มิฉะนั้นแล้วจะเกิดอุปสรรคอย่างรุนแรงต่อการเรียนการสอนแน่นอน วิภา แดงเจริญ (2530 : 13) ยังกล่าวเสริมความคิดเห็นต่อไปอีกว่า ครูจำเป็นต้องมีเจตคติที่ดีในการสอน การมีเหตุมีผล ความสนใจอยากรู้อยากเห็น ความมีน้ำใจ ความซื่อสัตย์และมีใจเป็นกลาง การพิจารณา อย่างรอบคอบก่อนการตัดสินใจเป็นหลักสำคัญต่อการถ่ายทอดวิชาความรู้ในการเรียนการสอนของหน้าที่ครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับ วิจิตร ศรีสะอ้าน (2517 : 7) ได้กล่าวในเรื่องการเรียนการสอนว่า อาชีพครูเป็นการบริการให้แก่สังคมการสอนเป็นวิธีการแห่งปัญญาในการให้บริการความรู้ และประสบการณ์ ค่านิยม ครูผู้สอนจึงต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ ส่วนการให้รางวัลในการเรียนนั้น นักศึกษาอาจเห็นว่าจะทำให้นักเรียน เรียนเพียงเพื่อหวังผลรางวัลทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาโดยไม่คำนึงถึงสิ่งสำคัญที่ควรจะได้รับจากการเรียน

4. ด้านผู้เรียน โดยรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทั้ง 12 ข้อ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ เรียงลำดับดังนี้ อยากรู้เห็นนักเรียนเป็นพลเมืองที่ดี ภูมิใจเมื่อนักเรียนทำความดี ศรัทธาในการอบรมสั่งสอนนักเรียนให้เป็นคนดี ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงามแก่นักเรียน และไม่วิจารณ์บดขยี้ของนักเรียน ตามลำดับส่วน 7 ข้อที่เหลือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ ไม่ใช่คำหยาบคายและก้าวร้าวกับนักเรียน มีความปรารถนาดีกับนักเรียนอย่างแท้จริง ยินดีพูดคุยกับนักเรียนเสมอแม้ไม่คุ้นเคย มุ่งส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ ลงโทษนักเรียนตามความผิด มีความเป็นกันเองกับนักเรียนตามสมควร และเก็บผลงานของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จไว้ แสดงว่า นักศึกษาอาจมองว่า สังคมในปัจจุบันเริ่มถดถอยเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ครูจะต้องเป็นผู้ให้ความสนใจและสังเกตพฤติกรรมต่างๆ ของนักเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนระดับอาชีวศึกษา เพราะนักเรียนเหล่านี้อยู่ในสภาพสังคมที่เป็นสิ่งล่อแหลมไปสู่ทางไม่ดี ครูจะต้องรู้จักให้ความอบอุ่นต่อปัญหาของนักเรียน การมีปัญหาคาระเลาะวิวาทของนักเรียน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับอาชีวศึกษา สร้างความเดือดร้อนให้กับตัวนักเรียนเอง และบุคคลรอบข้าง ทำให้สังคมมองนักเรียนอาชีวศึกษาว่าเป็นพวกนักเรียนนักเลง จึงได้มีแนวทางในการแก้ปัญหา กำหนดนโยบาย ปรับเปลี่ยนวิธีการสอน มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ในกระบวนการเรียนการสอน ให้กับผู้เรียนมากขึ้น เน้นให้ผู้เรียนมีความฉลาดทางปัญญา ควบคู่ไปกับความฉลาดทางอารมณ์ ดังคำกล่าวที่ว่า คุณธรรมนำความรู้ สอดคล้องกับ ริเรองรอง รัตนวิไลสกุล (2545 : บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษาคณะคุณลักษณะครูพึงประสงค์ของนักศึกษาและอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีผลการศึกษาวิจัยพบว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และสงวนลิขสิทธิ์โดย สำนักพิมพ์

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษาและอาจารย์ มจร. มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะครูพึงประสงค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยอาจารย์จะให้ความสำคัญในด้านการสอนและด้านวิชาการ ซึ่งแตกต่างจากนักศึกษาที่ให้ความสำคัญในด้านคุณธรรม ด้านสังคม และด้านการปฏิบัติตนของครูมากกว่า เพราะครูคือต้นแบบของนักเรียน หรือเปรียบเสมือนพ่อพิมพ์แม่พิมพ์ เมื่ออยากเห็นนักเรียนเป็นคนดี ครูจึงต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีด้วยเช่นกัน

5. ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู โดยรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทั้ง 5 ข้อ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ มีศักดิ์ศรีเทียบเท่ากับวิชาชีพอื่น ส่วน 4 ข้อที่เหลือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ มีความมั่นคงในการประกอบวิชาชีพ สามารถสร้างความประทับใจและแนะนำให้ผู้อื่นเรียนวิชาชีพครูได้ มีความต้องการประกอบวิชาชีพครู แม้มีโอกาสเลือกอาชีพอื่น และเมื่อสำเร็จการศึกษาตั้งใจจะประกอบวิชาชีพครูเป็นอันดับแรก แสดงว่านักศึกษามองถึงปัญหาของวิชาชีพครูในปัจจุบันตกต่ำลง ศักดิ์ศรีหรือความน่าเชื่อถือลดลง ดังที่ รุ่ง แก้วแดง (2546 : online) กล่าวไว้ว่า ปัจจุบัน วิชาชีพครูได้ตกต่ำลงเกือบทุกวัน จนเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าปัญหาครูเป็นวิกฤตที่รุนแรงและส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาของชาติโดยตรง จำเป็นต้องได้รับการเยียวยาแก้ไขทั้งระบบ ตั้งแต่การผลิต การพัฒนา และการดูแลรักษา ดังจะขอนำเสนอประเด็นที่เป็นปัญหาหลัก ๆ อยู่ในขณะนี้คือ

(1) การเข้าสู่อาชีพครู เดิมเราสามารถคัดเลือกคนดีคนเก่งที่สุดให้มาเป็นครูได้ แต่ในระยะที่มีการขยายการศึกษาทุกระดับทั่วประเทศ ปริมาณความต้องการครูเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก จนจำนวนบัณฑิตครูมีไม่เพียงพอ สถาบันฝึกหัดครูต่าง ๆ จำเป็นต้องผลิตครูอย่างรีบเร่ง ทั้งในภาคปกติและภาคค่ำ กระทั่งได้กลายเป็นการผลิตครูเกินความต้องการในเวลาต่อมา ประกอบกับการจำกัดอัตราการเพิ่มจำนวนข้าราชการ ทำให้ระบบราชการสามารถรับครูเพิ่มได้ไม่มาก แต่แต่ละปีจะมีบัณฑิตครูตกงานสูงขึ้น ความนิยมในการเข้าเรียนครูจึงลดลง ผู้ที่มีผลการเรียนดีจะเลือกเรียนสาขาอื่นที่มีโอกาสได้งานทำสูงกว่าและจะเลือกเข้าเรียนครูเป็นทางเลือกสุดท้าย แต่นั่นมาสถาบันฝึกหัดครูก็ไม่สามารถคัดเลือกคนดีคนเก่งเข้ามาเรียนครูได้มากอย่างแต่ก่อน

(2) การพัฒนาครู การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาครูมีน้อยหรืออบรมแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ เนื่องจากไม่ตรงกับงานที่ทำอยู่ จากการสำรวจพบว่าหลังจากเข้าสู่อาชีพครูแล้วครูจำนวนมาก ไม่มีการพัฒนาทางวิชาชีพอีกเลย บางคนไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมเป็นเวลาถึง 10 ปี ทำให้ครูไม่มีความรู้ที่ทันสมัย การเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลให้คุณภาพการศึกษาของประเทศไทยตกต่ำ ดังจะเห็นได้จากข้อมูลการเปรียบเทียบกับประเทศต่าง ๆ ในเอเชีย ซึ่งปรากฏว่าการศึกษาของไทยด้อยกว่าทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ดังที่ผมได้เคยนำเสนอมาก่อนหน้านี้แล้ว

(3) ค่าตอบแทน เมื่อเทียบกับข้าราชการประเภทอื่น ๆ กล่าวได้ว่า ครูเป็นข้าราชการที่มีรายได้ต่ำที่สุดคือ มีรายได้เฉพาะเงินเดือนไม่มีค่าล่วงเวลา ไม่มีโอกาสทางผลประโยชน์อื่น ๆ แต่มีค่าครอบครัวสูงเท่ากัน โดยเฉพาะครูชนบทบางแห่งต้องเจียดเงินเดือนตัวเองมาช่วยเหลือเป็นค่าอาหารหรือเสื้อผ้าให้เด็กที่ยากจน รวมทั้งใช้จ่ายในงานช่วยเหลือสังคม ไปจนถึงงานรับรองผู้ใหญ่และสังคมก็คาดหวังว่าครูควรจะให้การศึกษาเป็นวิทยาทาน ครูส่วนมากจึงมีฐานะค่อนข้างต่ำ ยกเว้นครูในเขตเมืองที่สามารถเปิดสอนกวดวิชาจนมีรายได้เสริมอย่างดี

ครูที่มีปัญหาการเงินจำนวนหนึ่งจะช่วยตัวเองโดยการประกอบอาชีพเสริมอย่างอื่น เช่น เป็นตัวแทนขายประกัน ขายเครื่องสำอางเครื่องประดับ เครื่องครัว ฯลฯ ส่วนอีกจำนวนหนึ่งก็เป็นครูมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของมูลนิธิเพื่อพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนี้สินอันเกิดจากสาเหตุต่าง ๆ ทั้งโดยเหตุแห่งการใช้จ่ายเกินตัว หรือเล่นการพนัน ฯลฯ ซึ่งแม้จะเป็นเพียงส่วนน้อย แต่ก็มีผลกระทบต่อภาพพจน์ของครูส่วนใหญ่ ปัญหาดังกล่าวนี้ก่อให้เกิดวิกฤตจากมุมมองของสังคมที่มีต่ออาชีพครู ทั้งในด้าน ศรัทธาในอาชีพครู คักดิ์ศรีของอาชีพครูและความนิยมเข้ารับราชการครู ซึ่งได้เสื่อมถอยลงอย่างมาก ถ้าไม่รีบดำเนินการแก้ไขตั้งแต่บัดนี้ ความหวังที่จะเห็นการศึกษาไทยพัฒนาทัดเทียมกับเพื่อนบ้านก็คงเป็นไปได้ยาก ดังนั้นจึงควรปลูกฝังให้นักศึกษามีความรัก และตระหนักถึงวิชาชีพครู ว่ามีความสำคัญเทียบเท่ากับวิชาชีพอื่นที่สังคมให้การยอมรับ ส่วนความคิดเห็นข้อที่ว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาตั้งใจจะประกอบวิชาชีพครูเป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดนั้นก็เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันของวิชาชีพครู จึงทำให้วิชาชีพครูในปัจจุบันดูตกต่ำลงไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเนตร พูลสุข (2542 : บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษามูลเหตุในการไม่เลือกประกอบอาชีพครูเกษตรของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า มูลเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาสาขาเกษตรศึกษาไม่เลือกประกอบอาชีพครูเกษตรมีจำนวน 7 มูลเหตุ คือ เป็นอาชีพที่ต้องใช้ความอดทน เสียสละและรับผิดชอบสูง การเปิดรับสมัครเพื่อสอบบรรจุเป็นครูมีความไม่แน่นอน ผู้เรียนสำเร็จทางวิชาชีพครูมีมาก ไม่มีเส้นสายในการสอบบรรจุเป็นครู ประเมินตัวเองแล้วไม่มีความหวังว่าจะสอบได้ ต้องการประกอบอาชีพอื่นที่มีรายได้ดีกว่า และต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น การลดความสำคัญในการประกอบวิชาชีพครู คนที่เรียนครูไม่ได้ตั้งใจที่จะเป็นครูอย่างแท้จริง เพราะมักจะเลือกเรียนเป็นอันดับท้ายๆ จึงมักได้ยินว่าไม่รู้จะเรียนอะไรแล้วมาเลือกเรียนครู

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา จำแนกตามแขนงวิชา พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าไม่ว่าจะศึกษาอยู่ในแขนงวิชาใดก็ตามจะไม่มีผลกระทบต่อความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ซึ่งอาจเกิดจาก แต่ละแขนงวิชามีการเรียนการสอนคล้ายคลึงกัน ในบางรายวิชาที่อาจมีอาจารย์ผู้สอนคนเดียวกัน อาจทำให้นักศึกษาในแขนงวิชาต่างๆ ได้รับการปลูกฝังเกี่ยวกับวิชาชีพครูเหมือนกัน จึงทำให้นักศึกษาในแต่ละแขนงวิชาที่มีความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ติดยบัวแก้ว (2546 : 86) เรื่องการเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพครู ของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2546 พบว่า นักศึกษาแต่ละภาควิชามีเจตคติต่อวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านสถานภาพวิชาชีพครู นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบด้านสถานภาพวิชาชีพครูเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ข้อ คือ นำภาคภูมิใจ มีความน่าเชื่อถือ และมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัชกานต์ สิทธิโชคสกุลชัย (2543 : 54) ได้ศึกษาเจตคติต่อวิชาชีพครูของพนักงานครูโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองลำพูน พบว่า พนักงานครูที่เป็นเพศหญิง มีระดับเจตคติสูงกว่าเพศชาย นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า หลังจากจบการศึกษาแล้วมีนักศึกษาที่จะประกอบวิชาชีพครู ถึงครึ่งหนึ่ง แต่ยังมีบางส่วนที่ไม่แน่ใจ และส่วนน้อยที่ไม่คิดว่าจะประกอบวิชาชีพครู ดังนั้นควรจัดให้มีการพัฒนา ส่งเสริมการปลูกฝังค่านิยมที่ดีต่อวิชาชีพครู หรือจัดกิจกรรมพิเศษนอกเวลา เช่น เชิญครูดีเด่นในด้านต่างๆ มาบรรยายให้นักศึกษาฟัง แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการประกอบวิชาชีพครู ยกตัวอย่างคุณภาพชีวิตที่ดีของครู เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบวิชาชีพต่อไป

2. ประชาสัมพันธ์ให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของวิชาชีพครู เพื่อดึงดูดคนเก่งเข้ามาศึกษา ต่อ และส่งเสริมค่านิยมในการเลือกประกอบวิชาชีพครูของนักศึกษาให้มากขึ้น เพื่อให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ศึกษาศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุกชั้นปี เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนานักศึกษาต่อไป

2. ควรศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุกสาขาวิชา เพื่อใช้เป็นข้อมูล พัฒนาด้านวิชาชีพครูให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของสาขาวิชาต่างๆ

3. ควรศึกษาถึงอัตราการประกอบวิชาชีพครูของนักศึกษาที่จบการศึกษา และสาเหตุของ นักศึกษาที่ไม่ประกอบวิชาชีพครู เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตร หรือการรับนักศึกษา

บรรณานุกรม

- กรมการฝึกหัดครู. 2515. มาตรฐานบางประการสำหรับครูที่ดี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
 ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. 2531. “ลักษณะครูที่ดี 4 ประการ.” วิทยาสาร. 8(11) : 19 – 20.
 ไกรนุช ศิริพล. 2531. ความเป็นครู. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์
 วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์.
 ชัดติยา กรรณสูต. 2516. สถิติประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
 คณะกรรมการวางพื้นฐานปฏิรูปการศึกษา. 2526. การศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม. กรุงเทพฯ :
 ไทยวัฒนาพานิช.
 จันท์ ชุ่มเมืองปัก. 2518. “เปิดเทอมนี้จะปรับปรุงการสอนอย่างไร.” ศูนย์ศึกษา. 6(5) : 21.
 เฉลียว บุรีภักดี และคณะ. 2520. รายงานผลการวิจัยลักษณะครูที่ดี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตำรวจ.
 ชนานูช วิชิตะกุล. 2546. “ความคิดเห็นของลูกค้ำที่มีต่อการให้บริการของธนาคารกรุงไทย จำกัด
 (มหาชน) สาขาชะอำ จังหวัดเพชรบุรี.” การศึกษามหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย,
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
 ชม ภูมิภาค. 2523. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
 ทิตยา สุวรรณขุ. 2520. “ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรม.” วารสารพัฒนบริหารศาสตร์.
 17(10) : 602 - 603.
 ณัฏชานต์ สิทธิโชคสกุลชัย. 2543. “เจตคติต่อวิชาชีพครูของพนักงานครูโรงเรียนสังกัดเทศบาล
 เมืองลำพูน.” ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว.
 บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
 ดวงเนตร พูลสุข. 2542. “การศึกษามูลเหตุในการไม่เลือกประกอบอาชีพครูเกษตรของนักศึกษา
 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.” ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 ธีรศักดิ์ อัครบวร. 2544. ความเป็นครูไทย. กรุงเทพมหานคร : ก.พลพิมพ์.
 ธรรมบุญ เตี้ยบัวแก้ว. 2546. “การเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตร
 ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
 เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2546.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
 ลาดกระบัง.
 นรินทร์ เทียงเจริญ. 2543. “เจตคติต่ออาชีพครูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัด
 กรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมาที่มีสไตล์การเรียนต่างกัน.” การศึกษามหาบัณฑิต
 บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
 นรินทร์ เม้าบำรุง. 2545. “เจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์
 อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2545.”
 วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร. บัณฑิตวิทยาลัย,
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- นิริวัฒน์ อินทสิทธิ์. 2550. “เจตคติต่อวิชาชีพครูของครูที่สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 2.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นุชนาฏ อุซชิน. 2529. “ทัศนคติของครูสังคมศึกษาต่อสถานภาพและบทบาทของอาชีพครูในอนาคต.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เบญจมาภรณ์ ซ้อยเครือ. 2543. “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปวีณา ฉิ่งกังวาลชัย. 2545. “ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปิยรัตน์ วงศ์ไทย. 2542. “ความคิดเห็นของลูกค้ำที่มีต่อการใช้บริการธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) กรุงเทพฯ: ศึกษาเฉพาะกรณีสาขาสี่แยกวังหิน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารองค์การ. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกริก.
- เปลื้อง ณ นคร. พจนานุกรม ฉบับทันสมัย เล่ม 1. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- พงศ์ หรดาล. 2540. จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การเบื้องต้น. ม.ป.ท..
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พุทธทาสภิกขุ. 2519. การศึกษาคืออะไร. กรุงเทพฯ : สำนักศึกษาธรรมบูชา.
- ไพศาล หวังพานิช. 2533. หลักและวิธีการประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ : ประธานชน.
- ยนต์ ชุ่มจิต. 2531. ความเป็นครู. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ยนต์ ชุ่มจิต. 2541. ความเป็นครู (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โอเอส พรินติ้ง เฮ้าส์.
- ยศภาดา ธัญญาลิขิต. 2551. “สภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในวิทยาลัยการอาชีพภาคตะวันออก.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ยุพดี ปานบุปผา. 2523. “ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตฝึกสอนสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวดี ราชชัยกุลและศิริชัย กาญจนวาสี. 2523. การสร้างแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู. กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2538. วิธีวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : การพิมพ์.
- รังสรรค์ แสงสุข. 2550. รามคำแหง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ราชบัณฑิตสถาน. 2525. พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ริเรื่องรอง รัตนวิไลสกุล. 2545. “การศึกษาคุณลักษณะครูพึงประสงค์ของนักศึกษาและอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.” วารสารวิจัยและพัฒนา. 25(2) : 149-165.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- รุ่ง แก้วแดง. 2546. **ครูแห่งชาติ : เพื่อแก้ปัญหาครูไทยในอนาคต.** [Online]. Available : http://www.drrung.com/article/page_articles17.html
- ลาวัญญ์ จักรานุกวัฒน์. 2540. “ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาปริญญาโท ภาคพิเศษ สาขาวิชา บริหารธุรกิจ (M.B.A.) สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ต่อการจัดการศึกษา ภาคพิเศษ.” การศึกษามหาบัณฑิต. (ธุรกิจศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ลัดดา เสนาวงษ์. 2532. **ความเป็นครู.** กรุงเทพฯ : พิเศษการพิมพ์.
- วิจิตร ศรีสะอ้าน. 2517. **การเป็นผู้นำทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิภา แดงเจริญ. 2530. “การเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยที่มีฐานะชั้นปีต่างกัน.” ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ศักดิ์ สุนทรเสนีย์. 2531. **การวัดเจตคติวัดผล 4/6.** กรุงเทพฯ : ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. 2545. **จิตวิทยาสังคม.** กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ศักดิ์สิทธิ์ แก้วกล้า. 2550. “ความคิดเห็นของครูอิเล็กทรอนิกส์ สำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษาที่มีต่อมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา พ.ศ. 2548.” ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร. บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. 2523. “รายงานผลการวิจัยทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” แผนกวิชาวิจัยทางการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริธร ทัดดี. 2528. “ตัวแปรที่สัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตระดับปริญญาตรีวิทยาลัย เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา.” ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร ไกรประสิทธิ์. 2545. “ความคิดเห็นของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่ออาหารเสริมเพื่อ ควบคุมน้ำหนักโดยการจำหน่ายผ่านระบบอินเทอร์เน็ต.” บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การตลาด). บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สงวนศรี วิรัชชัย. 2527. **จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา.** กรุงเทพฯ : ศึกษาพร.
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 2549. **คู่มือนักศึกษาปริญญาตรี. สำนัก ทะเบียนและประเมินผล.**
- สมพงษ์ กิจสำเร็จ. 2538. “การศึกษาเจตคติต่อวิชาชีพครู ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา คาทอลิกในเขตกรุงเทพมหานคร.” ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.
- สีปพนนท์ เกตุทัต. 2526. “การจัดการศึกษากับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม.” สารพัฒนา หลักสูตร. 9(13) : 46.
- สุรีย์พร ดิษฐ์สุวรรณ. 2553. “ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนของอาจารย์โรงเรียน ฐานเทคโนโลยีจังหวัดสมุทรสาคร.” วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม. 9(2) : 41-51.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2538. **แผนหลักการปฏิรูปการฝึกหัดครูและบุคลากร ทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2547. ตำราชุดฝึกอบรมหลักสูตร“นักวิจัย.” พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สุคนธา ทองบริสุทธิ์. 2553. “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ในความคิดเห็นของนิสิต คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” การศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม. 2518. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : แพร์พิทยา.
- สุนทร โคมิน. 2531. “เจตคติกับพฤติกรรมมนุษย์.” หน่วยเรียนที่ 8 เอกสารการสอนชุดจิตวิทยาทั่วไป. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมน อมรวีวัฒน์. 2522. “คุณธรรมเช่นไรในตัวครู.” วารสารการศึกษา. 2(3) : 1 - 3.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. 2533. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สร้อยตระกูล (ตวยานนท์) อรรถมานะ. 2541. พฤติกรรมองค์กร : ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- หทัย ดันหยง. 2525. การสอนสังคมศึกษาในโรงเรียนมัธยม. พิษณุโลก : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- อรรรรณ ชินพัฒน์วานิช. 2546. “ความคิดเห็นของพนักงาน บมจ. ทีทีแอนด์ที ต่อพฤติกรรม การบริหารของหัวหน้างาน.” การศึกษามหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อดิศักดิ์ ศรีวรบุญ. 2541. “เจตคติต่ออาชีพครูและจริยธรรมของนักศึกษาครูและสถาบันราชภัฏภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ.” การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อุทัย หิรัญโต. 2519. สังคมวิทยาประยุกต์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อำนาจ ไพนุชิต. 2539. การเปรียบเทียบคุณสมบัติของคะแนนที่ได้จากมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท ด้วยวิธีการให้คะแนนแบบดั้งเดิม แบบอาร์เอสเอ็มและแบบดีเอสเอ็ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Allport, G.N. 1940. Handbook of social psychology. Massachusetts : Clark University.
- Best, John w. 1977. Research in Education. 3rd ed. New Jersey : Prentice-Hall.
- Collins. 1987. Dictionary English Language. London : William Collins Sons.
- Feldman, M.P. 1971. Psychology in the Industrial Environment. London : Butterworth.
- Horace B. 1958. A Comprehensive Dictionary of Psychological and Psychoanalytical Terms. New York : Longmans, Green and Co.
- Remmer, H.H. 1954. Introduction to Opinion and Attitude. New York : Harper and Brothers Publisher Measurement.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก หนังสือราชการ
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการคุศาสตรอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ เล๑๐ / 2554

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบสำรอง ของ นายอำนาจ วงศ์ศุภชัยนิมิต

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ ของ นายอำนาจ วงศ์ศุภชัยนิมิต รหัสประจำตัว 51064303
หลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและ
ประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปรึกษาและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รศ.กิติพงษ์	มะโน	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ดร.สมชาย	หมื่นสายญาติ	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

รศ.วิสุทธิ์	สุนทรกนกพงศ์	ประธานกรรมการ
รศ.กิติพงษ์	มะโน	กรรมการ
ดร.สมชาย	หมื่นสายญาติ	กรรมการ
รศ.พีระวุฒิ	สุวรรณจันทร์	กรรมการ
รศ.ดร.กัลยาณี	จิตต์การุณย์	กรรมการ (กรรมการภายนอก)
3. คณะกรรมการสอบสำรอง

นอ.ดร.วีระชัย	เซาว์กำเนิด	กรรมการ (อาจารย์บัณฑิตพิเศษ)
ผศ.ดร.ธีระพล	เทพหัสติน ณ อยุธยา	กรรมการ (อาจารย์บัณฑิตประจำ)

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2554

(รองศาสตราจารย์ พีระวุฒิ สุวรรณจันทร์)
คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อ วันที่ 12 กันยายน 2554 ให้ดำเนินการดังนี้

นายอำนาจ วงศ์ศุภชัยนิมิต รหัสประจำตัว 51064303 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (Student’s Opinion to Teaching Professional of Engineering Education Faculty m of Industrial Education King Mongkut’s Institute of Technology Ladkrabang)” โดยมี รศ.กิตติพงศ์ มะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมชาย หมีนสายญาติ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประกาศ ณ วันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2554

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปิยะ สุภวาราสวัฒน์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านแผนงาน

และประกันคุณภาพการศึกษา

รักษาการแทนคณบดี

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. ส่วนสนับสนุนวิชาการ โทร.3692
ที่ ศธ 0524.04 / ๐1๐๖ วันที่ 11 มกราคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

ด้วย นายอำนาจ วงศ์ศุภชัยนิมิต นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลัง
ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุ
ศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” โดยมี รศ.กิติพงศ์
มะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมชาย หมีนสายญาติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ
เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหา
ถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจแบบสอบถามของท่านจะช่วยให้งานวิจัย ของ
นายอำนาจ วงศ์ศุภชัยนิมิต มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ที่ ศร 0524.04/ 0106

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๙ มกราคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน นางพรศรี นิยมแก้ว

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายอำนาจ วงศ์ศุภชัยนิมิต นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” โดยมี รศ.กิติพงศ์ มะโน เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมชาย หมื่นสายยาดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีความถูกต้องและเหมาะสม
มากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจแบบสอบถามของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายอำนาจ วงศ์ศุภชัยนิมิต
มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 085-778-0678

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/0510

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

6. กุมภาพันธ์ 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน รศ.บรรจบ อรชร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายอำนาจ วงศ์ศุภชัยนิมิต นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์
วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง”
โดยมี รศ.กิติพงศ์ มะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมชาย หมื่นสายญาติ เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับ
เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีความถูกต้องและ
เหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจแบบสอบถามของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายอำนาจ
วงศ์ศุภชัยนิมิต มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)
รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 085-778-0678

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. ส่วนสนับสนุนวิชาการ โทร.3692
ที่ ศธ 0524.04 / **0957** วันที่ ๕ มีนาคม 2555

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเพื่อการวิจัย

เรียน ประธานสาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ

ด้วย นายอำนาจ วงศ์ศุภชัยนิมิต นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลัง
ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุ
ศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” โดยมี รศ.กิติพงษ์
มะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมชาย หมื่นสายญาติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นาย
นายอำนาจ วงศ์ศุภชัยนิมิต ทดลองใช้แบบสอบถามกับนักศึกษา ค.อ.บ. ครุศาสตร์การออกแบบ ชั้น
ปีที่ 5 ที่จะเข้าร่วมสัมมนาในวันที่ 9 มีนาคม 2555 นี้ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

- แบบสอบถามฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อวิชาชีพครู 5 ด้านคือด้านสถานภาพวิชาชีพครู ด้านลักษณะความเป็นครู ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน และด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู ตามความคิดเห็นของนักศึกษา 5 ระดับได้แก่ มากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) น้อย (2) และน้อยที่สุด (1)
 - ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็น หรือ ข้อเสนอแนะอื่นๆ
- ขอความกรุณานักศึกษาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริงทั้งนี้เพื่อความสมบูรณ์และความถูกต้องของการศึกษาวิจัยนี้
- คำตอบและความคิดเห็นของนักศึกษา ผู้วิจัยถือว่าเป็นข้อมูลที่มีค่าและจะเก็บไว้เป็นความลับ โดยจะใช้ประโยชน์เพื่องานวิจัยครั้งนี้เท่านั้น จะไม่ทำให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายใด ๆ ต่อนักศึกษา

ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาที่ให้ข้อมูลมา ณ ที่นี้

นายอำนาจ วงศ์ศุภชัยนิมิต

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมคำใน....ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ.....ปี
3. แขนงวิชาที่กำลังศึกษาอยู่
 - แขนงวิชาโทรคมนาคม
 - แขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์
 - แขนงวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์
4. ชั้นปีที่ศึกษา ปีที่ 4 ปีที่ 5
5. วุฒิการศึกษาเดิม ม.6 ปวช.
6. สถานศึกษาเดิมเป็นของ รัฐบาล เอกชน
7. ภูมิลำเนาของนักศึกษา
 - กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ภาคกลาง ภาคเหนือ
 - ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคใต้
8. อาชีพของผู้ปกครอง
 - ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว
 - พนักงานบริษัทเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ รับจ้าง
 - เกษตรกร พ่อบ้าน/แม่บ้าน อื่นๆ (โปรดระบุ).....
9. ก่อนที่จะเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนี้ นักศึกษามีความต้องการที่จะประกอบอาชีพครูหรือไม่
 - ต้องการ ด้วยสาเหตุคือ.....
 - ไม่แน่ใจ แต่ที่เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรนี้เพราะ.....
10. เมื่อจบการศึกษาแล้ว นักศึกษาตั้งใจที่จะประกอบอาชีพครูหรือไม่
 - ตั้งใจที่จะประกอบอาชีพครู ไม่แน่ใจ
 - ไม่คิดว่าจะประกอบอาชีพครู เหตุผลเพราะ.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษาตามความเป็นจริง

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาชีพครู	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ด้านสถานภาพวิชาชีพครู					
1	นำภาคภูมิใจ.....
2	มีความมั่นคงสูง.....
3	มีความน่าเชื่อถือ.....
4	มีความรับผิดชอบต่อการสอน.....
5	มีความเสียสละในการอุทิศเวลาให้กับการทำงาน.....
6	มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ.....
7	ส่งเสริมให้บุคคลมีความคิดสร้างสรรค์.....
	ด้านลักษณะความเป็นครู					
8	สุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน.....
9	พูดจาชัดเจน ชัดคำ.....
10	มีการแต่งกายเหมาะสมกับอาชีพ.....
11	ปรับปรุงตนเองให้ทันสมัย.....
12	รักษาสุขภาพอนามัยให้สมบูรณ์แข็งแรง.....
13	มีความซื่อสัตย์สุจริต.....
14	มีความเชื่อมั่นในตนเอง.....
15	กล้าแสดงออกในสิ่งที่ดี.....
16	ยึดมั่นในคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ.....
17	ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน.....
18	มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนและบุคคลทั่วไป.....
19	มีความมั่นคงทางอารมณ์สามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี.....
20	สอนด้วยความเสมอภาคกับทุกคน.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ขออนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ ที่	ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาชีพครู	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
21	มีความอดทนในการตักเตือน สั่งสอนนักเรียนให้มีความรู้ ความสามารถ.....
22	รู้จักปรับปรุงแก้ไขงานของตนให้ดีขึ้น.....
23	พัฒนาวิชาชีพอยู่เสมอ.....
ด้านกระบวนการเรียนการสอน						
24	สอนในสิ่งที่ไม่ไกลตัวนักเรียนมากเกินไป.....
25	สอนจากสิ่งที่เข้าใจง่ายไปหาสิ่งที่เข้าใจยาก.....
26	สอนโดยสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง.....
27	สอนให้เข้าใจไม่ทำให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย.....
28	สอนโดยไม่เห็นแก่อามิสสินจ้าง.....
29	รู้จักเทคนิควิธีการสอนแบบต่างๆ.....
30	ใช้สื่ออุปกรณ์การสอนส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน.....
31	มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่หลากหลาย.....
32	คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล.....
33	เน้นความต้องการของนักเรียน.....
34	ให้โอกาสนักเรียนได้แสดงความคิดเห็น.....
35	ให้รางวัลเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน.....
ด้านผู้เรียน						
36	มีความปรารถนาดีกับนักเรียนอย่างแท้จริง.....
37	ศรัทธาในการอบรมสั่งสอนนักเรียนให้เป็นคนดี.....
38	ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงามแก่นักเรียน.....
39	มุ่งส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ.....
40	อยากเห็นนักเรียนเป็นพลเมืองที่ดี.....
41	ภูมิใจเมื่อนักเรียนทำความดี.....
42	มีความเป็นกันเองกับนักเรียนตามสมควร.....
43	ยินดีพูดคุยกับนักเรียนเสมอแม้ไม่คุ้นเคย.....
44	ไม่ใช่คำหยาบคายและก้าวร้าวกับนักเรียน.....
45	ไม่วิจารณ์ปมด้อยของนักเรียน.....

เอก

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ ที่	ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาชีพครู	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
46	ลงโทษนักเรียนตามความผิด.....
47	เก็บผลงานของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จไว้.....
	ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู					
48	เมื่อสำเร็จการศึกษา ตั้งใจจะประกอบวิชาชีพครูเป็นอันดับแรก..
49	มีความต้องการประกอบวิชาชีพครู แม้มีโอกาสเลือกอาชีพอื่น....
50	มีศักดิ์ศรีเทียบเท่ากับวิชาชีพอื่น.....
51	มีความมั่นคงในการประกอบวิชาชีพ.....
52	สามารถสร้างความประทับใจและแนะนำให้ผู้อื่นเรียน วิชาชีพครูได้.....

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณนักศึกษาทุกคนที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RELIABILITY

```

/VARIABLES=ข้อ1 ข้อ2 ข้อ3 ข้อ4 ข้อ5 ข้อ6 ข้อ7 ข้อ8 ข้อ9 ข้อ10 ข้อ11 ข้อ12
ข้อ13 ข้อ14 ข้อ15 ข้อ16 ข้อ17 ข้อ18 ข้อ19 ข้อ20 ข้อ21 ข้อ22 ข้อ23 ข้อ24
ข้อ25 ข้อ26 ข้อ27 ข้อ28 ข้อ29 ข้อ30 ข้อ31 ข้อ32 ข้อ33 ข้อ34 ข้อ35 ข้อ36
ข้อ37 ข้อ38 ข้อ39 ข้อ40 ข้อ41 ข้อ42 ข้อ43 ข้อ44 ข้อ45 ข้อ46 ข้อ47 ข้อ48
ข้อ49 ข้อ50 ข้อ51 ข้อ52
/SCALE('ALL VARIABLES') ALL/MODEL=ALPHA
/SUMMARY=TOTAL .

```

Reliability

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded(a)	0	.0
	Total	30	100.0

a Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.967	52

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อ1	229.60	388.800	.647	.966
ข้อ2	229.77	392.806	.343	.967
ข้อ3	229.43	394.944	.425	.967
ข้อ4	229.80	391.890	.383	.967
ข้อ5	229.87	390.120	.466	.966
ข้อ6	229.67	390.851	.443	.967
ข้อ7	229.90	388.369	.550	.966

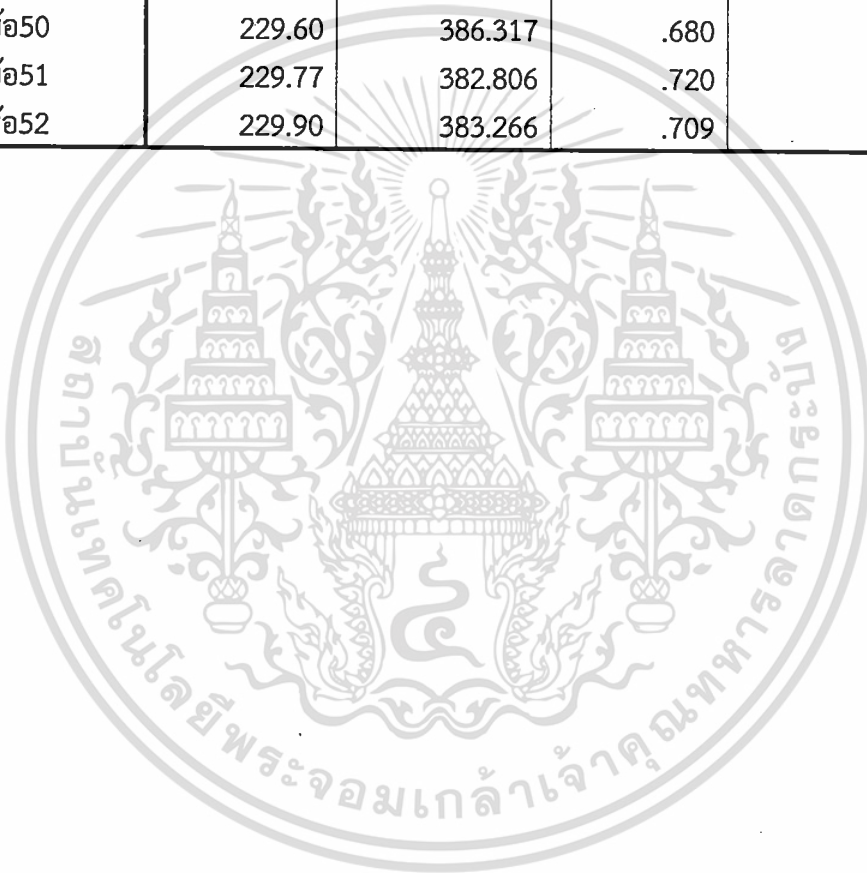
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อ8	229.93	385.513	.569	.966
ข้อ9	229.83	386.213	.640	.966
ข้อ10	229.77	388.116	.554	.966
ข้อ11	229.93	383.513	.600	.966
ข้อ12	229.83	385.592	.668	.966
ข้อ13	229.63	389.482	.592	.966
ข้อ14	229.83	384.557	.715	.966
ข้อ15	229.63	390.309	.547	.966
ข้อ16	229.87	386.533	.484	.967
ข้อ17	229.73	381.513	.714	.966
ข้อ18	229.70	384.286	.666	.966
ข้อ19	229.57	386.806	.675	.966
ข้อ20	229.60	386.662	.663	.966
ข้อ21	229.67	384.920	.719	.966
ข้อ22	229.70	381.390	.788	.965
ข้อ23	229.63	385.551	.701	.966
ข้อ24	229.90	387.403	.595	.966
ข้อ25	229.87	383.775	.682	.966
ข้อ26	229.70	384.631	.722	.966
ข้อ27	229.90	380.645	.699	.966
ข้อ28	229.73	384.685	.713	.966
ข้อ29	229.77	384.254	.729	.966
ข้อ30	229.77	388.530	.606	.966
ข้อ31	229.83	385.661	.665	.966
ข้อ32	229.93	384.823	.651	.966
ข้อ33	230.03	386.654	.507	.966
ข้อ34	229.87	384.671	.592	.966
ข้อ35	230.07	379.926	.638	.966
ข้อ36	229.67	388.506	.496	.966
ข้อ37	229.77	386.530	.519	.966
ข้อ38	229.80	381.131	.788	.965
ข้อ39	229.70	386.010	.659	.966
ข้อ40	229.50	391.293	.490	.966
ข้อ41	229.57	386.116	.709	.966
ข้อ42	229.80	381.131	.725	.966

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อ43	229.70	385.045	.635	.966
ข้อ44	229.67	385.678	.683	.966
ข้อ45	229.70	385.941	.662	.966
ข้อ46	229.97	385.068	.549	.966
ข้อ47	230.07	389.099	.227	.969
ข้อ48	230.43	378.461	.592	.966
ข้อ49	230.43	379.357	.504	.967
ข้อ50	229.60	386.317	.680	.966
ข้อ51	229.77	382.806	.720	.966
ข้อ52	229.90	383.266	.709	.966

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายอำนาจ วงศ์ศุภชัยนิมิต
วัน-เดือน-ปีเกิด	8 ตุลาคม 2521
สถานที่เกิด	จังหวัดชลบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 4/123 หมู่ 2 ตำบลตะเคียนเตี้ย อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี 20150
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2542 สำเร็จการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างเครื่องมือนิวต์และควบคุมในอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ ปีการศึกษา 2545 สำเร็จการศึกษา วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (เทคโนโลยีไฟฟ้าอุตสาหกรรม) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ปีการศึกษา 2555 สำเร็จการศึกษา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต (ค.อ.ม.) สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2542-2543 ช่างซ่อมบำรุง บริษัท ไทยโพลีคาร์บอนด์ จำกัด พ.ศ. 2544-2552 ครู แผนกอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบางละมุง ปัจจุบัน ประกอบธุรกิจส่วนตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้